

मिरा भाईदर महानगरपालिका

महापालिका सभागृह कार्यालय,
तिसरा मजला,
दि. २०/०९/२००८

आज दि. २०/०९/२००८ रोजी सकाळी ११.०० वाजता मिरा भाईदर महानगरपालिकेची मा. महासभा सुचना क्र. १० दि. १२/०९/२००८ रोजीच्या विषय पत्रिकेवर विचार विनीमय करणेकरिता महापालिका सभागृह, ३ रा मजला येथे भरली असता खालीलप्रमाणे सदस्य हजर होते.

उपस्थित सदस्य

१)	श्रीम. मेंडोसा मायरा गिल्बर्ट	महापौर
२)	श्री. सय्यद मुझ्झफर हुसेन	उपमहापौर
३)	श्री. मॉरस रॉड्रीक्स	सभापती
४)	श्री. कोलासो लिओ इजिदोर	सभागृह नेता
५)	श्री. परशुराम दामोदर पाटील	विरोधी पक्षनेता
६)	श्रीम. हेलन जॉर्जी गोविंद	सदस्या
७)	श्री. बोर्जीस हॅरल जॉर्ज	गटनेता
८)	श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर	सदस्य
९)	श्री. अशोक बळवंत पाटील	सदस्य
१०)	श्री. पाटील अनंत रामचंद्र	सदस्य
११)	श्रीम. म्हात्रे संगीता विजय	सदस्या
१२)	श्रीम. ज्युडी थॉमस डिसोज्जा	सदस्या
१३)	श्री. शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
१४)	श्री. ठाकुर नितिन गोपीनाथ	सदस्य
१५)	श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
१६)	श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन	सदस्या
१७)	श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल	सदस्य
१८)	श्री. अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधरजी	सदस्य
१९)	श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश	सदस्या
२०)	श्रीम. गोहिल शानु	सदस्या
२१)	श्री. मदन उदितनारायण सिंग	सदस्य
२२)	श्री. रोहिदास शंकर पाटील	गटनेता
२३)	श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय	सदस्य
२४)	श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण	सदस्य
२५)	श्री. नलावडे दिनेश द.	सदस्य
२६)	श्री. हंसुकुमार पांडे	सदस्य
२७)	श्रीम. पाटील सुनिता कैलास	सदस्या
२८)	श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ	सदस्या
२९)	श्री. पाटील प्रफुल्ल काशिनाथ	सदस्य
३०)	श्री. पाटील जयंत महादेव	सदस्य
३१)	श्रीम. सावळे निर्मला बाबुराव	सदस्या
३२)	श्री. माळी रविंद्र भिमदेव	गटनेता
३३)	श्री. घरत केशव रामभाऊ	सदस्य
३४)	श्रीम. ज्योत्स्ना जालिंदर हसनाळे उर्फ शिंदे पुजा प्रताप	सदस्या
३५)	श्रीम. वाडे जिवी हिरा	सदस्या
३६)	श्री. गावंड आत्माराम बाळाराम	सदस्य

३७)	श्रीम. पाटील अनिता जयवंत	सदस्या
३८)	श्री. म्हात्रे परशुराम पद्माकर	सदस्य
३९)	श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य
४०)	श्रीम. भोईर जयाबाई यशवंत	सदस्या
४१)	श्री. पटेल आसिफ गुलाम	सदस्य
४२)	श्री. सुर्यकांत अनंतराव भोईर	सदस्य
४३)	श्री. चंद्रकांत सिताराम वैती	गटनेता
४४)	श्री. मोदी चंद्रकांत भिकालाल	सदस्य
४५)	श्री. खान शफीक अहमद	सदस्य
४६)	श्रीम. सपार उमा विश्वनाथ	सदस्या
४७)	श्रीम. ग्रिटा स्टीफन फॅरो	सदस्या
४८)	श्री. स्टिवन जॉन मेंडोसा	सदस्य
४९)	श्री. पाटील रोहीदास आत्माराम	सदस्य
५०)	श्री. कुरेशी याकुब ईस्माईल	सदस्य
५१)	श्री. पाटील अशोक पांडुरंग	सदस्य
५२)	श्रीम. आल्मेडा जेन्वी युस्टस	सदस्या
५३)	श्री. जेम्स इजिदोर कोलासो	सदस्य
५४)	श्रीम. पाटील भानु भगवान	सदस्या
५५)	श्रीम. जैन गिता भरत	सदस्या
५६)	श्रीम. शहा रिटा सुभाष	सदस्या
५७)	श्री. महेंद्रसिंग चौहाण	सदस्य
५८)	श्री. ध्रुवकिशोर पाटील	सदस्य
५९)	श्रीम. नरावत भवरीकुंवर चैनसिंह	सदस्या
६०)	श्री. पाटील रतन कृष्णा	गटनेता
६१)	श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
६२)	श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत	सदस्या
६३)	श्री. मोहन मधुकर पाटील	सदस्य
६४)	श्री. भोईर शशिकांत जगन्नाथ	गटनेता
६५)	श्रीम. मुक्ता प्रविण रांजणकर	सदस्य
६६)	श्री. पाटील प्रेमनाथ गजानन	सदस्य
६७)	श्रीम. नाईक शुभांगी सिताराम	सदस्या
६८)	श्री. मेहता नरेंद्र	सदस्य
६९)	श्री. म्हात्रे तुळशिदास दत्तू	सदस्य
७०)	श्रीम. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र	सदस्या
७१)	श्रीम. रक्षा एस. शाह	सदस्या
७२)	श्री. मिलन गोंविंदराव पाटील	सदस्य
७३)	श्री. जैन रमेश धरमचंद्र	सदस्य
७४)	श्री. ठाकुर प्रकाश पांडुरंग	नामनिर्देशित सदस्य
७५)	श्री. दुबोले प्रकाश शंकर	नामनिर्देशित सदस्य
७६)	श्री. संजय नारायण पांगे	नामनिर्देशित सदस्य
७७)	श्री. टेरी पॉल परेरा	नामनिर्देशित सदस्य

अनुपस्थित सदस्य

१)	श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश	सदस्या
----	----------------------------	--------

रजेचे अर्ज आलेले सदस्य

१)	श्री. तिवारी सुरेंद्रप्रसाद मुरलीधर	सदस्य
२)	श्रीम. सुरेखा यशवंत गायकवाड	सदस्या

३)	श्रीम. भामरे उर्मिला कोमल	सदस्या
४)	श्री. जोजफ जॉन घोन्सालवीस	सदस्य
५)	श्री. शहा शशिकांत रतिलाल	सदस्य
६)	श्री. सुवर्णा रोहित मोहनचंद्र	नामनिर्देशित सदस्य

वरील प्रमाणे महासभेकरीता आवश्यक असणारा कोरम पूर्ण झाल्याने मा. महापौरांनी सभेच्या कामकाजास सुरुवात करण्यास सांगितले. त्यानुसार वंदेमातरम् या राष्ट्रगीतानंतर सभेच्या कामकाजास सुरुवात झाली.

मा. महापौर :-

नमस्कार, मा. आयुक्त, विरोधी पक्षनेते, सभापती, उपआयुक्त व सर्व उपस्थित सदस्य, मनपा अधिकारी व पत्रकार बंधु आपले सर्वांचे स्वागत. आपल्या सर्वांना व मिरा भाईंदरवासियांना मकरसंक्रातीनिमित्त हार्दिक शुभेच्छा. सचिव साहेबांनी सभेचे कामकाज सुरु करावे.

प्र. सचिव :-

महापौरांच्या परवानगीने सभा सुचना क्रमांक १० दि. १२/१/२००४ या सुचनेद्वारे आपणांस कळविण्यांत येते की, मिरा भाईंदर महापालिकेची महासभा मंगळवार दि. २०/१/२००४ रोजी सकाळी ११ वाजता मिरा भाईंदर महापालिका मुख्य कार्यालयात तिसरा मजला सभागृहात महासभा सुचना क्र. १० दिनांक १२/१/२००४ रोजी सोबतच्या विषयपत्रिकेवर प्रकरणावर विचारविनिमय करण्यासाठी आयोजित करण्यांत येत आहे. प्रश्नोत्तराच्या तासाला सुरुवात होत आहे.

परशुराम पाटील :-

आपल्या लाडक्या महापौर मायरा मेन्डोसा साहेब यांची नियुक्ती राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टीच्या सचिव म्हणून करण्यांत आलेली आहे तरी मी त्यांचे अभिनंदन करतो त्या पद्धतीने मी ठराव मांडत आहे आणि मी त्यांना माझ्या वतीने आणि काँग्रेसच्या वतीने फुलगुच्छ देऊन त्यांचे स्वागत करतो.

अनंत पाटील :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या मा. महापौर यांची सचिव पदी निवड झाल्याबद्दल मी त्यांचे अभिनंदन करतो. या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

मोहन पाटील :-

त्याचप्रमाणे सर्वांच्या वतीने राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टीच्या युथ काँग्रेस, काँग्रेसच्या वतीने सर्व ब्लॉक समितीच्या वतीने मी जिल्हाध्यक्ष म्हणून मिरा भाईंदरच्या प्रथम महापौर यांना राज्यपातळीवर बहुमान मिळाला आहे. तसेच मायरा मेन्डोसा यांनी जेव्हा मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची जेव्हा धुरा सांभाळली तेव्हा कोणत्याही राजकीय बाबतीत किंवा राजकीय व्यासपिठावर कधी त्यांचा सहभाग नव्हता. परंतु, आदरणीय नेते गिल्बर्ट जॉन मेन्डोसा साहेब यांच्या धर्मपत्नी म्हणून त्यांच्या पावलावर पाऊल ठेवून सामाजिक सेवा त्यांच्याकडून घडून आली आणि एक राजकीय वारसा हा त्यांच्यामध्ये असल्याने त्यांनी या मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची महापौर पदाची धुरा सांभाळली तेव्हा सभागृहाने, सर्व विविध पक्षांनी त्यांना सहकार्य केले, सहकार्य करतात आणि आज या मिरा भाईंदरच्या विकासामध्ये त्यांची भर पडलेली आहे. आज या मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या महापौर पदी असतानाच राज्यपातळीवर राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टीने त्यांना महाराष्ट्र राज्याचे सचिव म्हणून घोषित केले. त्यांची नियुक्ती केली. त्याबद्दल आमच्या या शहराचाही बहुमान झालेला आहे असे मला निश्चितपणे या ठिकाणी नमुद करायचे आहे. प्रथमच या मिरा भाईंदरमधून राष्ट्रवादीला जसे प्रथम महापौर म्हणून त्यांना बहुमान मिळाला. त्याचप्रमाणे मिरा भाईंदरच्या राष्ट्रवादीच्या इतिहासामध्येसुद्धा त्यांना पहिला बहुमान मिळालेला आहे. म्हणून मी आज सर्वांच्या वतीने पुष्पगुच्छ देऊन स्वागत करू इच्छितो. धन्यवाद.

मा. महापौर :-

तुमच्या सर्वांची मी आभारी आहे.

रिटा शाह :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका, मिरा भाईंदर शहर के प्रथम नगराध्यक्ष और आज उनकी पत्नी प्रथम महापौर और आज उनको महाराष्ट्र राज्य के उपर राष्ट्रवादी काँग्रेस के सचिव पद के उपर उनकी नियुक्ती की गई है। इसलिये मिरा भाईंदर महानगरपालिकाके तमाम महिला नगरसेविका के तरफ से मैं उनका हार्दिक अभिनंदन करती हूँ।

अभिनंदन ठराव क्र. ५१ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या महापौर मा. श्री. मायरा मेंडोसा यांची राष्ट्रवादी प्रदेश काँग्रेस पक्षाच्या सचिव पदी निवड झाल्याबद्दल हे सभागृह हार्दिक अभिनंदन करीत आहे. तसेच श्रीम. रिटा शहा सर्व महिला नगरसेवकांच्या वतीने हार्दिक अभिनंदन करीत आहेत.

सुचक :- श्री. परशुराम दा. पाटील. अनुमोदन :- श्री. अनंत पाटील.
ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

प्र. सचिव :-

प्रश्नोत्तराच्या तासाला आता सुरुवात होत आहे. वेळ ११.३५ झालेली आहे.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने, प्रश्नोत्तराच्या तासाला सुरुवात करण्यापुर्वी मला मा. पिठासीन अधिकारी तथा महापौर मॅडम यांनी सुचविल्याप्रमाणे मी सभागृहाला काही माहिती देऊ इच्छित आहे. ती अशी की, सभागृहाचे कामकाज व्यवस्थित चालावे, नियमाप्रमाणे चालावे आणि वैचारिक मुद्दे मांडत असतानासुद्धा सभासदांनी काही बंधने आपल्यावर पाळून घ्यावीत. याकामी सर्व गटनेत्यांची बैठक शनिवार दिनांक १७ रोजी घेण्यांत आली होती. आणि सर्व गटनेत्यांमध्ये सभागृहाच्या कामकाजाबद्दल एकवाक्यता, सभागृहाच्या कामकाज पद्धतीबद्दलसुद्धा एकवाक्यता झालेली आहे. तथापि, मला असे सांगण्यात आलेले आहे की, सभागृहाच्या कामकाजाच्या संदर्भातील काही भाग सभागृहाला अवगत करून देणे आवश्यक होईल. म्हणून आपल्या महापालिकेची मंजूर नियमावली पान क्रमांक १० वरील तीन मुद्दे मी फक्त सभागृहाच्या माहितीसाठी मांडत आहे की, भाषणाचा कालावधी, प्रस्ताव मांडणाऱ्या पालिका सदस्यास १० मिनिटांपेक्षा अधिक वेळ व सुधारणा मांडणाऱ्या किंवा चर्चेत भाग घेणाऱ्या पालिका सदस्यास ५ मिनिटांपेक्षा अधिक वेळ बोलण्यास परवानगी देणे किंवा अशी परवानगी नाकारणे हे पीठासीन अधिकाऱ्याच्या इच्छेवर अवलंबून असेल. दोन, प्रस्ताव मांडणाऱ्या प्रस्तावकाचे भाषण झाल्यानंतर इतर पालिका सदस्य अन्यथा तरतुद केली असेल तर अशा शिवाय पिठासीन अधिकारी जसे फर्मावतील त्याप्रमाणे प्रस्तावावर भाषण करता येईल. तीन, उत्तर देण्याच्या अधिकाराचा वापर करून असेल किंवा अन्यथा तरतुद करण्यात आली असेल त्या खेरीज करून कोणताही पालिका सदस्य पीठासीन प्राधीकाऱ्याच्या परवानगीने असेल त्या शिवाय व्यक्तिगत स्पष्टीकरण देण्याच्या प्रयोजनार्थ कोणत्याही प्रस्तावावर एकाहुन अधिक वेळा भाषण करणार नाही. परंतु, अशा बाबतीत कोणतीही विवादीत बाब उपस्थित करता कामा नये. अशा स्वरूपाची नियमावली आपल्या महापालिकेची आहे आणि त्याच्याच परिसीमेमध्ये सन्मा. सभागृह कामकाज करील. असे मी सभागृह नेता म्हणून आश्वासन देतो. धन्यवाद.

अनंत पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, प्रश्नोत्तराचा तास सुरु होण्यापुर्वी मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या अंतर्गत असलेल्या राई गावी ज्यावेळी घरांना आगी लागल्या गेल्या. त्या घरांना आगी लागल्यानंतर तिन्ही घरे भस्मसात झाल्यानंतर त्या ठिकाणी महापौर मायराजी मेंडोसा, आयुक्त साहेब, सर्व पदाधिकारी आणि प्रत्यक्ष जागेवर जाऊन पहाणी केल्यानंतर त्यांच्या कुटुंबियांचे धान्य, दागदागिने वगैरे सर्व जळून गेलेले आहे. अशा रितीने सहानुभुती म्हणून काहीतरी निर्णय घेण्यात यावा. अशी मी सभागृहातील प्रत्येक सभागृह नेत्यांना त्याचबरोबर विरोधी पक्ष नेत्यांना तसेच सर्व सन्मा. सदस्यांना मी एक विनंती वजा सुचना करतो. तरी त्याचा विचार व्हावा अशी मी पुन्हा एकदा विनंती करतो.

मिलन म्हात्रे :-

महापौरांच्या परवानगीने, प्रश्नोत्तराचा तास सुरु होण्या अगोदर फक्त दोन मिनिटे आपली परवानगी मला हवी आहे. ही जी प्रश्नपत्रिका आम्हाला दिली जाते. ही प्रश्नपत्रिका आयत्या वेळेला आमच्या हातात दिली जाते. परंतु विधीमंडळापासून अशी पद्धत आहे. कमीत कमी २४ तास अगोदर सदस्यांना ही प्रश्नपत्रिका उत्तरपत्रिका नव्हे. प्रश्नपत्रिकेवर ज्या सदस्याचे पहिले नाव आहे. आता समजा माझे नाव पहिले आहे. मला माहिती नाही. कारण कुठला प्रश्न लावायचा हे प्रशासनाच्या

हातामध्ये असते आणि मी जर या सभेला पाच मिनिट उशिरा आलो. तर माझा प्रश्न मला त्याची माहिती न झाल्या कारणाने माझा प्रश्न वायपाऊट होतो. तो प्रश्न मला मिळत नाही. मी आल्यानंतर अनुपस्थित असल्यानंतर तो माझा प्रश्न गाळला जातो. हे माझे स्वतःचे नुकसान आहे, शहराचेसुद्धा. त्याकरीता नेमकी ही प्रश्नपत्रिका पाठविण्याचा नियम, त्याचा कालावधी आणि उत्तरपत्रिकेचा कालावधी जरा आम्हाला सन्मा. सहसचिव किंवा सचिव यांनी जरा याचा नियम सभागृहात वाचून दाखविला आणि या कार्यपद्धतीत जर थोडी सुधारणा केली तर सभागृहाकरीता, सर्व सदस्यांकरीता ते बरे होईल असे मला वाटते. त्या करीता खुलासा झालेला बरा. प्रश्नोत्तराचा तास सुरु होण्यापूर्वी.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे आपल्या प्रश्नाचे उत्तर देण्यापूर्वी मी आपणास एक सुचना करीत आहे की, ह्यावेळी जो प्रश्न सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांनी मांडलेला आहे. अतिशय महत्त्वाचा प्रश्न आहे. आयुक्त साहेब आपण पण थोडे या प्रश्नाकडे लक्ष घातले पाहिजे. कारण एखाद्या ठिकाणी अकस्मात जर अशी कोणती गोष्ट घडते आणि ज्यावेळेला अशी गोष्ट घडल्यानंतर आपल्याकडे असा कोणताही फंड नाही आहे. समजा तहसीलदार किंवा जिल्हाधिकारी यांच्याकडे आपण संपर्क साधला तर आपल्याला माहिती आहे की, त्याच्यामध्ये पाचशे - सातशे रुपये द्यायला मिळते. म्हणजे आपत्कालीन असे घडल्यानंतर म्हणजे महापूर आला किंवा आगी लागल्या, भुकंप झाला असे काही झाल्यानंतर निधी वगैरे शासनाकडे असे काही उपलब्ध नसतो आणि दुसरी गोष्ट अशी महानगरपालिकेत अशी तरतुद नाही आहे. तर अशी तरतुद महानगरपालिकेत व्हायला पाहिजे. असेही आमचे एक मत आहे की, महापौर निधी आपण कोणताही आपल्याकडे ठेवला नाही आणि बजेटमध्ये तशी तरतुद करता येत नाही. तरी सन्मा. सदस्यांनाही विनंती मी करीत आहे की, आयुक्त साहेब यांनी आपल्याला याबाबतीत गाईडलाईन दिली तर आपल्याला इथे महापौरांचा निधी कोणत्या पद्धतीने उभा करता येईल. कारण अशा वेळेला जेव्हा शहरामध्ये ही घटना घडते. तेव्हा सर्वसाधारण त्या शहरांच्या नागरिकांची अशी भुमिका निर्माण होते. त्यांना एक अशी आस्था वाटते की, महानगरपालिकेत आपण धाव घेतली पाहिजे. आपल्याला तिकडचे प्रशासन किंवा तिकडचे महापौर आपल्याला मदत करू शकतील. मदत करावी अशी त्यांची एक इच्छा असते. तर या ठिकाणी सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांनी त्यांच्या राई गावी जी अशी घटना घडली. तीन कुटुंबे उध्वस्त झाली. त्यांना घरही नाही आणि कपडेदेखील त्यांना घालायला नाही आहेत. अशी परिस्थिती निर्माण झाली. सन्मा. सदस्य अनंत पाटील आपण जो प्रश्न या ठिकाणी निर्माण केला तो अतिशय महत्त्वाचा प्रश्न होता. याच्यावर कधीच निर्णय लागायला पाहिजे होता. परंतु, काही बाबी अशा वेळेवर होत नसतात. महापौरांनी स्वतः जाऊन प्रत्यक्ष पाहणी केली. या प्रश्नाबद्दल आमचे आदरणीय नेते गिल्बर्ट मॅन्डोसा यांच्याशी मी चर्चा केली की, आपण महापौर निधीबद्दल काय केले पाहिजे. तर आम्ही असा विचार करतो की, राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टीतर्फे आमचे जेवढे सन्मा. सदस्य आहेत. त्यांच्या मानधनातुन आम्ही आमचे प्रत्येकी एक हजार रुपये ही जी दुःखद घटना घडलेली आहे आणि जे नुकसान झालेले आहे. त्या नुकसानापोटी आमचे सर्व सन्मा. सदस्य राष्ट्रवादी काँग्रेसपार्टीचे. सर्व पक्षाचे सदस्य आहेत. त्यांच्या मानधनातुन आम्ही एक हजार रुपये आदरणीय गिल्बर्ट जॉन मॅन्डोसा साहेब यांनी चर्चा केल्याप्रमाणे आम्ही एक हजार रुपये या मानधनातुन देत आहोत आणि त्यांच्या कुटुंबियांना परमेश्वराने अशी ताकद द्यावी की, ते त्या घटनेतुन सावरले पाहिजेत. एवढी सदिच्छा या ठिकाणी व्यक्त करतो आणि त्यांना सहानुभुती या ठिकाणी व्यक्त करतो. धन्यवाद.

मिलन म्हात्रे :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आपल्या गटनेत्यांच्या मिटींगमध्ये त्या दिवशी जी बैठक झाली त्यावेळेला हा विषय चर्चिला गेला. त्यामध्ये लिओ कोलासो साहेबांनी पण त्या मिटींगमध्ये जी घटना घडली. ती सांगायला ते विसरले वाटते आणि सन्मा. सदस्य मोहन पाटील त्या सभेला उशिरा आले. त्याच्यामध्ये महापौर आपत्कालीन निधी असा निधी बनविण्याचे आपले सगळ्यांचे ठरले आणि त्यानुसार त्या नावाने बजेटमध्ये त्याची तरतुद न करता अदर साईड आयुक्त साहेब आपण त्यामध्ये आदेश दिला की, हा निधी बजेट व्यतिरिक्त माननीय चॅरिटी कमिशनर ठाणे यांच्याकडे अशा प्रकारचा निधी नोंदवून त्याचे एक सेपरेट अकाउन्ट काढून डोनेशन घेऊन त्यामधुन आपण मदत घेऊ शकतो. हा विषय त्या चर्चेमध्ये झाला. त्याला आम्ही सर्व गटनेत्यांनी मान्यता दिली. तशा प्रकारचे पत्र आपल्याकडे माझे मी दिलेले आहे. आले असेल नसेल मला माहिती नाही. पण केळकर साहेबांकडे जरूर आले असेल. याचीसुद्धा आपण नोंद घ्यावी आणि त्या निधीसाठी लवकरांत लवकर प्रयत्न करावेत.

रतन पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, गटनेत्यांच्या मिटिंगमध्ये चर्चा झाल्यानंतर महापौर आपत्कालीन निधी उपलब्ध करण्यासाठी वैद्यकीय सेवा देण्यासाठी महापौरांनी आपत्कालीन निधी उभारावा. मी आमच्या पक्षाच्या शिवसेना गटाच्या वतीने मानधनातून प्रत्येकी एक-एक हजार रुपये महापौरांच्या आपत्कालीन निधीमध्ये घ्यावी, अशी विनंती करतो.

मोहन पाटील :-

सन्मा. महापौर साहेबा, या ठिकाणी एक उल्लेख करण्याचे राहून गेले की, राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टीकडून त्यांना ४० हजार रुपये अगोदर देऊ केले आहेत आणि महानगरपालिकेचे सदस्य या नात्याने हजार रुपये मानधनातून प्रत्येकी दिलेले आहे. सन्मा. सदस्य म्हात्रे यांनी सांगितले की, आपत्कालीन फंड द्यायचा त्या चर्चेला मी शेवटच्या वेळी आलो होतो.

परशुराम पाटील :-

आजच्या या सभेमध्ये सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांनी जो प्रश्न उपस्थित केलेला आहे. तो असा आहे की, ज्या लोकांच्या घराला आग लागून त्यांच्या घराचे भरपूर नुकसान झालेले आहे. महानगरपालिकेतर्फे तरतुद नसल्याने आपण त्यांना कोणताही फंड उपलब्ध करून देऊ शकत नाही. पण एवढेच नाहीतर ज्यावेळी मला वाटते आयुक्त साहेबांसमोर आपली गोष्ट झाली होती की, यांना मानधन कशा पद्धतीने देता येईल. यांना मदत कशी करता येईल. त्या पद्धतीने तहसीलदार किंवा कलेक्टर या नात्याने कोणतीही आपत्ती घडल्याने आणि त्या दृष्टीने चौकशी होऊन त्यांना आपण रेव्हेन्युतर्फे आणि त्यांचे जे काही मानधन असते, नुकसान भरपाई ती त्यांना तिथीप्रमाणे करतात. कमिशनर साहेबांनी विनंती करतो आणि आपण तसा नगरपालिकेतर्फे त्यांचा पंचनामा केलेला असेल तर तो पंचनामा त्यांना सादर करून जास्तीत जास्त रक्कम त्यांना कशी दिली जाईल यासाठी आपण प्रयत्न केला पाहिजे आणि आता सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी सांगितले की, राष्ट्रवादीतर्फे आम्ही त्यांना ४० हजार रुपये दिलेले आहेत. तर मी आयुक्त साहेब आणि महापौर साहेबांना विनंती करतो आणि मी स्वतः तीन घरांना पाच-पाच हजार रुपये देतो. आपण पक्षाच्यावतीने ४० हजार रुपये देता.

प्र. सचिव :-

प्रश्नाबद्दल खुलासा करतो, प्रश्नाला उत्तर केव्हा द्यायचे? ज्या सभेत अनुलक्षुन प्रश्न विचारल्याबद्दल नोटिस देण्यांत आली असेल. त्या सर्वसाधारण सभेच्या प्रथम दिनी प्रश्नाचे उत्तर देण्यांत येईल. परंतु, कोणत्याही प्रश्नाचे उत्तर अद्याप तयार नाही. असे आयुक्त घोषित करतील. परंतु, उक्त प्रश्न कोणत्याही स्थगित सभेपर्यंत प्रलंबित राहिल किंवा आयुक्तांनी उत्तर मिळाल्यानंतर पिठासन अधिकारी निश्चित अशा सर्वसाधारण सभेपर्यंत प्रलंबित राहिल. अशा सभेस आयुक्त किंवा त्याने प्राधिकृत केलेला अधिकारी पालिका सदस्य उत्तर देईल. प्रश्न विचारण्याबाबत नोटिस ज्याने दिली तो सदस्य अशा स्थगित किंवा सर्वसाधारण सभेत पीठासीन अधिकारी फर्मावेल तेव्हा गैरहजर असेल व त्याने जो प्रश्न विचारला तर इतर कोणत्याही सदस्यास प्राधिकृत केले नसेल तर उक्त प्रश्नाबाबत त्याचे उत्तर हेच कामकाजाच्या अधिकृत अहवालात व त्या दिवशी प्रश्न उत्तर यामध्ये नमुद करण्यात येईल.

मिलन म्हात्रे :-

प्रश्न पाठविण्याचे काय? उत्तराचे विचारले नाही.

प्र. सचिव :-

जे आता सध्या आपले प्रश्न चालू आहेत. १ ते ५० प्रश्नाची बुकलेट यापूर्वीच सर्व सदस्यांना दिलेली आहेत. वेळोवेळी दिली. फक्त आता जे संभाव्य प्रश्न येत आहेत. त्याचा सहा प्रश्नाचा सेट करून आपल्याला दिला जात आहे.

मिलन म्हात्रे :-

तो कधी द्यायची बंधन आहे.

प्र. सचिव :-

या सभेच्या प्रथम दिवशी द्यायचे.

मिलन म्हात्रे :-

प्रथम दिवशी कसे काय असणार? प्रथम दिवशी म्हणजे तुमची नोटिस येते त्या दिवशी ते आले पाहिजे.

प्र. सचिव :-

प्रथम दिनी म्हणजे आदल्या दिवशी याचे ऑलरेडी सेट दिलेले आहेत. पूर्वीच दिलेली आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

जे नियमात असेल तेच करा. आदल्या दिवशी द्यायची तरतुद असेल तर आदल्या दिवशी द्या. ही सुधारणा करुन यापुढे त्या नोटिसा अँडव्हान्समध्ये आल्या पाहिजेत.

प्र. सचिव :-

फक्त संभाव्य तसे प्रश्न दिले जातील.

मिलन म्हात्रे :-

अँसेम्ब्लीच्या ज्या काही प्रश्नपत्रिका येतात. त्या आदल्या दिवशी आमदाराकडे रुमवर पोहोचतात.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. महापौर महोदया, आणि सन्मा. सदस्य या ठिकाणी जी तीन कुटुंबाची घरे जळाली आणि त्यांना मदत देण्यासंबंधातील मुद्दा चर्चेला आला आहे. मी स्वतः त्या घरांना भेटी दिल्या. तीन कुटुंबे एकदम बेचिराख झालेली आहेत आणि त्यांना मदतीची गरज आहे. हे कुणीही बघितल्यानंतर म्हणेल. ग्रामीण भागामध्ये विमा उतरण्याची पद्धत नाही. एखादया कारखान्याला आग लागली किंवा इतर कुठल्या कॉम्प्लेक्सला आग लागली तर त्याला विम्याचे संरक्षण मिळते. पण ग्रामीण भागातील गरीब नागरिकांना अशा प्रकारचे ज्ञानही नसते आणि त्यांचे विम्याचे हप्ते भरण्याचीदेखील त्यांची कुवत नसते. असा प्रसंग कुठल्याही प्रभागातील नागरिकांवर येऊ शकतो. आज सन्मा. सदस्य अनंत पाटील साहेब यांच्या प्रभागामध्ये जरी आग लागलेली असली तरी भविष्य काळामध्ये असा दुर्घट प्रसंग हा या शहरातील कुठल्याही भागामधील नागरिकांवर येऊ शकतो आणि याचा विचार करुन आपण नागरिकांच्या करामधुन काही बजेटमधुन पैसे द्यावे असे यावेळी अपेक्षित नाही आहे. मात्र महापौर निधी स्थापन करुन चॅरिटी कमिशनरकडे त्याचे रजिस्ट्रेशन करुन जसे आता आपण राजकीय पक्षाच्या नेत्यांनी या ठिकाणी घोषणा केल्या की, आम्ही आमच्या मानधनातुन एक हजार रुपये देऊ. मा. महापौर मॅडमशी या बाबतीत माझी सविस्तर चर्चाही झाली होती आणि गटनेत्यांच्या बैठकीतही चर्चा झालेली होती. मी मॅडमना अशी विनंती केली होती की, आपण आवाहन करा कर्मचारी संघटनांना देखील. कर्मचारी संघटनेच्या नेत्यांनी जर असे ठरविले की, एक दिवसाचे वेतन किमान या महापौर निधीसाठी जर दिले. तर आपले मानधन आणि कर्मचाऱ्यांचे वेतन एक सबस्टेन्टीव्ह अमाउन्ट त्याच्यामध्ये दाखल होऊ शकते आणि चॅरिटी कमिशनरकडे त्याचे रजिस्ट्रेशन झाले. तर हा फंड वाढविण्याच्या दृष्टीने आपल्याला देणग्या स्विकारता येतील. काही प्रायोजित कार्यक्रम आखून हा फंड गोळा करता येईल आणि याच्यामधुन खर्च करण्यासाठी जे मुद्दे चर्चेला येतील तर त्यावर निर्णय घेण्यासाठीदेखील महापौरांच्या अध्यक्षतेखाली एखादी कमिटी असावी आणि त्याच्यामध्ये सर्व पक्षीय मेम्बर्स असायला हरकत नाही. म्हणजे पात्र व्यक्ती कोण? त्यांना किती मदत दिली पाहिजे. आज सन्मा. सदस्य अनंत पाटील साहेबांच्या वॉर्डतील तीन घरांचा हा प्रश्न जरी असला तरी आलेली सर्व रक्कम आपण त्यांनाच द्यायची आहे. अशातील गोष्ट नाही. हा जो सर्व निधी जमा होईल. हा बँकेमध्ये वेगळा अकाउन्ट उघडुन त्यामध्ये ठेवला जाईल किंवा ज्या काही आणखी भविष्यकाळात रकमा येतील. त्यादेखील त्या खात्यावर जमा होतील. अशा घटना ज्यावेळी घडतील तेव्हा आलेल्या अर्जावर कमिटी निर्णय घेईल आणि निःपक्षपातीपणाने या महापौर फंडाच्या वितरणाचे कार्य गरजू नागरिकांना करता येईल. या संदर्भामध्ये सध्या जरी चर्चेच्या अवस्थेमध्ये हे असले तरी लवकरच या बाबतीत पावले उचलली जातील. कर्मचाऱ्यांच्या संघटनानादेखील आम्ही विनंती करू की, त्यांनीदेखील असा निर्णय तातडीने घ्यावा आणि मा. महापौर महोदयांना याबाबत कळवावे. या महासभेत महापौर निधी स्थापन करण्याबद्दल आपण निर्णय घेतला तर त्या संबंधीची कार्यवाही आपण तातडीने पुढे सुरु करू. धन्यवाद.

मिलन म्हात्रे :-

एक व्यक्ती भाईदर पश्चिमेला ती व्यक्ती रस्त्यावरुन जात असताना एक स्फोट झाला. काहीच चुक नसताना दोन्ही डोळ्यांनी अंध झाली. अशा स्थानिक व्यक्ती आहे. मुर्धा गावातील रहिवासी आहे. महापालिकेकडे गेल्या सहा महिन्यापासुन त्यांनी एक स्टॉल बसविण्याकरीता अर्ज केला आहे. आपण जेव्हा आपत्कालीन लोकांना मदत करण्याची गोष्ट करतो. तो अर्ज आपल्या डिपार्टमेंटला पडुन आहे. त्या माणसाने तुमच्याकडे कुठलीही आर्थिक मदत मागितली नाही. त्या माणसाने महालक्ष्मीला जाऊन स्वतः प्रशिक्षण घेतले. आंधळा असुनसुद्धा तिथे सहा-सहा महिने राहिला, सगळे प्रशिक्षण घेतले आणि आपल्याकडे एक छोटा स्टॉल मागितला आहे. पण आपण इकडे आर्थिक मदतीच्या जेव्हा गोष्टी करतो. पण त्याला आपण साधी परवानगीसुद्धा देत नाही. त्याचे विनायक शंकर नाव आहे. त्याचा अर्ज माझ्याकडे आहे. संपूर्ण प्रकरण माझ्याकडे आहे. ते स्वतः बऱ्याच वेळा येऊन गेले. अशी जर

प्रकरणे असतील तर ती आपण लवकर निकाली देण्याची प्रत्येक डिपार्टमेंटला आदेश द्यावे. अशी माझी आपल्याला विनंती आहे.

रोहिदास पाटील :-

राई गावातील दुर्घटनेबद्दल सभागृहात चर्चा सुरु आहे. राष्ट्रवादीच्या आणि पक्षाच्यावतीने ४० हजार आणि तीस नगरसेवकांच्या निधीतून तीस हजार, सन्मा. सदस्य परशुराम पाटील यांनी १५ हजार, शिवसेनेच्या वतीने त्यांच्या नगरसेवकांचे हजार असे सांगितले गेले आहे आणि नंतरचा महापौर निधी उभा करण्याबाबत विषय आला. मी असे म्हणतो की, आजच्या सभेमध्ये महापौर निधी उभा करायला परवानगी द्यायला काहीही हरकत नाही. महापौर निधी उभा करण्याचा मसुदा कसा असावा. त्यामध्ये कोणकोणत्या गोष्टीला तुम्ही प्राधान्य देणार. कितपत अधिकार देणार आणि मग त्याच्यासाठी अपिल व्हायला पाहिजे. नाहीतर याच्यावर इतक्या चर्चेचा टिका-टिपणीचा विषय होण्याचे कारण नाही. हा सहानुभुतीचा विषय आहे. या सभागृहातील कोणत्याही सदस्याने त्याच्यावर शंका व्यक्त करण्याचेही कारण नाही. पण त्याच्यात जितकी पारदर्शकता राहिल तर तो लोकांना उपयोग ठरेल. नाहीतर एक हौशीचा कार्यक्रम सुरु झाला आणि पुन्हा तो कार्यक्रम स्थगित झाला किंवा त्याच्यावर वेगळे विषय चालू झाले असे होईल. त्याकरीता आज महापौर निधी उभा करायला सभागृहाची मंजूरी घ्यावी. त्याला काही अडचण यायचे कारण नाही. जेव्हा तो पटलावर विषय असो नसो कायद्यात कुठे कसा बसवायचा तो बसवा. पण जेव्हा त्या मसुद्याला मंजूरी द्याल. तर तो मसुदा ह्या ह्या हेड खाली ह्या प्रमाणात वाटप करणार आहोत आणि निधी उभा करण्याची उद्दिष्टे ह्या पद्धतीची असतील. त्याचे उद्दिष्टे किती रकमेचे असेल, वार्षिक किती असेल किंवा कसे असेल त्याचा स्पष्ट खुलासा होणे जरूरी आहे. नाहीतर मग जो कोणी प्रश्न विचारेल तो विरोध करतो की काय? अशी त्याची शंका निर्माण होईल.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेब, या ठिकाणी आता ओघाओघाने जो आपत्कालीन निधी उभा करण्यासंदर्भात आलेला आहे. सन्मा. आयुक्त साहेबांनी या ठिकाणी मा. महापौर अर्थसहाय्य निधी स्थापन करण्यासंदर्भात विवेचन केले की, लोकांकडून देणग्या स्विकारण्या संदर्भात जे मत मांडलेले आहे. मला वाटते सभागृहातील प्रत्येक जण या त्यांच्या मताशी सहमत असेल. आपण बघतो की, राज्यात मा. मुख्यमंत्री अर्थसहाय्य निधी, आपत्कालीन निधी असे विविध प्रकारचे निधी असतात आणि त्याच धर्तीवर आपण मा. महापौर अर्थसहाय्य निधी असे आपण करू शकतो आणि आजच्या सभागृहात निर्णय कशा पद्धतीने घेता येईल असे कायदेशीर सांगू शकत नाही. राष्ट्रवादीने चाळीस हजार दिले. प्रत्येक सदस्याने हजार-हजार रुपये सन्मा. सदस्य परशुराम पाटील साहेबांनी वैयक्तिक मदत या ठिकाणी जाहिर केलेली आहे. स्थायी समितीमध्ये आम्ही सर्व सदस्य आहोतच. स्थायी समितीमध्ये मा. महापौर अर्थसहाय्य निधी म्हणून भरीव अशी तरतुद आम्ही करू इच्छितो. मला वाटते त्यास कायदेशीर मान्यता असण्यास काही अडचण निर्माण होणार नाही आणि आणखी निधी जर कमी पडत असेल तर सर्व सदस्य बसून, मा. सभापती वगैरे सर्व बसून तो निर्णय घेऊ. असे प्रसंग शहरात उद्भवतात. तर त्यासाठी तातडीची मदत जाहीर करणे आवश्यक असते. त्या दिवशी राई गावात जी घटना घडली. त्यानंतर महापौरांसह आम्ही सगळे गेलो. पहाणी केली. उंदराने काहीतरी पणतीची ज्योत आहे ती पळविली आणि त्यामुळे आग लागली आणि त्यामध्ये सिलेंडरचा स्फोट झाला आणि राई गावातील तीन कुटुंबे भस्मसात झालेली आहेत आणि अत्यंत दुःखद घटना त्या ठिकाणी घडली आणि तिथे इच्छा असूनही आम्हाला, महापौर साहेबांना त्या ठिकाणी मदत करता आली नाही. तरी महापौर साहेबांनी त्या ठिकाणी आश्वासन दिले की, निश्चितपणे आमचे नेते प्रथम नगराध्यक्ष गिल्बर्ट जॉन मेन्डोसा यांच्याशी चर्चा करू आणि आमच्या सर्व सदस्यांशी चर्चा करून यथोचित कारवाई आणि त्याप्रमाणे ठरल्याप्रमाणे हजार रुपये या ठिकाणी प्रत्येक सदस्याने द्यायचे ठरले आहे. माझे एवढेच या ठिकाणी म्हणायचे आहे की, अर्थसंकल्प स्थायी समितीपुढे प्रशासन आम्हाला देणार आहे. त्यावर आम्ही विस्तृतपणे चर्चा करून भरीव त्यामध्ये तरतुद मा. महापौर निधी अर्थसहाय्य निधी असे आम्ही त्यामध्ये करू इच्छितो. आयुक्त साहेब, आपण या ठिकाणी विशेष बाबीमध्ये आपण लक्ष घालून जास्तीत जास्त निधी कसा उभा राहिल आणि सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी या ठिकाणी सांगितले की, मसुदा कसा असेल? ते एकदा आपण निधी जर अकाउन्टच तिकडे उघडले आणि त्या नंतर आपल्याला ते व्यवस्थित चर्चा वगैरे करून सर्व गटनेत्यांची आणि त्यामध्ये आपण निधी उभा करू.

रोहिदास पाटील :-

एक तांत्रिक बाब म्हणुन सांगतो. आता सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी जे निवेदन केले. तांत्रिक दृष्ट्या म्हणुन थोडीशी त्याच्यात सुधारणा करायला पाहिजे. तो शब्द प्रोसीडींग मधुन काढा. बातमी आली होती की, उंदराने वात पळवुन नेली. त्याकरीता पंचनामा जो झालेला आहे. तो शॉर्ट सर्कीटने आग लागली असा आहे. त्यामुळे कुठेतरी त्यांना भले करतो आणि दुसरी अडचण करतो असे व्हायला नको. वस्तुस्थिती आहे तशी नोंद करावी.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, राई इथे लागलेल्या आगीच्या निमित्ताने आपत्कालीन निधी म्हणुन इंदिरा काँग्रेसच्या सर्व नगरसेवकांच्या वतीने अध्यक्ष म्हणुन मी जाहिर करतो की, आम्हीदेखील आमचे मानधन एक हजार रुपयाप्रमाणे त्यांना देण्यास तयार आहोत.

अशोक पाटील :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो की, आपत्कालीन प्रसंगी नागरिकांना सहकार्य करण्यासाठी महापौर निधी उपलब्ध करुन द्यावा हा प्रस्ताव या सभागृहामध्ये चर्चिला जात आहे. आयुक्त साहेबांनी कायदेशीर कशा पद्धतीने तो प्रस्ताव इथे मांडता येईल आणि त्याला आमची मंजूरी घेता येईल याचा खुलासा करावा आणि आजच्या सभेतच ती मंजूरी घ्यावी. आम्ही सर्व सदस्य मला वाटते सभागृहाची एकंदर भावना बघून याला कोणाचा विरोध नाही. राई गावात घडलेल्या घटनेसाठी आमच्या शहर विकास आघाडी तर्फेसुद्धा आमच्या नगरसेवकांचे एक-एक हजार रुपये मानधन आम्ही देऊ इच्छितो.

प्र. सचिव :-

हेलन जोर्जी गोविंद यांचा प्रश्न आहे. प्रश्नोत्तराच्या तासाला १२ वाजता सुरुवात झालेली आहे.

हेलन गोविंद :-

सन्मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतो ९५ पूर्वीच्या प्रुफ मिळावा म्हणून आमच्या लोकांना पत्र पाठविलेले. परंतु, सन्मा. आयुक्त साहेब मी तुम्हाला विनंती करते की, पूर्ण पुरावा आपल्या हेड ऑफीसला असतो. म्हणुन हेड ऑफिसमधुन पूर्ण पुरावा शोधुन त्या फाईलवर शेरा मारावा अशी मी तुम्हाला विनंती करते. कारण आमच्या कोळी लोकांकडे सहसा पुरावे नसतात. म्हणुन मी तुम्हाला विनंती करते, पुरावे हेड ऑफीसमधुन शोधा आणि शेरा मारा.

धनराज अग्रवाल :-

महापौर मॅडम, आता जी राई गावात आग लागली त्याबद्दल भारतीय जनता पार्टी पक्षातर्फे प्रत्येक नगरसेवकाचे एक-एक हजार रुपये आम्ही या ठिकाणी कबुल करतो आणि तिकडे पाठवावेत.

प्र. सचिव :-

पुढचा प्रश्न आहे. रिटा सुभाष शाह यांचा.

रिटा शाह :-

प्रश्नोत्तर ह्याच्यामध्ये माझा पहिला प्रश्न असा की, टोटल परवानगी दिलेली बांधकाम किती? त्यामध्ये मला आकडा दिलेला आहे. मला वाटते तो पूर्वीचा आकडा आहे. सध्याचा आकडा काय आहे?

एस. आर. शेंडे :-

आतापर्यंत १४७ बांधकामाला परवानगी देण्यात आली आहे.

रिटा शाह :-

त्या अंतर्गत टी. के. तिवारी पहिला नंबर पत्र टाकलेले आहे आणि त्याच्यात मला असे उत्तर दिलेले आहे की, त्यांना बांधकाम परवानगी देण्यात आली नव्हती. म्हणजे त्याला बांधकाम परवानगी दिलेली नाही. आज पण दिलेली नाही. त्याने ४/१०/९९ ला नोटीस पाठविली होती आणि ते कोर्टात गेलेले आहेत. ५३१, २००१ आणि २४०, २००२ मग ९९ ला नोटीस पाठविली आणि २००० पर्यंत मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्राचे आपले इंजिनियर, अतिक्रमण विभाग, नगररचना विभाग काय करीत होते? साहेब आता साधा प्रश्न असा आहे की, कुठल्याही अनाधिकृत बांधकामाबाबत नगरसेवक किंवा कोणीही बोलत असेल तर आपल्याकडून एकच जवाब मिळतो, न्यायप्रविष्ट आहे. आपण काही करू शकत नाही. न्यायालय त्यांची ड्युटी बजावणार. पण ९९ ला नोटीस पाठविली आणि २००० आणि २००१ ला ते कोर्टात गेले. त्या पिरिअडमध्ये आपले कर्मचारी, ऑफीसर वगैरे यांनी काय केले आणि त्यामध्ये किती लोकांना तुम्ही सस्पेन्ड केले? किती ऑफीसर आणि कर्मचाऱ्यांवर आपण कारवाई केली? त्याबद्दल काही माहिती मिळणार काय? कारण हे जे बांधकाम एक दिवसात होत नाही.

कुठलेही इलिंगल बांधकाम असु दे, बिन-परवानगी बांधकाम असु दे, ते बांधकाम करायला दोन वर्ष किमान तरी जातील. न्यायालय आपल्याला काय जजमेन्ट देते ती गोष्ट वेगळी आहे. त्याचा मी मान करते. परंतु, १९९९-२००० आणि २००१ त्या पिरियडमध्ये बिल्डिंग बांधायचे काम चालु होते. मग आपल्याकडे ठिक आहे, नगरसेवकांनी तक्रार केली, लिहून केली. अॅक्चुली ते आमचे काम नाही. कुठेही बांधकाम चालु आहे. इलिंगल आहे की बिनपरवानगी आहे ते तक्रार करण्याचे आमचे काम नाही. ठिक आहे. आम्ही तुमचे लक्ष वेधु. पण आपला स्टाफ तिथे क्षेत्रीय अधिकारी आहेत, आपले नगररचना विभाग आहे, आपल्याकडे इंजिनियर आहेत, मग ते लोक काय करतात? आणि आपण त्यांच्यावर काय कारवाई केली? मी जेवढे प्रश्न विचारले. त्यामध्ये एकाही बिल्डिंगला बांधकाम परवानगी नाही आहे आणि बांधकाम परवानगीशिवाय आपल्याकडे एवढे बांधकाम चालु आहे. मग न्यायालयात गेले हे साधे आणि सोपे उत्तर देतात. कारण न्यायालयात आहे म्हणुन आपण वाचले. म्हणजे बांधणारे पण वाचले आणि स्टाफ पण वाचला. मग हा आपला डोळे मिटुन कारभार चाललेला आहे. असे वाटत नाही का? आणि ह्या ज्या बिल्डिंगची परवानगी दिली आहे तर ह्या काळादरम्यान ह्या विभागामध्ये कुठले ऑफीसर आणि कर्मचारी आहेत. त्यांच्यावर आपण काय कारवाई करणार? आणि मी आज त्याबद्दल त्यांना सस्पेन्ड करण्याची मागणी करीत आहे. ह्यानंतर कितीतरी पत्रे मी आपल्याकडे दिलेली आहेत. ती नंतरची गोष्ट आहे. पण ह्यामध्ये दिलेले आहे. त्याच्यावरुन आपल्याला दिसुन येते की, एकाही बिल्डिंगला बांधकाम परवानगी दिलेलीच नाही आणि त्यानंतर भरपूर काळानंतर ती लोक कोर्टात गेलेले आहेत.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त सा.):-

मा. आयुक्त साहेबांच्या अनुमतीने मी बोलतो, खारीगांव सर्व्हे नं १९२ येथे विरेन्द्र तिवारी नावाच्या व्यक्तीने अनधिकृत बांधकाम केले. त्यास या कार्यालयाने ४/१०/१९९९ रोजी प्रथम नोटीस बजावली. नोटीस बजावल्यानंतर महाराष्ट्र नगररचना अधिनियमामध्ये ज्या तरतुदी आहेत. त्या तरतुदीनुसार त्याला काही दिवसांची मुदत देण्यात आली आणि सदर व्यक्तीचे बांधकाम २९/२/०२ रोजी त्याचवेळी नगरपालिकेने पाडले. एकुण दोन वेळेस हे बांधकाम महानगरपालिकेच्या कर्मचाऱ्यांनी पाडलेले आहे. त्यानंतर देखील त्याने या संबंधीचे बांधकाम कॅन्टिन्यु ठेवले. मा. कोर्टाकडुन स्थगित आदेश मिळवुन. स्टेटस्को मेन्टेन बाय वन साईड मेन्टेन मिळवला त्याने आणि काम सुरु ठेवले आणि काम झाल्यामुळे याच्यामध्ये जी नगरपालिकेच्या कर्मचाऱ्यांनी कारवाई केली ती विदिन पिरियड केलीच कोणतीही याच्यामध्ये दिरंगाई केली नाही. याच्यामध्ये दोन वेळा त्याचे बांधकाम तोडले. आपल्याला म्हणजेच सभागृहाला, सभागृहातील सर्व सदस्यांना माहिती असेल की, आपण अनेक इमारती मागे तोडल्या. मी मुख्याधिकारी असतानासुद्धा तोडल्या. तोडताना त्या इमारती पुन्हा बांधल्या गेल्या आणि ह्या बांधल्या कशा जातात. या संबंधीची माहिती आपणाला, सभागृहाला, सर्वांना आहे. काही दिवसापूर्वी मा. सभापती साहेब, यांनी त्यांच्या दालनात वकिलांचीसुद्धा बैठक बोलावली. सन्मा. सदस्या त्यावेळी तिथे हजर होत्या आणि त्यावेळी वकिलांनी जी परिस्थिती न्यायालयाची आपणाला सांगितली ती लक्षात घेता माझी सन्मा. सभागृहास विनंती आहे की, एखादी बाब न्यायप्रविष्ट झाल्यानंतर त्यावर अधिक चर्चा करणे हे न्यायालयीन संकेताचे अवमान करण्यासारखे होते. म्हणुन या बाबीवर अधिक चर्चा करणे उचित होणार नाही. धन्यवाद.

रिटा शाह :-

साहेब, आपण मला उत्तर दिले. मान्य आहे. कारण मी अगोदर बोलली जे न्यायप्रविष्ट आहे. त्याबद्दल मी बोलणार नाही. पण न्यायप्रविष्ट झाल्याच्या अगोदरची गोष्ट मी विचारते. कारण जेव्हा कुठलीही बांधकाम परवानगी गेली आणि वाढीव बांधकाम केले तर मी मान्य करते हे सर्व भारतवर्षात चालले आहे. स्थायी समितीमध्येही मी बोललेली आहे की, वाढीव बांधकाम आपल्या समजते की, ठिक आहे, वाढीव बांधकाम म्हणजेच दोन दुकाने जास्त काढली. दोन फ्लॉट जास्त काढले की, थोडेसे पुढे आले ते समजले. पण त्यांनी बांधकाम परवानगीच काढली नाही. तिथे बांधकाम कसे होते. ते कोर्टात जाण्या अगोदर क्षेत्रीय अधिकाऱ्यांनी ते बांधकाम स्टॉप करायला पाहिजे. तिथे बांधायला घायला नाही पाहिजे. रोजच्या रोज चौकशी व्हायला पाहिजे. ही महत्त्वाची बाब आहे. आपले ओपन प्लॉट आहेत ते मालकीचे आहे की गार्डन रिझर्व्हेशन कारण ह्याच्यामध्ये गार्डन रिझर्व्हेशन असा पत्रामध्ये मी उल्लेख केलेला होता. ह्याच्यामध्ये त्याचा उल्लेख केलेला नाही. तो मालकीचा प्लॉट असु दे की रिझर्व्हेशनचा प्लॉट असु दे. आपल्याकडे बांधकाम परवानगी न घेता असे बांधुन घेणार. उद्या असे आपण बोलणार न्यायप्रविष्ट आहे म्हणुन न्यायालयाचा अपमान करणार नाही आणि करायचे अधिकार नाहीत. मी तेही मान्य करते. पण असे बोलुन चालणार आहे का? का शहराचा विकास

आपल्याला असाच करायचा आहे. मग आपल्याला ए.टी.पी. डिपार्टमेंट चालवायची काय गरज आहे? लोक असेच बांधणार आणि बांधल्यानंतर कोर्टात जाणार स्टे घेणार आणि आता मागे बोलले वकिल आपल्याकडे आले होते. तर मी सभेत हजर होती. मी १० मिनिटे तिकडे गेली होती. प्रश्न असा होता की, नोटीस देण्याअगोदर केव्हीट फाईल करायचे. केव्हीट फाईल करताना नाईक साहेबांनी मला असे उत्तर दिले होते की, केव्हीट फाईल असुनसुद्धा न्यायालयाने स्थायी समितीमध्ये पण सांगितले आहे की, त्यांना स्टे ऑर्डर देतात. ते ठिक आहे. नॅचरल जस्टीस म्हणुन कोर्ट स्टे ऑर्डर त्यांना देतात. पण आपले ऑफिसरने स्टे ऑर्डर नंतर लगेच तारिख ८-७ दिवसाची तारिख देतात आणि त्याच्यावर हेरिंग असते. मग आपल्या अधिकाऱ्यांनी किती केसमध्ये किती रिपोर्ट सादर केले. ही एवढी जुनी दोन-दोन वर्षाची गोष्ट आहे. मग ह्याच्यामध्ये ऑफिसरने काय फिड केले. वकिलांनी काय फिड-अप केले? आणि ते हेरिंग कुठपर्यंत आले. हे काही नुसते आपण हात वर करणार की, न्यायालयामध्ये आहे आणि आपल्याला फाशी होणार. म्हणुन ते बोलायचे नाही. न्यायालयाचे कन्टेप्ट ऑफ द कोर्ट होणार असे बोलुन चालणार नाही. एकाचा मर्डर झाला आणि आपण बोला तो न्यायालयात गेला. म्हणुन आता हे घायची तिकडे गरज नाही. जज बघुन घेणार कोणी मडर केला आणि काय केले? असे नसते. न्यायालयामध्ये प्रविष्ट झाल्यानंतर नगरसेवकांनी त्याच्यामध्ये विचारायचे नाही असे मला वाटत नाही. कुठल्या कायदयामध्ये आहे असे. कारण नगरसेवकांना अधिकार आहे की, जेव्हा सभागृहामध्ये न्यायप्रविष्ट असेल किंवा कुठलीही गोष्ट असेल त्याबद्दल नगरसेवकांना अधिकार आहे की, कुठल्या ऑफिसरने किती काय पुट-अप केले? न्यायालयामध्ये प्रविष्ट आहे. ते मलाही मान्य होते की, एवढे पत्र दिलेले आहे. त्याचा मला जबाब एकच मिळणार आहे. न्यायालयात प्रविष्ट आहे. म्हणुन आपण काही बोलु शकत नाही. कन्टेप्ट ऑफ कोर्ट करु शकत नाही. आता जो हा मुद्दा मी उठवला आहे आणि माझ्या प्रश्नाचे उत्तर तुम्ही दिलेले आहे आणि असे वाटत असेल जसे केळकर साहेबांनी सांगितले ते कोर्ट कन्टेप्ट आहे तर ते मी मान्य करते. मी कोर्टाचा कन्टेप्ट केला. पण मला असे वाटत नाही की कोर्ट कन्टेप्ट आहे. कारण कुठल्याही न्यायालयाचा मी अपमान करु इच्छित नाही. फक्त शहरामध्ये चाललेले बेकायदेशीर बांधकाम, मग ते मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या आयुक्त पदावर आपण विराजमान आहेत. हा तुमचा पण अपमान आहे. कारण ए.टी.पी. डिपार्टमेंटला आपण शेवटी टाळं मारा. कशाला ए.टी.पी. डिपार्टमेंटला एवढे ऑफिसर आणण्याची गरज आहे आणि एवढा पगार देण्याची गरज आहे. आपल्याकडे क्षेत्रीय अधिकारी किती आहेत? आपल्याकडे इंजिनिअर किती आहेत? ए.टी.पी. डिपार्टमेंटवर ए ग्रेडचे ऑफिसर किती? हे सर्व मिळुन त्यानंतरही शहराची ही हालत असेल. मग हे डिपार्टमेंट चालवायची गरज कुठे? आणि लोकांना पण कोर्टात जायची गरज कुठे? पहिले ग्रामपंचायत काळात कसे व्हायचे की, एका कागदावर बांधकाम परवानगी मिळाली की, लोक बांधुन घ्यायचे. मग तसे चालवा. कोर्टामध्ये त्यांना स्टे मिळाल्यानंतर तुम्हाला जबाब घायचा तर कोर्ट किती दिवसात तुम्हाला संधी देते. ते पण महत्त्वाचे आहे.

मिलन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आता उपआयुक्तांनी आम्हाला सांगितले की, वन साईड जे स्टे दिलेले आहेत. तर जज अशा प्रकारे जे स्टे देतो. ते पेपर बघुनच दिले असेल. जर आपली महापालिकेची त्याला परवानगी नव्हती. तर त्याच्याकडे असे कोणतेही कायदेशीर पेपर नसणार आणि हे जर कायदेशीर पेपर त्याच्याकडे नसले आणि त्याला कोर्टाने वन साईड स्टे दिला तर त्यावेळी आपले वकिल तिकडे काय करीत होते आणि आपले वकील सक्षम नसले तर त्याला पुढची केस तुम्ही का दिली? त्यावेळी जर त्या केसमध्ये कोणते वकिल होते. असे कोणतेही वकिल वनसाईड स्टे घेऊन देत नाहीत. त्याने त्या जजशी झगडा करुन आपले सर्व पेपर्स दाखवून आज आपल्याकडे महापालिकेची परवानगी नसताना त्याला वन साईड जज स्टे देतो आणि बांधण्याची परमिशन नसेल तर आपण बघ्याची भुमिका घेतो. तर त्यावेळी आपले वकिल काय करीत होते? आपल्या वकिलांनी काय रिपोर्ट दिलेला आहे? आपल्या वकिलांनी कोणते रिपोर्ट सादर केलेले आहेत? त्याला वन साईड स्टे मिळाला. आपले कुठेतरी ए.टी.पी. चे हे असणार की, ए.टी.पी. ने पूर्ण रिपोर्ट दिले नसतील. म्हणुन हे काम झालेले असेल. तर याचा जबाब घावा की, त्यावेळी वकिल कोण होते? आणि त्या वकिलांनी कोणते पेपर सादर केले?

शुभांगी नाईक :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलते. अपार्टमेंट आणि टॉवर यामधील फरक मला समजला पाहिजे. अपार्टमेंट कशाला बोलतात व टॉवर कशाला बोलतात? हे जर टॉवर असेल तर त्या ठिकाणी टॉवरला पार्किंगसाठी जागा ठेवली जाते. तर त्या ठिकाणी अजुनही बांधकाम अद्याप झालेले आहे

आणि या ठिकाणी आपले अधिकारी कोणतेही त्या ठिकाणी लक्ष घालत नाही आहेत आणि दोन बिल्डिंगच्यामध्ये आताच बांधकाम सुरु आहे. तर दोन बिल्डिंगच्यामध्ये कमीत कमी किती अंतर असावे? आणि त्या ठिकाणी बायचान्स जर कधी आग लागली तर बंबगाडी जाण्यासाठी जागा आहे का? याचा पण खुलासा व्हावा. कारण काही ठिकाणी अजुनही कामे चालु आहेत. ही गोष्ट मी महानगरपालिकेच्या निदर्शनास आणते. कारण अजुनही जागा सोडलेल्या नाही आहेत. काम चालु आहेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

महापौर मॅडम, एक अतिक्रमण विभाग आणि नगररचना विभाग एक तर या सभागृहामध्ये माहिती पडले पाहिजे. बांधकामाची परवानगी दिल्यानंतर आणि तिकडे अनधिकृत बांधकाम होत आहे. त्याची जबाबदारी अतिक्रमण विभाग किंवा क्षेत्रीय अधिकारीवर आहे. पण ज्या ठिकाणी प्लॅनच नाही आहे. तर तशा बांधकामाची परवानगी न घेता बांधकाम तोडण्याचे किंवा रोखण्याचे अधिकार महापालिकेत कोणाच्या अधिकारात आहेत? त्याचाही आम्हाला खुलासा व्हावा. कारण प्रत्येक वेळी अतिक्रमण आणि अधिकारी सांगतात आम्हाला माहितीच नाही. प्लॅन असला तर अतिक्रमण आहे की, नाही आम्ही कसे सांगु? म्हणुन या गोष्टीचा आपण या विषयामध्ये खुलासा झाला पाहिजे.

परशुराम पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आता विषय बांधकामाचा चाललेला आहे. प्रश्नोत्तर चालु आहे. मी मागच्या वेळी हा विषय सभागृहामध्ये उपस्थित केला होता. त्याचेदेखील उत्तर मला मिळाले नव्हते. कमिशनर साहेबांना माझी विनंती आहे की, आपण ज्यावेळी अनधिकृत बांधकामांना नोटिसा काढतो. चांगली गोष्ट आहे. पण ज्या जुन्या लोकांच्या इमारती झालेल्या आहेत. मोठ्या प्रमाणात झालेल्या आहेत आणि त्यांच्या केसेसदेखील चालु आहेत आणि नवीन ज्या केसेस केलेल्या आहेत. छोटे-छोटे, लहान, मोठ्या लोकांचे त्यांना आपण आपल्या या नगरपालिकेचे नाव वाढवावे किंवा आपल्या या प्रशासनाचे वाढवावे. या दृष्टीने छोटे छोटे जे लोक बांधकाम करतात. त्यांची आपण स्टे व्हेकेट करुन त्यांची तोडफोड करतात. हे कितपत शक्य आहे. हे योग्य नाही. कारण मी विरोधी पक्ष या नात्याने आपल्याला विनंती करतो की, आतापर्यंत मला वाटते १००० ते १२०० केस स्टेमध्ये असतील. जास्त असतील. मोठ्या मोठ्या इमारती झालेल्या आहेत. त्यांचे स्टे आहेत. ते स्टे व्हेकेट करीत नाहीत. त्या केसेस चालु आहेत. छोटे-मोठे आहेत त्यांचे स्टे व्हेकेट करुन त्यांचे तुम्ही तोडफोड करता हे चांगले नाही. म्हणुन यांच्यावर आयुक्त साहेब आपण विचार करुन कोणत्याही पद्धतीने स्थायीक माणसाचे जे इकडे बांधकाम आहे. त्याची शहानिशा न करता आता मघाशी सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांनी जो प्रश्न उपस्थित केला की, ग्रामपंचायतसारखे चालत होते. तसे चालावे परंतु, ग्रामपंचायतने चालवले म्हणुन ही महानगरपालिका झाली. भाईदर ग्रामपंचायतमध्ये मॅन्डोन्सा साहेब, तिकडे परशुराम पाटील या नात्याने हा भाग डेव्हलप झाला. नगरपरिषद झाली. नगरपरिषदेची महानगरपालिका झाली. मॅडम, ही आनंदाची गोष्ट आपण मानायला लागेल. कारण नाहीतर प्रशासन इकडे अधिकारी दिसले नसते. या नात्याने कोणताही प्रश्न मी उपस्थित करतो की, कोणत्याही परिस्थितीमध्ये आपण स्थायीक माणसावर ज्या ज्या जुन्या असेल त्या त्या आपण शहानिशा करा. नंतर त्याला आपण नोटिसा द्या. त्याचे उत्तर मागवा. त्याचे काय काय म्हणणे आहे ते ऐकुन घ्या आणि मग त्यांना तुम्ही कारवाई करा. अशी सभागृहाला किंवा आयुक्तांना माझी विनंती आहे. महापौर साहेबांना पण माझी विनंती आहे. ह्या प्रश्नाला स्थायीक लोक आमच्याकडे बरेचसे येतात आणि त्या पद्धतीने कायद्याच्या दृष्टीने बांधकाम तोडणे, योग्य ती परवानगी घेणे हे आपल्या नियमात आहे आणि ते नियमात असतानादेखील कोणत्याही परिस्थितीमध्ये आपण त्याला परमिशन जर मागायला आले तर जास्तीत जास्त दिवस आपण एखादे रिपेरिंग परमिशन आले तर त्याची चौकशी करुन लगेच देण्यात यावी. त्यांना दोन-तीन महिने रखडुन ठेवतात.

रिटा शाह :-

साहेब, प्रश्न असा आहे. रिपेरिंग परमिशन हे प्रश्नावर चर्चा संपेल आणि माझे याच्यामध्ये प्रश्न भरपूर आहेत. मॅडम, रिपेरिंग परमिशन देऊ नका.

मा. महापौर :-

परमिशन मी कुणालाच दिली नाही.

परशुराम पाटील :-

आपल्या प्रश्ना संदर्भात मी बोलतो, आयुक्त साहेबांना विनंती आहे. याची चांगली चौकशी करुन आणि मोठे मोठे टॉवर आहेत. ज्यांचे स्टे व्हेकेट करुन त्यांच्यावर काही हातोडा लागत नाही.

एखादया अनधिकृत बांधकामावर आपण बोर्ड लावता आणि एकाच महिन्याने तो बोर्ड काढून टाकतात. मग ते काय होते एन.ए. की, आपल्या नगरपालिकेचे परमिशन नव्हते. ही कितपत योग्य आहे. म्हणून याची शहानिशा करून आपण कोणत्याही परिस्थितीमध्ये जसे मघाशी सन्मा. सदस्य मिलन पाटील म्हणाले की, असे वकिल आपण का ठेवता? त्यांनी कोणत्या पद्धतीने इथे नोटीस आली की, तिथे स्टे येतो. आपण कॅव्हेट दाखल करतो. मघाशी सन्मा. सदस्या रिटा शाह म्हणाल्या की, आम्ही कॅव्हेट दाखल करताना देखील कोर्ट त्यांना स्टे देतो.

रिटा शाह :-

साहेब, हा जवाब मी तुमच्याकडे मागितला आहे. आपण रुलिंग द्या. हे चुकीचे चालले आहे. प्रश्न माझा आहे. उत्तर मिळत नाही. आणि वेगळेच चालले आहे. यांनी सुरुवातीला सांगितले. आपण सांगा. आपण सभागृह नेता आहात. आपण रुलिंग द्या. नाहीतर मला सभात्याग करावा लागेल. असे चालणार नाही. कारण प्रश्न माझा आहे आणि आयुक्त साहेबांनी उत्तर द्यायचे. तर मॅडम, आपण रुलिंग द्या.

परशुराम पाटील :-

मी विरोधी पक्ष नेता म्हणून आपल्याच बाजूने आहे. आपल्या प्रश्नाचे उत्तर मिळेल.

रिटा शाह :-

मग मी १५ मिनिटे जास्त मागून घेणार.

परशुराम पाटील :-

आयुक्तांना माझी विनंती आहे. मी जास्त काळ बोलु इच्छित नाही. म्हणून आपण कोणत्याही पद्धतीने बांधकामाला परमिशन देताना किंवा रिपेरिंग परमिशन देताना लोकांनी कोणत्याही पद्धतीने लवकरांत लवकर सवलती मिळतील आणि आपण कोणत्याही पद्धतीने न्यायालयात जे काही आपले खटले चालले असतील ते आपण निर्णयी लावावे आणि ज्यांना चांगले ठेवता येईल त्यांना ठेवण्यात यावे. जर ठेवायचे नसेल तर त्या पद्धतीने तोडण्यात यावे. ही आपल्याला नम्र विनंती आहे.

रिटा शाह :-

मॅडम, प्रश्नोत्तरामध्ये मागच्या सभेत जेव्हा सभागृहनेता यानात्याने सभाशास्त्र आणि सभागृह नियम वाचून दाखवितो. तेव्हा मी नवीन नवीन महानगरपालिकेत नगरसेवक झाले होते आणि कुठल्याही प्रश्नाबद्दल मी सचिव साहेबांना उठुन विचारले होते की, दुसऱ्यांचा प्रश्न असेल तर आम्ही बोलु शकतो का? तेव्हा मला नाही बोलले होते. आता मी असे बोलत नाही की, माझा प्रश्न आहे. कारण अनधिकृत बांधकाम हा विषय एकट्या रिटा शाहाचाच नाही आहे. संपुर्ण मिरा भाईंदर शहराचा आणि नगरसेवकांचा हा प्रश्न आहे. मध्ये बोलणे असे बोलणार नाही. कारण असा आक्षेप विरोधी पक्षनेता आहे त्यांना बोलायचा अधिकार आहे. परंतु, माझा विषय आहे की, बिनपरवानगी परवानगी घेऊन कोणी इल्लिगल बांधकाम केले तर ते वेगळे आहे. पण संपुर्ण मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची फायनल बॉडी आणि प्रशासन आणि शासन हा दोघांचा अपमान आहे आणि परत ते कोर्टात गेलेले आहे. आणि शासनावर बसलेली लोक आपल्याला असे उत्तर देतात की, ते न्यायप्रविष्ट आहे. म्हणून कन्टेप्ट कोर्ट करु शकत नाही. असे जर उत्तर डेप्युटी कमिशनर कडून मिळत असेल तर याच्यापेक्षा दुःखाची गोष्ट नाही. कारण कुठलाही बिल्डर कोर्टात जातो आणि स्टे आणतो. स्टे फक्त चार-आठ दिवसाचे असते. त्यानंतर पहिला नंबर आहे. त्याला सव्वा वर्ष झाले. त्या सव्वा वर्षांमध्ये आपल्या वकिलांनी काय फिड केले, आपल्या ऑफिसरने काय फिड केले, क्षेत्रीय अधिकाऱ्यांनी काय केले? ही संपुर्ण दुःखाची गोष्ट आहे. याच्यावर आपण विचार करायला पाहिजे. असे चालले. कारण कुठल्याही सरपंचाला, ग्रामपंचायतला हे करायला बघत नाही. तेव्हा छोटे शहर होते. छोटे-मोठे बांधकाम केले तर ते चालायचे कारण तेव्हा जास्त गावकरी होते. आता हे मिरा भाईंदर मोठे शहर निर्माण झाले आहे आणि त्याच्यामध्ये मिरा भाईंदर पालिकेने एवढे मोठे स्वरूप घेतले. महानगरपालिका झालेली आहे. कमिशनर लेवलचे आपल्याकडे आज ऑफिसर आहेत आणि एखादा डेप्युटी कमिशनर उठुन बोलतात की ते न्यायप्रविष्ट आहे आणि कन्टेप्ट कोर्ट करु. कन्टेप्ट कोर्ट आपल्याला करायचे नाही. परंतु, तिथे बांधकाम परमिशन दिलेलीच नाही. तरी पण आपण कोर्टावर अवलंबुन बसणार. मग पुढे पण तसेच होणार, झाले ते झाले. साहेब, आपल्याला माहिती आहे मी अनाधिकृत बांधकामाबद्दल किती पत्र दिलेली आहेत. ते पुढेही असेच करायचे आहे. आपण किती ऑफिसरवर कार्यवाही केली? आणि काय करणार आहे. निदान आपण तेवढे तरी करु शकता की, त्या डिपार्टमेंटमध्ये जेवढे ऑफिसर आहेत. त्यांच्या बदल्या तरी करु शकता. ते तुमचे अधिकार आहेत. कारण ह्या सभागृहात बसणारे नगरसेवक सर्वांची अशी इच्छा आहे की, ए.टी.पी. डिपार्टमेंटमध्ये गोंधळ चाललेला आहे. कारण लोक

आरोप करतात. मला कोणावर आरोप करायचा नाही. पण कुठलेही शासन वा प्रशासनाने आपल्याला चांगल्या रितीने सांभाळायचे असेल तर ए.टी.पी. डिपार्टमेंटमध्ये तुम्ही थोडेफार ट्रान्सफर करा. त्या डिपार्टमेंटमध्ये जे पहिल्यापासून बसलेले आहेत त्यांना दुसरे डिपार्टमेंट द्या. मी असे म्हणत नाही की, त्यांना सस्पेन्ड करा. त्यांच्या जागेवर दुसरे चांगले आणा. मी भेटली होती तेव्हा आपण सांगितले मी इंजिनिअर लेवलची माणसे आणणार आहे. आपण ती आणल्यानंतर त्याच्या अगोदर आपण ट्रान्सफर कधी करू शकतात. हे जे आपण बोलता की, कन्टेम्प्ट ऑफ कोर्ट कारण मला हे सांगायचे की सव्वा वर्षांपर्यंत कन्टेम्प्ट ऑफ कोर्टच झाले आहे का? वकीलांनी तिथे काही केले नाही आणि आपल्या ऑफिसरने तिथे काय फिडअप केले आणि एक नाही अशी सहा प्रकरणे मी दिलेली आहेत आणि ह्याच्यामध्ये हसायची गोष्ट नाही आहे. दुःखाची गोष्ट आहे. असे मला वाटते की, सभागृहाला पण टाळा मारायला पाहिजे. महानगरपालिकेला पण आपण टाळा मारायला पाहिजे.

लिओ कोलासो :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह सभागृहाला आणि महानगरपालिकेला टाळं लावण्याचे आपले वाक्य मागे घ्या.

रिटा शाह :-

मी मागे होते. आपल्याला असे वाटते तर ही गोष्ट हसण्याची गोष्ट नाही. आपण कन्टेम्प्ट ऑफ कोर्ट बोलून चालणार नाही. कारण फाशी लावण्याच्या तऱ्हेचा आपण काही गुन्हा करायला चाललो नाही. कारण कुठलाही प्रश्न विचारायचा आणि प्रश्नाचा जबाब द्यायचा प्रशासनाचा अधिकार आहे आणि प्रश्न विचारायचा आमचा अधिकार आहे. नेहमी तुम्ही मला असे उत्तर देणार की, न्यायप्रविष्ट आहे. ही गोष्ट संपली. मग अर्थ असा झाला की, इथे काही विचारायचेच नाही. कारण आम्हाला जबाब माहिती आहे. कारण सोपे उत्तर आहे. उत्तर द्यायची गरज नाही. सर्व त्यामध्ये पास होणार. ए ग्रेडमध्ये की, न्यायप्रविष्ट आहे म्हणून गप्प बसायचे. असे काही असेल तर साहेब मला रुलिंग द्या आणि स्पष्ट करा आणि दुसरे काय असेल तर दुसरे स्पष्ट करा.

जयंत पाटील :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांची तळमळ पाहिल्यानंतर प्रशासनाकडे या गोष्टीचा विचार करणे गरजेचे आहे. खरे म्हणजे प्रश्नाची चुकीची उत्तरे दिली गेली आहेत. शिवशक्ती नगरमध्ये बांधलेल्या १०० घरांची माहिती हा प्रश्न आहे आणि त्यामध्ये दिलेले आहे. ८२ गाळे तोडलेले आहेत. ८२ गाळे कदाचित तोडले असतील. परंतु, ते गाळे नंतर बांधले गेलेले आहेत. मराठी शाळेकडून समुद्रकिनारी जाणारा जो रस्ता आहे. तो रस्ता ह्या चाळीमुळे बाधित झालेला आहे. पुढे रुंद आहे पण ह्या चाळी पुन्हा बांधल्यामुळे चौपाटीकडे जाणाऱ्या एका चांगल्या रस्त्याची आपण वाट लावलेली आहे. तोडलेल्या चाळी पुन्हा बांधल्या जातात आणि आपण त्याचे उत्तर देतो. कोर्टांमध्ये न्यायप्रविष्ट आहे. न्यायप्रविष्ट फक्त महापालिकेसाठी, बांधण्यासाठी नाही. स्टेटेस्कोचे उल्लंघन सर्रास केले जाते. तो स्टेटेस्को असतो. दिस नॉट स्टे आणि स्टेटेस्को दोघांना मेन्टेन करावा लागतो. परंतु फक्त आपणच त्या गोष्टीकडे दुर्लक्ष करतो. ते दुर्लक्ष करण्यामागचे काय कारण असू शकेल. हे सांगायला कोणी भविष्यवक्त्याची गरज नाही. आपण म्हणता १८२ गाळे तोडलेले आहेत आणि ते ८२ गाळे पुन्हा बांधलेले आहेत. असा या ठिकाणी माझा आरोप आहे. ८२ गाळे बांधताना आपल्या पालिकेला माहिती नसेल असे म्हणणे थोडेसे धैर्याचे होईल. आपल्या सहकार्याने जे गाळे बांधले गेलेले आहेत आणि म्हणून चौपाटीकडे जाणाऱ्या भविष्यामध्ये एका अतिशय चांगल्या रस्त्याची वाट लावलेली आहे. पुर्वी मी एक काढलेली झोपडपट्टी नवघर स्मशानाच्या पाठीमागे आपल्याला माहिती आहे की, रेल्वेच्या हद्दीतील ज्या १२० झोपड्या होत्या. आपल्याकडे वसत होत्या. त्या पुन्हा तिकडे वसलेल्या आहेत. मी आपल्या अतिक्रमण विभागाला सांगितले झोपडपट्टी तोडली जात नाही. म्हणजे झोपडपट्ट्या बनविण्यासाठी आपणच प्रोत्साहन देतो. अनाधिकृत बांधकामे आपल्यामुळेच होतात. हे या ठिकाणी सिद्ध होते. ज्या ज्या आरक्षित जागा आहेत. तिकडे वेळीच आपण योग्य ती पावले उचलली नाहीत तर या शहरामध्ये झोपडपट्ट्यांचे राज्य होईल, चाळींचे राज्य होईल असे मी दुःखाने या ठिकाणी नमुद करू इच्छितो आणि सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांचा अतिशय चांगला प्रश्न आहे. न्यायप्रविष्ट या गोष्टीमुळे आपले वकिल जर सक्षम नसतील तर वकिल आपण बदला. चांगले वकिल त्या ठिकाणी ठेवा आणि आपल्या शहराचे काम कसे चांगल्या तऱ्हेने होईल. आपण नेहमी म्हणता हे शहर लिव्हेबल नाही तर लव्हेबलसुद्धा व्हायला पाहिजे. मला दुःख वाटतं लव्हेबल काय लिव्हेबल सुद्धा होणार नाही. श्वास घ्यायला जागा उरणार नाही. एवढे झोपडपट्टी या शहरामध्ये आहे आणि अनाधिकृत बांधकाम ह्याच्यामध्ये होणार आहेत. आपण वेळीच या गोष्टीची काळजी घ्यायला पाहिजे.

रिटा शाह :-

स्टे आणि स्टेटस्को हा चांगला विषय काढला. वकिलांच्या सभेत मी त्या दिवशी बसली होती. स्टे आणि स्टेटस्कोचे डेफिनेशन त्या लोकांनी क्लिअर करून दाखविले. त्यावेळी नाईक साहेब होते. ते बोलतात हल्ली न्यायालयाने असे निर्णय देतात. महानगरपालिकेने काय करायचे नाही आणि बिल्डरने बांधून घ्यायचे असे त्याचे मिनिंग आहे का? त्याचा जरा खुलासा करा. स्टेटस्कोचे मिनिंग काय असते? त्याचा खुलासा करा.

मिलन म्हात्रे :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, मघाशी जो माजी सरपंच वगैरेचा उल्लेख झाला. परंतु, या शहरामध्ये जी अतिक्रमणाची बांधकामे झालेली आहेत. आता आपण त्याच्यावर खमंग चर्चा करतो. परंतु, आजही या शहरामध्ये प्रशासकीय कालावधीची लेटर हेड कोऱ्या स्वरूपातील सही, शिक्के जे आहेत. ही पण एक चांगली शिस्त लावली आहे. कोरी प्रशासकीय लेटरहेड, सही, शिक्के आजही आहेत. काही ग्रामपंचायतीचे शिक्के आजही या शहरामध्ये उपलब्ध आहेत. काही ग्रामपंचायतीचे लेटरहेड, त्याचे सगळे जे रेकॉर्ड्स आहेत ते तुमच्या ताब्यात आहेत. पण काही ठरावाचे नंबर टाकून आजही ग्रामपंचायतीच्या एन.ओ.सी. वितरीत केल्या जात आहेत. मग आपण हे जे म्हणतो कॅव्हेट फाईल केल्याच्या अगोदर स्टे मिळाला, अमुक मिळाले, तमुक मिळाले. तर मी कोर्टांमध्ये वावरणारा माणूस आहे. आम्ही अनेक कोर्टांच्या दाव्यामध्ये ग्रामपंचायतीचे पेपर्स बघितले आहेत आणि मग तो थोडा थोडा लिगल पॉइन्ट पकडून कोर्ट स्टे देत असते. मागे आर.एम.पी.पार्क जेव्हा तोडले उज्वल उकें साहेब असताना तोडले. जवळजवळ ५०-६०-७० शेकड्यापर्यंत बिल्डिंग तोडल्या आहेत. साहेब, आपण त्यावेळी बहुतेक कलेक्टर ऑफिसला असाल. सगळ्यात अगोदर पाटील साहेबांची तोडायची मोहिम झाली. त्यानंतर उज्वल उकेंची मोहिम झाली. या प्रकरणात उच्च न्यायालयामध्ये तत्कालीन नगरपालिकेचे प्रकरण गेले होते आणि सही कोणाची? हा वाद उच्च न्यायालयामध्ये उत्पन्न झाला आणि त्यावेळेला तक्रारदार मागे झाला म्हणून दोन माजी सरपंच आतमध्ये गेले असते. तो तक्रारदार रिव्होक झाला आणि त्याच्यामध्ये संपुर्ण डिस्पोजप झाले. नाहीतर या शहराचे दोन माजी सरपंच जेलमध्ये बसले असते. त्याकरीता माझी आपल्याला नम्र विनंती आहे. हा जो विषय आलेला आहे. फार चांगला विषय आहे. आयुक्त साहेब, अजुनही वेळ गेलेली नाही आहे. त्या त्या स्थानिक पोलिस स्टेशनला तुम्ही झिरो नंबरची तक्रार दाखल करा आणि हे डॉक्युमेंट्स आणि सील कुठे मिळतील ते पोलिसांना जप्त करायला सांगा. कुठेतरी थोडातरी त्याला आवर बसेल आणि यापुढे जर कोण असतील. कागदपत्रे मिळतील त्यांना आरोपामध्ये अटक झाली पाहिजे अशी काहीतरी कारवाई करा. हीच खरी ठोस कारवाई असेल. नाहीतर ही वायफळ चर्चा मी नगरपालिकेपासून नगरसेवक आहे. अनेक वेळा चर्चा निघाल्या ह्याला निलंबित करू. त्याला निलंबित करू. हे सगळे होते पण कारवाई काहीच नाही. ही जी आपल्याला ह्या प्रश्नाद्वारे सुचना केली आहे. याचा आपण गांभीर्याने विचार करावा. प्रशासनाच्या वतीने त्या त्या पोलीस स्टेशनला याची तुम्ही तक्रार द्याल अशी मी आपल्याला विनंती करतो.

महेन्द्रसिंग चौहान :-

अभी अंत मे मै आपसे परमिशन मागता हूँ। मै दो मिनिट बोलना चाहता हूँ। ये सब्जेक्ट मे जो सन्मा. सदस्या रिटा शाह के प्रश्न का जो जबाब है उसके एक प्रश्न पोरवाल इनका जो है उसमे लिखा है की, पंधरा दिन पहले उपआयुक्त नाईक के केबीन मे अचानक किसी नाम से जाना पडा। एक पत्रकारने कहा की, सामने बांधकाम चल रहा है, परवानगीसे। ये तरिका आयुक्त महोदय मैने पहले भी बताया था। आप है। यहा कानून और आपके पास पुरा डिपार्टमेन्ट है। टारुन प्लॅनिंग और इसका जो वखान किया जा रहा है। वो सही है। कही ना कही कमियाँ है। उनका रोका नहीं जायेगा। गलत है। उस पत्रकारने कहा, सामने कंन्स्ट्रक्शन चल रहा है। और ऐसा है। तो वो बोला मै बोल रहूँ। इसलिये आप बोलेंगे किसने शिकायत की। मै बोला रोखिए, देखिए। वहाँ कैसे सामने के बिल्डिंग मे हो रहा है। उसी संदर्भ मे मैने कहाँ साठ फिट से लेकर नारायण नगर तक रोड बनाने की थी। उस जमाने मे भारतीय जनता पार्टी का शासन था। हम लोग वो रोड नहीं बना पाये। सब कुछ बिल्डर लोगोने बोल दिया। उसके बावजूद भी रोड ना बन पाया। और वो अधुरा रह गया। लेकीन पदचारी रोड है। वहाँ पर अचानक रातोरात एक दरवाजा लग गया। उसके बाजु मे ये बांधकाम हो रहा है। जो की टॉवर है। टॉवर की १६-१८ फिट जगह छोडी जाती है। पुरी की पुरी परवानगी देके काम हो रहा है। मै बोलूंगा, शिकायत करूंगा, आप २४ घंटे फौरन मेरा नाम ले देंगे और वो लोग मेरे पास पहुचेंगे। आयुक्त महोदय, बिलकुल वही हुआ। तीन-चार दिन के बाद नाईक

साहब का फोन आया चौहान साहब वो जो परवानगी दी है। वो दी हुई सही है। केळकर साहबद्वारा १९९८ मे वो परवानगी दी हुई है। किसी कारणवश वो लेटर लेके या आधा घंटे मे पुरा आपका जो तोडने का दस्ता है। मेरे ऑफिसमे पहुँचा। साहब वो कौनसी जगह है जरा बता दिजिए। मै बोला तुम्हारा दिमाग खराब है। म्हात्रे साथ मे नही थे। साहब, तरीका देखिए म्हात्रे नही थे मगर साथ मे दो-तीन इंजिनियर थे की लेटर भेजा है। नाईक साहब, केळकर साहब का सिग्नेचर है। टॉवर के साईड मे अठरा फिट अपना ऑब्जेक्शन नही। लेकीन तीन दिन तक सतत मुझे परेशान, मेरे पास साधु महाराज, मेरे पास ये महाराज। कभी मुझे बुलाया नही गया। मै मॅडम के साथ, सेठे के साथ गया लेकीन मुझे कभी बोला नही। लेकीन सतत साधु महाराज के पास मुझे बिठाया गया। बुलाया गया। और ये कहा गया की, साहब ये प्रोग्राम मे आपको क्यों नही आना है? तरिका देखिए कितना गलत है। ९८ मे केळकर साहब के सिग्नेचर की परमिशन दी हुई है। धन अभाव के कारण उन्होने वो काम तब नही किया। अभी किया जा रहा है। जो सरपंच, उपसरपंच की बात निकाली। इस तरह की बहुतसी चीजे है। टारुन प्लानिंग और जो तोडने का दस्ता है। आपका गलत रास्ते पे जा रहा है। कोई शहर का सही काम नही कर रहा है। मेरी क्या शिकायत थी की, साठ फिट से जाने का जो रास्ता फोर व्हिलर, टु व्हिलर नही जा सकती। लेकीन पैर से चलने का रास्ता था। लेकीन वहा जाली दरवाजा सोसायटीने लगा दिया। क्या देखा। उसने देखा ये अनाधिकृत बांधकाम हो रहा है। गेट के बाहर एक दिवार लगा दी। क्यों न मै मेरी जगह जाली लगा दूँ।

(सभागृहात गोंधळ)

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांनी या ठिकाणी जो प्रश्न विचारलेला आहे आणि त्या संदर्भात जे लेखी उत्तर दिलेले आहे. त्यातील पहिला भाग हा संख्यात्मक आहे. त्यामुळे याच्यातील लेटस्ट पोझीशन दिलेली आहे. दुसरा जो त्यातील अ पासुन फ पर्यंत खारीगावातील इमारतींचा प्रश्न उपस्थित केलेला आहे आणि त्या संदर्भात दिलेल्या उत्तरामध्ये प्रशासनाने काय कार्यवाही केली. या संबंधातील वर्णन आहे आणि त्याच्यापुढे असे म्हटलेले आहे की, ही जी सर्व प्रकरणे आहेत ती न्यायप्रविष्ट आहेत. यावर जवळजवळ अर्धा तास आपण चर्चा करीत आहेत. आपल्या सर्वांना माहिती आहे की, जर एखादे अनधिकृत बांधकाम चालू असेल तर तातडीने त्या ठिकाणी आमचे जे अनधिकृत बांधकामविरोधी पथक आहे. त्यांनी तिथे गेले पाहिजे आणि ते डिमॉलिश केले पाहिजे. जर ते बांधकाम ऑक्युपाईड असेल तर त्याला नोटीस द्यायची आवश्यकता आहे. पण या अगोदर अशी स्थिती होती की, कुठलेही बांधकाम जर चालू असेल तर त्यांना नोटीस द्यायची. नोटीस दिल्यानंतर त्या व्यक्तीला मग न्यायालयात जायला संधी मिळायची आम्ही आता अशा अनधिकृत बांधकाम विभागाला इन्स्ट्रक्शन्स दिलेल्या आहेत की, झोनल ऑफिसरला ज्यावेळी तक्रारीच्या माध्यमातुन किंवा स्वतः ज्यावेळी ते दौऱ्यावर असतील. त्यावेळेला जर त्यांच्या निदर्शनला आले की, एखादे बांधकाम चालू आहे. तर अशा सुचना आम्ही दिलेल्या आहेत. परंतु, अजुन त्याची अंमलबजावणी झालेली नाही. मी नगररचना विभागाला आदेश देतो. प्रत्येक ऑथोराइज बिल्डिंगला आपण दिलेल्या परवान्याच्याबाबत त्यांनी जागेवर बोर्ड लावला पाहिजे. अशी सगळ्या शहरामध्ये पद्धत आहे. आपल्या शहरामध्ये सुरु नसेल तर ती तातडीने सुरु करुन घ्या आणि सर्व विकासकांना कळवा की, ज्या ज्या ठिकाणी तुमची अनधिकृत बांधकामे आहेत त्या त्या ठिकाणी नगरपालिकेने दिलेल्या परवानगीचा क्रमांक, दिनांक आणि बाकीचे जे त्याचे वर्णन आहे. किती मजले मंजुर आहेत? किती क्षेत्रफळ मंजुर आहे? हे सगळे त्यांना त्या बोर्डावर लिहायला पाहिजे आणि मग ते बांधकाम करायला पाहिजे. हे सगळे आपण फॉलो करणे आवश्यक आहे आणि मग अनाधिकृत बांधकाम विभाग ज्यावेळी दौऱ्यावर असेल किंवा चौकशीला गेला असेल त्यावेळी त्याला प्रथमदर्शनी जर त्या माणसाने तसा बोर्ड लावला नसेल तर त्याच्या लक्षात यायला हरकत नाही की, हे बांधकाम अनधिकृत आहे. त्यानंतर त्यांनी जी पुढची कार्यवाही करायची आहे ती कार्यवाही अशी आहे की, चालू बांधकाम असेल तर त्याला तोडण्यासाठी नोटिस देण्याची गरज नाही. ते बांधकाम त्याचवेळेला तुम्ही तोडले पाहिजे. अजूनही तुम्ही तशा नोटिसा देत असाल तर त्या नोटिसांची पद्धत बंद करा. अनाधिकृत बांधकामांना नोटिसा कशासाठी देण्याची तरतुद आहे. ती एवढ्यासाठीच की, जर एखादे कुटुंब त्या इमारतीत राहत असेल तर त्याला पर्यायी जागा शोधपर्यंत ते रस्त्यावर येऊ नये. एवढ्यासाठी फक्त १०-१५ दिवसाची नोटिस देण्याची तरतुद कायद्यामध्ये आहे. परंतु, त्याचा सर्रास दुरुपयोग केला जातो. असे एकंदर सदस्यांच्यादेखील भावनेतुन दिसते आणि जे ऑक्युपाईड आहे किंवा ज्यांना आतापर्यंत अशा नोटीसा दिल्या गेलेल्या आहेत. ही मंडळी ताबडतोब कोर्टात जातात आणि कोर्टाकडुन स्टे घेऊन येतात. आपल्याला इंटिमेशन मिळायच्या अगोदर आपण

वकिलाला कळवेपर्यंत त्या ठिकाणी स्टे मिळालेला असतो. अशा कितीतरी केसेस आहेत. मी आपल्याला व्यक्तिगतरीत्या दाखवु इच्छितो. आपण जरूर पहा. महासभा संपल्यानंतर मी डॉक्युमेन्ट दाखवेन की, आपल्याला कोर्टाने पिटीशन फाईल झालेले आहे. त्याची कॉपी आपल्यापर्यंत पोहोचते. आपण वकिलांना सांगतो आहे. या कालावधीमध्ये देखील काही स्टे मिळालेले आहेत आणि हे स्टे मिळत असताना डिफेन्डन्ट मेन्टेन स्टेटेस्को अशा प्रकारचे वाक्यप्रयोग बऱ्याचशा स्टे मध्ये वापरला गेलेला आहे. डिफेन्डन्ट म्हणजे महानगरपालिका, मग महानगरपालिकेने स्टेटेस्को मेन्टेन करायचा आणि समोरच्या माणसाने करायचा की, नाही हा त्या कायदयामध्ये एक अनुत्तरीत भाग आहे. कोर्टाने दिलेल्या स्टे वर आपल्याला या महासभेत चर्चा करता येणे शक्य नाही. त्यामुळे तो दिलेला स्टे बरोबर आहे चुकीचा आहे. कसा आहे. हे आपल्या यथावकाश ज्यावेळी अर्ग्युमेन्ट होतील. त्यावेळेला त्या सर्वांचा न्यायालयात निकाल लागेल. परंतु, ही वस्तुस्थिती आहे की, महानगरपालिकेला अशा प्रकारच्या स्टेमध्ये डिफेन्डन्ट टु मेन्टेन स्टेटेस्को अशा केसेसमध्ये काहीही करता येत नाही. ही वस्तुस्थिती आहे. आता आपण सगळ्यांनी आग्रह धरला की, या संदर्भात जे कर्मचारी असतील ज्यांनी ज्यांनी ह्याच्यामध्ये दिरंगाई केली असेल किंवा अनाधिकृत बांधकामांना मदत केली असेल त्यांची चौकशी जरूर केली पाहिजे. मी ती नक्की करेन. मात्र एक आपल्याला सांगू इच्छितो की, ही सर्व जी यंत्रणा आहे. आपल्याला कदाचित माहिती नसेल म्हणुन सांगतो ही पुर्ण त्या डिपार्टमेन्टचे रक्त बदलून टाकलेले आहे. पूर्वी असलेले झोनल ऑफिसर होते. ते सर्व झोनल ऑफिसर मी काढून टाकलेले आहेत आणि इंजिनियर ज्यांना त्या प्लॅनमधील काही कळते, ज्याला मेजरमेन्टमधील कळते. कारण अगोदर तांत्रिक लोक त्या विभागामध्ये नव्हते. आता जी आपण नवीन इंजिनियरची भर्ती केली. त्यातील मला वाटते चार की, पाच इंजिनियर आम्ही झोनल ऑफिसर म्हणुन ईस्ट आणि वेस्टसाठी नियुक्त केलेले आहेत आणि हे झोनल ऑफिसर इथुन पुढे सर्व कारभार बघतील. अगोदरच्या झोनल ऑफिसरना वसुली बघुन हे काम बघायला लागायचे आणि त्यामुळे कदाचित दुर्लक्ष झाले असण्याची शक्यता आहे. मी ते नाकारत नाही. परंतु, एकंदर दिलेला खुलासा बघता असे वाटते की, काहीच कार्यवाही झालेली नाही. असे झालेली दिसत नाही. दोन दोन वेळा बांधकाम तोडलेले आहे. तिसऱ्या वेळेला बांधकाम चालु असताना त्या ठिकाणी आपण नोटिस दिलेली आहे आणि त्यांनी ताबडतोब जाऊन स्टेटेस्को आणलेला आहे. या देखिल गोष्टीचा विचार याच्यामध्ये केला पाहिजे. सदस्यांच्या भावना मी नक्कीच समजुन गेलो आहे. आपल्याला सर्वांना अनधिकृत बांधकामाबद्दल चिंता आहे. हे ऐकुन मला स्वतःला खुप बरं वाटलं आणि चौहान साहेबांनी सुद्धा जाता जाता एक उल्लेख केला की, आपल्या पक्षाचे कार्यालय हे अधिकृत आहे की, अनाधिकृत आहे. हे प्रत्येक पक्षाने जर बघितले तर तो एक आत्मपरिक्षणाच्या दृष्टीने चांगली संधी आहे असे मला वाटते. आता काही रेल्वेच्या झोपडपट्टीचा या ठिकाणी उल्लेख केला गेला. वास्तविक त्यांना आम्ही तशा प्रकारच्या परवानग्या दिल्या नव्हत्या. रेल्वेच्या हद्दीमध्ये ही मंडळी होती. त्यांना रेल्वेने ९५ च्या अगोदरचे जे प्रोटेक्शन आहे ते रेल्वेच्या हद्दीतील झोपडपट्ट्यांना लागुन असल्यामुळे रेल्वेने ते काढल्यानंतर पुन्हा ते इतर ठिकाणी यायला लागले. आम्ही जसजशा तक्रारी येतील तसतसे तिथूनही काढत गेलो. ते आणखी कुठेतरी आहे. परंतु, त्यामध्ये आपल्याला माहिती आहे की, सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी मानवतेची भुमिका घेऊन त्यांना मदत करा. अशा प्रकारची शिफारस केली होती. हा मुद्दा इथे मी एवढ्यासाठी काढतो की, ज्यावेळी आपले बांधकाम असते त्यावेळीची वेगळी भुमिका असते. दुसऱ्याचे असते त्यावेळी वेगळी असते. तसे ते असु नये. जे बेकायदेशीर आहेत ते बेकायदेशीर आहे. त्याच्यासाठी सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनीसुद्धा जिल्हाधिकार्यांकडुन जमीन मिळविण्याचे प्रयत्न केले तोही प्रस्ताव चालु आहे. तो ज्यावेळेला मिळेल त्यावेळेला कदाचित त्यांना न्याय देण्यास पुन्हा आम्ही या सभागृहापुढे येऊ आणि खरोखरच त्यांना काही देय असेल तर ते देण्याचा आम्ही प्रयत्न करू. मला वाटते यामध्ये टाऊन प्लॅनिंग डिपार्टमेन्टच्या भुमिकेचा सतत उल्लेख होत गेला की, मग जर हे सगळे होत असेल तर टाऊन प्लॅनिंग डिपार्टमेन्ट कशासाठी पाहिजे. टाऊन प्लॅनिंग डिपार्टमेन्ट बांधकाम परवानगी देते आणि ते काम व्यवस्थित चालले की, नाही चालले हे बघण्यासाठी आपल्याकडे सहाय्यक संचालक दर्जाचा अधिकारी हा आत्ताच शासनाने आपल्याला दिलेला आहे. अगोदर तो नव्हता. त्यामुळे हे काम अधिक जबाबदारीने त्या ठिकाणी चालेल. याचा विश्वास मी सदस्यांना देतो. हा एक भाग आणि दुसरा भाग मला याच्यामध्ये सांगायचा आहे. तो गेल्यावर्षी जो विकास आकार आपण वसुल केलेला आहे. त्याच्या जवळपास दुप्पट जर माझी चुक होत नसेल तर. थोडाफार फरक असेल. जवळजवळ सहा कोटीपर्यंत विकास आकार हा आपण ह्या आर्थिक वर्षामध्ये वसुल करू असा आपण जो अंदाज केलेला आहे. आम्ही मला वाटते तीन की चार कोटीचा अंदाज केला होता. आपण सहा कोटीचा अंदाज केला

होता. तर ते देखील उद्दिष्ट गाठण्याच्या दृष्टीने डिपार्टमेंट प्रयत्नशील आहे. जर विकास कर भरला जात असेल तर ही अधिकृत बांधकामे ही शहरामध्ये वाढत आहेत. हे इनडायरेक्टली आपल्याला सुचक अशा प्रकारचे इंडिकेशन आहे. असे मी समजतो. त्यामुळे या झाल्या प्रकारामध्ये नक्की काय झालेले आहे हे मी नक्की बघेन. परंतु, यापुढे अशा प्रकारचे प्रकार होऊ नयेत या दृष्टीने नवीन झोनल ऑफिसरना तशा सुचना दिल्या जातील आणि आपणही सर्व सदस्यांनी याबाबतीत सहकार्य करावे, अशी विनंती करुन मी माझे निरुपन संपवतो.

रिटा शाह :-

साहेब, आपण माझ्या प्रश्नाचे उत्तर जे दिलेले आहे. कारण आपण आता उत्तर दिले की, इंजिनिअर आणलेले आहेत. ते चांगली कामे करतात. तुमचे मी अभिनंदन करते. परंतु, आपण जे इंजिनिअर आणलेले आहेत. त्यांच्यापर्यंत ही गोष्ट पोहोचतच नाही. हा माझा दावा आहे. कारण मी ४९८ बदल मी तक्रार केली होती. आपल्याकडे पण मी आली होती. रोड रिझर्व्हेशन प्लॉटमध्ये अर्धी बिल्डिंग आलेली आहे. दुसरे एक संघवी टॉवरबदल मी कम्प्लेन्ट केली होती त्याच्यामध्ये एफ विंग जास्त काढलेली आहे. त्याचे उत्तर हुशारीने दिले असे मी बोलणार नाही. पण डोक चालवुन मला उत्तर दिलेले आहे की, संघवी टॉवरचा हटकेश समोर असा मी मोगम प्रश्न टाकला होता. त्यांनी जिथे खरोखर नव्हते तिथे त्याचे उत्तर दिले. जिथे खरोखर एफ विंग झालेले आहे. त्याचे उत्तर दिले नाही. म्हणजे नेमक त्यांना माहिती आहे कुठे एफ विंग झालेले आहे. दुसरे म्हणजे सना अपार्टमेंट म्हणुन मी पत्र टाकलेले आहे. त्याचे बांधकाम चालु आहे. ते बांधकाम का तोडत नाहीत. जवाब, ऑक्युपाइड नाही. मग त्याला नोटीस पाठविण्याची गरज काय आहे? ते तुम्ही तोडु शकता. दुसरे आपण बोलले की, माझ्या स्टाफला मी इंजिनिअर आणलेला आहे. तर आम्ही जे अनधिकृत बांधकामाबद्दलचे पत्र टाकतो ते तुमच्या इंजिनिअरपर्यंत पोहोचत नाही. कारण त्याच्यावर केसरीनाथ म्हात्रे जे अतिक्रमण विभागावर आहेत. आम्ही अड्रेस टु आयुक्त करतो. आपण नगररचनाला किंवा अतिक्रमणला पाठवत असेल. परंतु, त्याच्या इंजिनिअरला याबाबतची काहीच माहिती नसते. ते उलट आम्हाला विचारतात मॅडम तुमचे काय लेटर होते आम्हाला माहितीच नाही. म्हणजे आपण यामध्ये असे काहीतरी करा की, आम्ही टाकलेले पत्र डायरेक्ट इंजिनिअरकडे नाहीतर नगररचना सहाय्यक त्यांच्याकडे पोहोचायला पाहिजे आणि त्यांच्या डायरेक्शनने ते जायला पाहिजे.

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आयुक्त साहेबांनी ज्या पद्धतीने खुलासा केला. त्यात तीन चार मुद्दे अत्यंत महत्त्वाचे होते. पण ज्या विषयामध्ये संपुर्ण सभागृहाच्या भावना आहेत. त्या विषयाला उत्तर देते वेळी मुळ प्रश्नाला बगल दिली किंवा काय असे मला वाटते की, जेव्हा संपुर्ण सभागृह कोणत्याही राजकीय पक्षाचा विषय नाही. कोण्या एका सदस्याचा वेगळा इन्टरेस्ट आहे म्हणुन विषय असेही नाही की, अनधिकृत बांधकाम अतिक्रमण विभाग आणि नगररचना विभाग यांचा जेव्हा आपण मेळ घालतो तेव्हा आता अधिकारी नवीन क्वालीफाईड म्हणजे त्या पात्रतेचे अधिकारी आपण नियुक्त केले असे सांगितले. पण जेव्हा अतिक्रमण विभाग आणि नगररचना विभाग जोपर्यंत यांचे ताळमेळ होत नाही. आपण आपल्या अधिकारात आपल्या विश्वासाची दोन जे नगररचना विभागातील सक्षम अधिकारी आहेत. ते अतिक्रमणाच्या जोडीला का देत नाहीत. असा जर आपण निर्णय घेतला की, हे दोन अधिकारी अतिक्रमण विभागाला जोडलेले आहेत. आता जी परिस्थिती आहे की, सन्मानित नगरसेवक मदनसिंग यांचे तुम्हाला उदाहरण देतो की, जनता हाऊसिंग सोसायटीच्या प्रायव्हेट लिमिटेड कंपनीने कलेक्टरच्या म्हणजे चौपाटीच्या जागेवर बोर्ड लावला, भिंत घातली. नगरसेवकांनी तीन वेळा पत्र लिहिले. मीही सांगितले की, ती जागा सरकारी जागा आहे. त्या ठिकाणी त्यांचे डिमार्केशन नाही, काही नाही, मुळ प्लॅन आहे. ते अजुन नगररचनाकडुन पत्र आलेले नाही. ती नक्की जागा आपली आहे की, नाही माहिती नाही. नगररचनाचे अधिकारी गेले. त्यांनी सर्व केला. सर्व रिपोर्ट दिला. अजुनही निघालेले नाही. म्हणजे हा जो वेळ जातो किंवा याच्यामध्ये नगरसेवकाची किंवा संबंधित तक्रारदाराची जी काही अशी भावना होते की, आपल्याला इकडे दाद लागत नाही. इथे काहीतरी यांचे हितसंबंध आहेत. असा मोका द्यायचे कारणच काय आहे? जेव्हा अतिक्रमण विभागामध्येच जर दोन नगररचना विभागाचे सक्षम अधिकारी आपण आपल्या विश्वासातीलच ठेवा. जे तुम्हाला वाटते की, हे सक्षम काम करतात. आपण आयुक्त आहात. त्यांचा रिपोर्ट त्याच दिवशी मिळेल. दुसऱ्या दिवशी किंवा पाच दिवसांनी मिळेल.

मा. आयुक्त :-

मला वाटते या प्रश्नाचे मी असे उत्तर दिलेले होते की, अधिकृत बांधकाम जर असेल तर त्यांनी आता बोर्डच लावायचा. आपण तशी मोहीम घ्या आणि सर्व विकासकांना कळवा की, तुमचे बांधकाम जर अधिकृत असेल तर त्या संबंधीचे वर्णन करणारा बोर्ड हा त्या बांधकामाच्या बाजूला दर्शनी भागामध्ये दिसेल अशा पद्धतीने लावला पाहिजे.

रोहिदास पाटील :-

मी ह्याच मुद्यावर तुम्हाला बगल देण्याचा प्रयत्न केला. यासाठी शब्द वापरला की, सभागृहाची जी भावना आहे ती अधिकृतपणे परवानगी घेतली आहे आणि तो जो बनवतो त्याच्यातील तक्रारी फार कमी आहेत. ज्यांनी बांधकामाची कोणतीही परवानगी घेतली नाही. तो नियमबाह्य बांधकाम करतो. आरक्षणात करतो. आरक्षणात बांधकाम आहे त्याला कोण परवानगी देईल. कोणते बोर्ड लावाल, कोणते बोर्ड लागूच शकत नाही. कोणतेही नाही. या सभागृहाची ही भावना आहे की, याला खरोखरच कोणतीही परवानगी घेतली नाही. त्याच्यावर काहीतरी ठोस कार्यक्रम आपण करतो. तर त्याच्या बदल सभागृहाबद्दल किंवा प्रशासनाबद्दल लोकांना किंवा या सभागृहाला थोडीशी आत्मीयता वाटेल. आता सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांना वाटले असेल की, मी इतक्या महिन्यांपूर्वी इतका अभ्यास करून हा प्रश्न दिला. प्रश्नाचे उत्तर त्यांना काहीच मिळाले नाही. त्यांना किती समजले माहिती नाही. आम्हाला नक्कीच समाधान नाही. समाधानासारखे उत्तरच नाही. त्यामुळे समाधानासारखे उत्तर मिळावे. या सभागृहाचा आपण पुन्हा पुन्हा म्हणतो वेळ जातो. नियम, कायदा या दृष्टीने त्यातील तो पर्याय आहे की, तुम्ही आज सभागृहाला आश्वासन द्या की, दोन सक्षम अधिकारी अतिक्रमण विभागात दिले जातील आणि त्यांच्यामध्ये कमीत कमी तक्रारी येतील किंवा तक्रारीचे निरसन होईल. अतिक्रमण विभागाकडे नगररचनाचे दोन अधिकारी आपण ट्रान्सफर करायचे का की, जेणेकरून काम सोपे होईल.

मा. आयुक्त :-

तसे करण्याची अजिबात आवश्यकता नाही. इंजिनियर त्या अतिक्रमण विभागाला देण्याचा आता हेतुच हा आहे. मी आपल्याला सांगितले. ज्या ठिकाणी अशा प्रकारचे बोर्ड नसतील. आपण हे सगळे को-ऑर्डिनेट करण्याचा प्रयत्न करतो. तर ते अनधिकृत बांधकाम आहे असे समजून अतिक्रमण विभागाने त्याची कारवाई करायची.

रोहिदास पाटील :-

अतिक्रमण विभागाला हे अनधिकृत आहे किंवा दुसऱ्याच्या जागेत आहे की, रिझर्व्हेशनचे आहे. ते अतिक्रमण विभागाला अजिबात समजत नाही.

मा. आयुक्त :-

समजत नाही म्हणूनच मी हे सांगितलेले आहे की, त्या ठिकाणी बोर्ड लावण्याची आम्ही सक्ती करू.

रोहिदास पाटील :-

आपल्यात आणि माझ्यात कुठेतरी अंतर आहे.

मा. आयुक्त :-

नाही, अंतर काहीच नाही.

रिटा शाह :-

साहेब, माझा प्रश्न पुढच्या मिटिंगला घ्या. कारण हा अधुरा सुटला आहे.

मा. आयुक्त :-

अधिकृत बांधकामांनी जर आपले बोर्ड लावले तर उर्वरित बांधकामे अनधिकृत आहेत. अधिकृत बांधकामधारक जो आहे. त्यांनी विकास करित असताना त्या ठिकाणी जो बोर्ड लावला, कन्स्ट्रक्शन चालू असताना.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, मी अधिकृतबद्दल बोलतच नाही. मी अनधिकृत बांधकामाबद्दल बोलतो.

मा. आयुक्त :-

अनधिकृत बांधकामाबद्दलच मी सांगतो. उरलेली जी बांधकामे असतील ती अनधिकृत समजायची. ज्यांचा बोर्ड नाही ते बांधकाम अनधिकृत.

रोहिदास पाटील :-

पण जेव्हा सन्मानित सभागृहातील नगरसेवक आपल्याला पॉइन्ट आउट करतात की, हे बांधकाम अनधिकृत चाललेले आहे. डिझोल्व्हेशनमध्ये आहे. ते सांगत असतानासुद्धा येत नसते.

त्याचा अधिकृतचा बोर्ड वाचून जी उरलेली ती अनधिकृत असे समजण्याचे आपले अधिकारी भेटले तर मग ते सुदैव आहे. तो एक भाग झाला.

याकुब कुरेशी :-

मला वाटते केळकर साहेबांनी लक्ष द्यावे. आपण प्रश्नोत्तराचा अर्धा तास देत आहोत आणि त्याच्यानंतरही पाऊण तास झाला तरी प्रश्नोत्तराचा तास संपत नाही. म्हणून मी विनंती करतो. प्रश्नोत्तराचा तास आता थांबवावा आणि सभेला सुरुवात करावी.

रोहिदास पाटील :-

आता तुम्ही जे रुलिंग द्याल ते मान्य करू. आम्हांला न्याय मागायची पण सवय आहे. नगरसेवक उभा राहिल्यानंतर बोलणार हे कसे काय चालेल? ही जर भुमिका होती असे सन्मा. सभागृह नेत्यांनी सकाळी निवेदन केले. मेन्टेन करण्याचे त्यांचे काम होते. आमच्यापैकी कोणीही उठले नव्हते आणि आम्ही तर भुमिका मांडायला उभे आहोत.

मिलन म्हात्रे :-

याच्यावर आपण काहीच रुलिंग दिले नाही. मी महत्त्वाची चर्चा केली त्यावर आपले काहीच रुलिंग आले नाही.

प्र. सचिव :-

पुढच्या सभेत.

रिटा शाह :-

साहेब, पुढच्या सभेला कन्टिन्यु होणार का?

प्र. सचिव :-

महासभेकरीता रजेचे अर्ज आलेले आहेत. सुरेखा गायकवाड, सुरेन्द्रप्रसाद तिवारी, शशिकांत शहा, रोहित सुवर्णा, उर्मिला कोमल भामरे, घोन्सालवीस जोजफ.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ६१ चे वाचन केले.)

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो. सभावृत्तान्त कायम करण्याच्या संदर्भात आजच्या सभेपुढे एकंदरीत दोन सभा वृत्तान्त कायम करणसाठी आहेत. पैकी पहिल्या इतिवृत्तान्तासाठी सत्ताधारी पक्षाच्यावतीने पान क्र. ५७, ५८ ह्यावर विशेष उल्लेखाद्वारे बोलायचे असल्यामुळे मी मा. पीठासीन अधिकाऱ्यांना विनंती करतोय की, त्या दोन पानांच्या संदर्भातील दुरुस्त्या किंवा विचार हे सर्वात शेवटी घेण्यात यावेत आणि पहिल्यांदा इतर जी सभावृत्तान्त मंजुरीची पाने आहेत त्याच्यावर पानानुक्रमे जाण्यात यावे.

रिटा शाह :-

प्रोसीडिंग मंजूर करण्याअगोदर मी स्थायी समितीची सभासद आहे. कारण घनकचरा हा विषय आपल्याकडे मागच्या सभेत पास झाला होता. तर आम्हाला स्थायी समितीमध्ये अशी माहिती दिली आहे की, तेव्हा दोन ठराव झाले होते. गटनेता सन्मा. चंद्रकांत वैती एक त्यांचा ठराव होता आणि माजी नगराध्यक्ष सन्मा. प्रफुल्ल पाटील. तेव्हा सचिव साहेबांनी माहिती दिली होती की, त्यांनी सही केली नाही.

प्र. सचिव :-

सही करून ठराव आलेला आहे.

लिओ कोलासो :-

ठराव आलेला आहे. हे बरोबर आहे. परंतु, दोन ठराव त्या ठिकाणी होते. म्हणून आम्ही महापौर साहेबांना विनंती केलेली आहे की, त्या विषयावर पहिल्यांदा आपण पानवाईज जावे. नंतर आम्हाला त्यावर चर्चा करण्याची संधी मिळावी.

रमेश जैन :-

पान नं. ९ जैन मंदिर मार्ग ग्रामपंचायत ठराव क्र. ४ दिनांक २९/१२/८९ को पास किया गया था। उस शेड का नाम जैन मंदिर मार्ग प्रसिद्ध है। तब से मा. आयुक्त साहब के इस मिरा भाईदर मे ऐतिहासिक वो दरोहर है। दुसरा परिच्छेद हमारी छोटीसी गलती को मिरा भाईदर के इतिहास मे काले अक्षरोमे लिखा जायेगा। ये जो आप छोटीसी भुल कर रहे हो। जैन मंदिर मार्ग भी काले अक्षरोमे लिखा। उसको जैन मंदिर मार्ग बदलने को काले अक्षरो मे लिखा बतायेगा। महावीर जनसमुदाय तरफसे हम बीस बिल्डिंग के रहिवासीयों के हस्ताक्षर विभिन्न संस्थाओ के पत्र, ऐतिहासिक दोसौ फिट बॅनर पर बारा हजार लोगो का मिरा भाईदर जनता ने हस्ताक्षर किये हुए है। आय.ए.एस.

पोस्ट आय.पी.पोस्ट नही है। आपको अगर आपको इसमें उपर उठकर किसी तरह की शंका हो तो आप लिगल अडवायजर के पास इसकी राय पुछ सकते है।

संजय पांगे :-

पान क्र. २३ तुम्ही आम्हाला समाजशास्त्र शिकवु नका. त्याऐवजी सभाशास्त्र पाहिजे.

मोहन पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलु इच्छितो, घन कचरा प्रकल्पाच्या विषयावर सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी ठराव मांडला होता. या ठरावामध्ये आम्ही दुरुस्ती सुचविली होती. त्यावेळी सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा यांनी त्यावेळी असे सांगितले होते की, जो ठराव सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी दिलेला आहे. त्या ठरावावर आम्ही लेखी स्वरूपात दिला की नाही. तर सभा संपण्यापूर्वी तो ठराव लेखी द्यायचा आणि तो ठराव दोन्ही क्लब करुन ठराव बनवायचा अशा पद्धतीची चर्चा या सभागृहात महासभेमध्ये झाली होती. त्याचे कुठेही या ठिकाणी इतिवृत्तान्तामध्ये उल्लेख आलेला नाही आहे. त्याचा कृपया सचिवांनी खुलासा करावा.

प्र. सचिव :-

दुरुस्ती केली जाईल.

चंद्रकांत वैती :-

सचिव साहेब, पान नं. ५० वर बघा. या दोन्ही ठरावाचे क्लबिंग व्हावे आणि याबाबत कमिशनर साहेबांनी योग्य तो निर्णय घ्यावा. त्यावेळी आयुक्त साहेबांनी पान नं. ५० वर सांगितलेले आहे की, सदर दोन्ही ठराव हे परस्पर विरोधी नाहीत, विसंगत नाहीत. त्यामुळे त्याप्रमाणे निर्णय घेतला जाईल असे सांगितले होते. म्हणजे मला वाटते त्यावेळी निर्णय झाला होता की, याबाबत आपण क्लबिंग करुन ठराव घ्यायचा आहे. परस्परविरोधी ठराव नव्हते. पान नं. ५० वर आपले मत आहे.

मिलन म्हात्रे :-

यामध्ये उपद्व्याप हा शब्द आहे. आपण काय उपद्व्याप केले? ते जरा बघा.

चंद्रकांत वैती :-

पर्याय उपलब्ध असतील तर असे होते.

मा. आयुक्त :-

त्यांचे म्हणणे बरोबर आहे. इतर पर्याय उपलब्ध असतील तर ते देखील आयुक्तांनी तपासावेत. अशा प्रकारची चर्चा झाली होती. त्याच्यानंतर ते ठराव देणार होते. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांचा एक ठराव आला. त्यानंतर इकडून जो ठराव होता तो ओरल होता. तो त्यांनी लेखी द्यावा.

मोहन पाटील :-

तो ठराव आम्ही लेखी दिलेला आहे. सचिव साहेब आपण खुलासा करावा. सभा संपल्यानंतर ठराव दिलेला आहे. क्लबिंग करायचे होते त्याचे काय केले?

प्र. सचिव :-

ठराव आपण सदस्यांनी क्लबिंग करुन द्यायचा होता.

मोहन पाटील :-

मी ठराव दिलेला आहे. फक्त सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी जो ठराव मांडला. त्या ठरावामध्ये आम्ही असे दिले होते. त्यांनी सांगितले त्याच ठिकाणी ते करावे. आम्ही सांगितले की, ठराव तोच राहु द्या. परंतु, जे पर्याय आम्ही उपलब्ध केले. त्या पर्यायाचे अधिकार प्रशासनाला दिलेले आहेत. तर ते ठरावामध्ये क्लबिंग करावे असे आहे.

रिटा शाह :-

तेव्हा दोन ठराव झालेले होते. दोन्ही ठराव सामान्य होते. फक्त प्रोजेक्ट कुठे करायचे? तिथे नेमके थांबले होते. आपण मिरा भाईंदर महानगरपालिकेने जागा उपलब्ध करुन दिलेली आहे. परंतु, भिवंडी असे काहीतरी आपल्याकडे चालले होते की, त्यांच्याबरोबर मिळुन काहीतरी करायचे. हा निर्णय प्रशासनाने घ्यायचे असा निर्णय झालेला होता. त्यावर आपण काय निर्णय घेतलेला आहे. ते जरा ठरावामध्ये नमुद करुन ठराव वाचुन दाखवा. संपुर्ण वाचुन नाही दाखविले तरी पण आपण तेवढे सांगा की, हा प्रकल्प आपण कुठे चालु करणार आहे? भिवंडीबरोबर करणार की, आपल्या मिरा भाईंदर क्षेत्रामध्ये करणार. शेवटी हा प्रकल्प आपण कुठे करणार? पण सभागृहाने प्रशासनावर सोडले आहे ना की, भिवंडीमध्ये झाले तर तिथे करा.

मा. आयुक्त :-

तोच ठराव मला अजून मिळालेला नाही.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेब, या ठिकाणी विषय पटलावरती प्रकरण क्र. ६१ दिनांक २०/११/०३ व दि. ०२/१२/०३ (दिनांक २०/११/०३ तहकुब सभा) रोजीचे महासभाचे इतिवृत्तान्त कायम करणेबाबतचा विषय विषयपटलावर आहे. या ठिकाणी सन्मा सदस्यांनी सभागृहातील या ठिकाणी ज्या दुरुस्त्या सुचविल्या आहेत. त्या संदर्भात या ठिकाणी मी ठराव मांडू इच्छितो. दिनांक २०/११/०३ व २/१२/०३ रोजीच्या मा. महासभेचे इतिवृत्तान्त कायम करणे. प्रकरण क्र. ६१ ठराव आजच्या सभेपुढील विषय क्र. ६१ प्रमाणे मागील सभा दिनांक २०/११/०३ व तहकुब सभा २/१२/०३ चे वृत्तान्त आता सभागृहाच्या पटलावर ठेवण्यात आले आहे की, जे वृत्तान्त नित पद्धतीने यापुर्वी सन्मा. सदस्यांना दिले गेले आहेत. त्यांचे वाचन होऊन त्याप्रमाणे पान क्र.९ किताब या शब्दाबाबत डॉ. जैन यांनी जी दुरुस्ती सुचविली. ती दुरुस्ती तसेच पान क्र. २३ सन्मा. सदस्य पांगेजी यांनी जे सभाशास्त्रासंदर्भात जो शब्द दुरुस्त करण्यास सांगितला ती दुरुस्ती तसेच व या वृत्तान्तात पान क्र.५७ व ५८ वरील ठराव क्र. ३५ बाबत हे सभागृह असे ठरवित आहे की, सभागृहात झालेल्या चर्चेप्रमाणे ठराव मांडून तो पारीत करण्याची पूर्तता उचितरित्या पूर्ण झालेली नाही. त्यामध्ये सदर ठरावाबाबत आणखी एक ठराव सन्मा. सदस्य मोहनजी पाटील यांनी मांडला होता. घन कचरा प्रकल्प संदर्भात होता. याबाबत अन्य पर्याय सुचविले होते आणि तो ठराव सभागृहात संपण्यापुर्वी देण्यात आलेला. त्या ठरावास सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैती यांनी अनुमोदन दिले होते आणि सदरचा ठराव आजचे इतिवृत्तान्तमध्ये आला नाही आणि त्या ठरावामध्ये मा. आयुक्त साहेब यांना सर्वाधिकार देण्यात येत आहेत अशी ही सभा मंजुरी देत आहे. असा तो संपुर्ण ठराव होता. परंतु, तो ठराव आजच्या इतिवृत्तान्त मंजुरीच्यावेळी कसा काय राहून गेला माहिती नाही. म्हणून या संदर्भात आपल्या मा. महापौर व पीठासीन अधिकारी यांनी पुढील सभेपर्यंत आपला निर्णय द्यावा व तोपर्यंत वरील ठराव इतिवृत्तान्त कायम करून घेऊ नये. असे ही सभा ठरवित असून हा ठराव म्हणजे पान क्र. ५७, ५८ वरील ठराव क्र. ३५ हा सोडून म्हणजे या ठरावावर कारवाई म्हणजे या ठरावाबाबत इतिवृत्तान्त कायम करून घेऊ नये आणि बाकी सर्व जे आहेत. ते कायम करण्यासाठी ही सभा मंजुरी देत आहे. असा मी ठराव मांडत आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. महापौर मॅडम, मघापासुन विषय क्रमांक एक वरती चर्चा चाललेली आहे. इतिवृत्तान्त वाचून कायम करणे असा विषय आहे. इतर सदस्यांनी या ठिकाणी बऱ्याचशा सुचना मांडलेल्या आहेत. सभागृह नेत्यांनी सुरुवातीलाच आपल्याला नियम सांगितले. खरे म्हणजे त्यांचे स्वागत केले पाहिजे. वर्षा दिड वर्षांनी का होईना पण त्यांनी दिड वर्षांनी निदान नियम तरी सांगितले. त्याचे पालन मी धरून सर्वांनीच करावे. असे त्यांचे एकंदरीत क्रेडीट असणार त्यांना खरे म्हणजे ती नियमावली आजही मंजुर नाही. ती जी नियमावली मंजुर नाही. ते नियम आमच्यावर बंधनकारक आहेत. असे एकीकडे ठरले. त्या नियमावलीत आणखी सभागृह चालविण्याबाबत दुसरेही नियम आहेत. ते सुद्धा या ठिकाणी लावले पाहिजेत. त्याच्यापैकी बऱ्याचशा नियमांना बाजूला ठेवून हे सभागृह आपण चालविले. सभागृह चालते म्हणून त्यांच्यामध्ये भांडणे होऊ नये म्हणून आपण त्यांना काही बोलायचे नाही असे धोरण आम्ही स्विकारले. मग आता सभागृहामध्ये इतिवृत्तान्त कायम करण्याचा विषय आहे. त्या विषयामध्येच आपण पहा. विषयामध्ये असे म्हटले की, तहकुब सभेचे आणि सभागृहाच्या नियमामध्ये कुठली सभा तहकुब असते आणि ती सभा कधी पूर्ण झाली असे गृहित धरण्यात येते आणि पूर्ण झालेल्या सभेचे इतिवृत्तान्त कायम करण्याचा विषय आणता येतो की, अपुर्ण राहिलेल्या सभेचे इतिवृत्तान्त कायम करता येते का? आणि अपुर्ण राहिलेल्या किंवा तहकुब झालेल्या सभेची पूर्तता किंवा कधी पुर्ण झाली. याच्या संबंधी काही नियम आहेत का? ते सभागृह नेत्यांनी आम्हाला सांगावेत की, ही सभा तहकुब झाली होती. याच्यानंतर ती पुन्हा घ्यावी असे वाटले नाही किंवा ती घेण्याची कायद्यामध्ये गरज नाही. घेण्याची गरज आहे तर किती दिवसाची ती सभा घेतली पाहिजे. मग ती सभा पूर्ण झाली नसतानासुद्धा अपुर्ण सभेचे इतिवृत्तान्त या ठिकाणी वाचायला आणले जातात आणि त्याच्यामध्येसुद्धा अपुर्ण इतिवृत्तान्त म्हणजे काही विषयाच्या संबंधात इतिवृत्तांत कायम करण्याची ठरावाची पद्धती करतो. कुठल्या सभागृहाच्या नियमामध्ये हे बसते. याचे कृपया या ठिकाणी स्पष्टीकरण मला करावे. म्हणजे मग पुढे सभागृहाचे कामकाज करता येईल.

रिटा शाह :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलते. सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी जो ठराव मांडलेला आहे. त्याला अनुमोदन देताना मी एक प्रश्न विचारते.

प्रफुल्ल पाटील :-

मॅडम, आपण अनुमोदन द्या. आपल्याला कोण अडवणार नाही. मी सभागृहाच्या नेत्यांना नियम विचारले. त्यांनी नियम सांगून झाल्यानंतर आपण अनुमोदन करावे. तुम्ही जर अनुमोदन करीत असाल तर आम्हाला पण ठराव मांडावा लागेल. ठराव मांडण्याचा अधिकार दोघांनाही आहे.

रिटा शाह :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलते, नक्की त्यांच्या प्रश्नाचे उत्तर द्या. सर्वांना अधिकार आहेत. अनुमोदन देताना पाहिले मी विचारते असे, मी बोलले आहे की, हा जो ठराव अधुरा राहिला आणि हा ठराव प्रोसीडींगमध्ये आला नाही. त्याचा पहिला सचिवांनी खुलासा करावा की, तो ठराव त्यांनी का आणला नाही. ठराव आणि अनुमोदन तर नंतरची गोष्ट आहे. पण आपण जो प्रोसीडींगमध्ये ठराव आणलेला नाही आहे. सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी ठराव लिहून दिला होता.

प्र. सचिव :-

संपताना दिला होता. त्याच्या अगोदर आपले विषय मंजूर होऊन गेले.

रिटा शाह :-

साहेब, कायदेशीर जबाब द्या की, तो ठराव लिहून सभेच्या अगोदर की, नंतर आपल्याला तो मिळाला होता आणि सभा चालू होती. तेव्हा चर्चेमध्ये असे ठरले.

प्रफुल्ल पाटील :-

सांगितले ना सभा संपल्यानंतर दिला होता. तर मग आपण अगोदर का बोलता? जो ठराव सभा संपल्यानंतर दिला तर त्या ठरावाची ग्राह्यता काय?

मोहन पाटील :-

ठराव हा सभा चालू असताना दिला. सभा संपण्यापूर्वी दिलेला आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

सभा संपली, विषय संपला आणि मग ठराव दिला. तोही ठराव लेखी स्वरूपात दिला नाही.

मोहन पाटील :-

कृपया सचिवांनी या गोष्टीचा खुलासा करावा.

प्र. सचिव :-

सभा संपण्यापूर्वी दिला.

रिटा शाह :-

मॅडम, कसे असते जर एक नगरसेवक उठून बोलत असेल सभाशास्त्र आपण वाचतो, कायदे कानून आपण दाखवितो आणि नंतर आपण गोंधळही करतो. ते बरे नाही. मी स्वतः सुरुवात करायला पाहिजे की, एक बोलत असताना दुसऱ्याने बोलायचे नसते. मी फक्त एक साधा प्रश्न विचारलेला आहे की, मागच्या सभेत जो ठराव झाला. त्याची राईटिंग कॉपी सचिव साहेबांना मिळाली. ती केव्हा मिळाली सभेच्या अगोदर की, सभेच्या नंतर. दुसरा असा प्रश्न आहे की, प्रोसीडींगमध्ये तो ठराव आलेला नाही. मग कुठल्या कायदेशीर नियमाखाली आपण तो ठराव घेतला नाही. फक्त याच दोन प्रश्नाचे आपण उत्तर द्या.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. महापौर साहेब इथे सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी काही दुरस्तीसह मागच्या इतिवृत्तान्ताला मंजुरीचा सुचक म्हणून त्यांनी ठराव दिलेला आहे. त्याला मी अनुमोदन देतो.

प्रफुल्ल पाटील :-

सभागृहामध्ये जेव्हा नियमावर चर्चा चालू असते. तेव्हा एकीकडे नियम न सांगता आमचे सभागृहनेते शांत बसतात.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, शांत बसण्याचे काहीच कारण नाही. आपण सभागृहाचे योग्य मार्गाने लक्ष वेधून घेत होतात. त्याबद्दल मी आपल्याला धन्यवाद देतो. या ठिकाणी जेव्हा हा विषय आला तेव्हा सुरुवातीलाच मी सत्ताधारी पक्षाची बाजू अशी आहे असे सांगितलेले आहे की, पान क्र. ५७, ५८ वर जो ठराव झालेला आहे. त्याच्या व्यतिरिक्त सत्ताधारी पक्षाला त्याच वृत्तान्ताच्या संबंधात मते मांडायची होती आणि ती मते मांडण्याचा प्रयास सत्ताधारी पक्षाने केलेला आहे. आपण जो नियमावलीचा भाग सांगितलेला आहे की, हा जो उपविधी दिलेला आहे. तो महापालिकेचा मंजूर झालेला नाही. ही महापालिका स्थापन होऊन १४ महिने झाले आणि जर या महापालिकेचा उपविधी झालेला नसेल तर १४ महिन्यात झालेले सर्वच बेकायदेशीर होईल का? असा एक प्रश्न या ठिकाणी

उपस्थित होतो. पण आपण मला वाटते, प्रशासनाचे प्रमुख म्हणुन आयुक्त साहेबसुद्धा या मताशी सहमत नसतील. कारण या महापालिकेचे कामकाज चालू झालेले आहे. महापौर साहेबा मी आपल्या आणि सभागृहाच्या मुद्दामहून निर्दर्शनास आणुन देईन की, बऱ्याचदा महापालिका किंवा स्थानिक स्वराज्य संस्था आपल्या मंजूरीचे काही धोरणात्मक प्रस्ताव शासनाकडे पाठवुन देत असतात आणि बरीच वर्षे ती शासनाकडे अनिर्णित अवस्थेत राहत असतात. माझ्या माहितीप्रमाणे अद्यापही काही महानगरपालिकेचे उपविधी मंजूर झालेले नाहीत. पण त्या महानगरपालिका कामकाज करीत आहेत. त्यांचे कामकाज चालू आहे. धोरण ठरत आहेत. त्यांच्याप्रमाणे प्रस्ताव येत आहेत आणि प्रस्तावाची जाहिरात होऊन त्याचे टेन्डर, वर्कस ऑर्डर आणि इम्प्लिमेंटेशन सर्व होत आहे. याही महानगरपालिकेच्या संदर्भात तसेच आहे. परंतु, सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी जो मुद्दा उपस्थित केलेला आहे की, ही सभा तहकुब झालेली आहे. ते बरोबर आहे. त्याचे मी मुद्दाम उल्लेख करतो की, पान क्र. ७९ वर आपण शेवटचा शेरा दिलेला आहे. मा. महापौरांचा शेरा आहे. सदर उपस्थित असलेले मा. महापौर, मा. आयुक्त, मा. प्रशासकीय सचिव, अधिकारी वर्ग तसेच पत्रकार बंधु. आजची सभा खेळीमेळीच्या वातावरणात पार पडली असुन सभा तहकुब झाल्याचे मी जाहिर करीत आहे. त्यांनी त्यांच्या कामकाजाचा जो भाग आहे तो या ठिकाणी पूर्ण केलेला आहे. तहकुब सभा केव्हा घ्यावी. आठ दिवसात घ्यावी की, चार दिवसात घ्यावी की, दुसऱ्या दिवशी घ्यावी. तर तहकुब सभा ही प्रोसेसमध्ये असते आणि तहकुब सभा केव्हाही घेता येते. आता फक्त आजच्या सभेपुढे हे वृत्तान्त मंजूरीला आलेले असल्यामुळे ते वृत्तान्त फक्त झालेल्या कामकाजाप्रमाणे ते हे वृत्तान्त आपल्याला कायम करायचे आहे. म्हणुन हा विषय आहे. आपला जर आक्षेप असेल की, या संदर्भात स्वतंत्ररित्या सभा घ्यायला पाहिजे तर या संदर्भात सभागृहाने सर्वार्थाने विचार करुन निर्णय घ्यावा. परंतु, मी मा. महापौर साहेब, पीठासीन अधिकारी आणि आयुक्त साहेब आपल्या निर्दर्शनास आणुन देवू इच्छितो की, जेव्हा या सभागृहात ठरविण्यांत आले. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांचा ठराव मांडण्यात आला आणि त्यावर सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी दुरुस्ती सुचविली. त्यावेळी सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांची दुरुस्ती लिखित नाही म्हणुन त्याच्यावर आक्षेप घेण्यात आला होता आणि तो आक्षेप घेतल्यामुळे त्याच्यावर जी चर्चा झाली. त्या चर्चेमध्ये सहभागी होताना सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा यांनी असे मांडले की, तुमचा ठराव आमच्याकडे आणा. आपण बसु, एकत्रित वाचन करु आणि जे झालेले नाही. आम्ही आमचे कर्तव्य म्हणुन त्याचवेळी सभागृह स्थगित होत असताना त्या ठरावाची प्रत महापालिका सचिवांना दिली होती आणि त्यानंतरची पुढची कारवाई माझ्या माहितीप्रमाणे खात्याच्या अधिकाऱ्यांना अवलंबिली आहे. ह्या बाबतीत आमच्या ठरावाची प्रत सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांना दाखविण्यांत आली आहे. तरीसुद्धा सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील आपण आमच्या त्या मुळ ठरावामध्ये फार काही नसले पण ज्या काही दोन-तीन गोष्टी सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी जे काही म्हटलेले आहे ते उदंगूत करु इच्छित आहे की, पर्याय ठाणे महानगरपालिका मिळुन काय काय करित असेल ती भिवंडीची जागा आहे किंवा कोण खाजगी जागा देऊन प्रस्ताव करणार असतील तर त्या जागेचा विकल्प यामध्ये समाविष्ट करावा असे सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांना मी सुचवित आहे. त्यांनी या ठिकाणी मत व्यक्त केलेले आहे आणि त्यानंतर आम्ही जो ठराव दिलेला आहे त्यामध्ये काय म्हटलेले आहे की, महापालिका क्षेत्रात आम्ही तीन प्रस्ताव त्या ठिकाणी दिलेले होते. एक, महापालिका क्षेत्रास लागुन खाजगीकरणतुन जमिनीसहित घनकचऱ्यापासुन खत निर्मिती प्रकल्पासाठी प्रस्ताव मागवावेत. दोन, महापालिका हद्दीत घनकचऱ्यापासुन मिथेन ऑईल निर्मिती व निवासी संकुलात निर्माण होणाऱ्या ओल्या कचऱ्यावर त्याच ठिकाणी प्रक्रिया करण्याची शक्यता तपासुन तशी कारवाई प्रशासनाकडुन करण्यात यावी. वरील अनुक्रमांक १ च्या प्रस्तावास प्रतिसाद मिळाला नाही तर मौजे, पाली व उत्तन येथील सर्वे नं. ६५ व सर्वे नं. २५ मधील जागेत घनकचऱ्यापासुन खत निर्मिती प्रकल्प सुरु करण्यात यावा. त्यास ही सभा आर्थिक व प्रशासकीय खर्चास मंजूरी देत आहे. आम्ही हे सगळे व्यक्त केलेले आहे. हे सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील आपल्या मुळ प्रस्तावात नाही. तर ते आपण आजच्या सभेमध्ये समावेश करण्यासाठी जर सहकार्याने पुढे जर आपले विचार व्यक्त केले तर आपण त्या निमित्ताने ही दुरुस्ती करु शकतो का? हे तपासुन घ्यावे लागेल. म्हणुन मी मा. महापौरांना विनंती करतो की, सन्मा. सदस्य हॅरल बोर्जिस यांनी जो ठराव दिलेला आहे. सन्मा. सदस्य आसिफ शेख ह्यांनी जे म्हटलेले आहे की, या वृत्तान्तामधील पान क्र. ५७, ५८ वरील ठराव क्र. ३५ बाबत हे सभागृह असे ठरवित आहे की, सभागृहात झालेल्या चर्चेप्रमाणे ठराव मांडुन तो पारित करण्याची पूर्तता उचितरित्या पूर्ण न झाल्याने मा. महापौर साहेबांनी हा जो ठराव आहे तेवढा बाजुला ठेवुन बाकीचे वृत्तान्त मंजूर करावे. याचे कारण की, सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी जो पान क्र. ५७, ५८ वर ठराव

दाखविलेला आहे की, हा ठराव सर्वानुमते मंजूर झालेला तर असे नाही ना हा ठराव सर्वानुमते कुठे मंजूर झालेला आहे. म्हणून हा ठराव लिटीकेटेड झालेला आहे. म्हणून याचे शास्त्रशुद्धरित्या कायद्याच्या कक्षमध्ये बसून निचरा होणे त्याचा निकाल लावणे आवश्यक होईल. म्हणून आजच्या सभागृहापुढे तेवढाच ठरावाचा जो भाग आहे. हा इतिवृत्त मंजूरीपासून अलिप्त ठेवावा. तो इतिवृत्त मंजूरीत घेऊ नये व बाकीचे इतिवृत्त मंजूर करावे असे मी मांडत आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेब सभागृहामध्ये आपण आता नियमावली सांगताना सांगितले की, चौदा महिने झाले. त्यांची नियमावली मंजूर झाली नाही. त्यांचे काम गैरकाम चालत आहे. या ठिकाणी मी असेच आपल्याला म्हटले होते की, आपण सांगितलेली नियमावली मंजूर झाली नाही तरी ती मंजूर झाली असे समजूनच आम्ही सभागृहात चाललेलो आहोत आणि जेव्हा नियमावलीमध्ये आपण दोन नियम सांगता तेव्हा इतर नियम पण त्या नियमावलीतील लागू होतात. त्याहीपेक्षा ज्या ठिकाणी नियमावली नाहीच आहे. मंजूर झालेली नाही किंवा बनवलेलीच नाही. त्या ठिकाणी मुळ कायदा आहेच. मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ च्या कायद्यामध्ये सभागृहाबद्दल आणि सभेच्या कामकाजाबद्दल स्पष्टपणे लिहिलेले आहे. त्यामुळे त्याच्या व्यतिरिक्त आम्हाला जे काही पाहिजे असेल त्यासंबंधी आम्ही नियमावली तयार करित असतो आणि त्या नियमावलीला शासनाने मंजूरी दिल्यानंतर ती नियमावली प्रत्यक्षात अंमलात आणली जाते. या ठराव देण्याची जी प्रक्रिया आहे. या सभागृहाच्या किंवा सभेच्या शास्त्राप्रमाणे बघा आणि यापुर्वी झालेल्या सगळ्या सभांमध्ये आपणच असे इन्सीस्ट करता की, सर्वात पहिल्यांदा ठराव दिला पाहिजे. ठराव मांडल्यानंतर त्याच्यावर चर्चा झाली पाहिजे आणि त्याच्यानंतर जेवढे ठराव प्राप्त झाले. त्या ठरावावर सभागृहाचे मत घेण्यासाठी जर मतदानाला टाकायचे योग्य वाटले तर मतदानाला टाकले पाहिजे किंवा ते मतदानाला टाकणे योग्य वाटले नसेल तर त्याच्यावर अंतिम निर्णय दिला पाहिजे. या ठिकाणी जेव्हा सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी ठराव मांडलेलाच नाही. चर्चेमध्ये बघा की, त्यांनी कुठेही असे म्हटलेले नाही. त्यांची संपूर्ण चर्चा मी वाचलेली आहे. सभागृहाच्या या इतिवृत्तान्तामध्ये तुम्ही कुठेतरी एक वाक्य दाखवा की, मी असा ठराव मांडत आहे. असे सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी म्हटलेले आहे आणि सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैती यांनी असे अनुमोदन दिले आहे की, सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी ठराव मांडावा. मी त्याला अनुमोदन देत आहे. म्हणजे त्यांनी स्पष्ट केलेले आहे की, त्यांना मांडावा म्हणजे मांडलेला नाही. आणि याच्यावर सर्व चर्चा संपल्यानंतर हा ठराव दिला आहे. ठराव देताना जेव्हा सभागृहातील काही लोकांनी या सभागृहात ज्या भावना व्यक्त केल्या. आम्ही भावनेपेक्षा जास्त कायद्याशी जोडलेलो आहोत. कायद्याच्या अडचणीत न येता आम्ही भावनांचा जरूर विचार करणार. म्हणून मी सहकार्याने असेही बोललो की, मा. आयुक्त साहेबांनी काही पर्याय सांगितले आणि ते जर त्यांच्या पोझमध्ये असतील तर त्यांनी ते जरूर दहा दिवसांच्या आत कळवावे. आता आपली चर्चा झालेली आहे. त्यावेळी सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा यांनी सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांना ठराव मांडण्यासाठी अर्धा तासाची मुभा सुचविली की, तुम्ही ठराव लिहून द्या. तुम्ही ठराव लिहून दिलेला नाही आणि तो ठराव कुठेही अनुमोदक, सुचक यांच्या सहा घेऊन तो सचिवांकडे दिलेला नाही. म्हणून तुम्ही अर्धा तास घ्या. ठराव लिहा आणि तो ठराव द्या. तरीसुद्धा तो ठराव दिला गेला नव्हता आणि ठराव देताना तो ठराव सभागृह नेते साहेब आपल्याला पुन्हा एकदा सांगतो. ठराव दिल्यानंतर तो ठराव सभागृहामध्ये पूर्णपणे वाचून दाखवायचा असता. त्याच्यावर चर्चा झाल्यानंतर त्याचे अनुमोदन झाल्यानंतर तो ठराव वाचला गेला आणि ठराव मांडला गेला असा त्याचा अर्थ होतो. सभा संपताना ठराव दिला म्हणजे तो ठराव मांडला गेला असा त्याचा अर्थ होत नाही. मी सभागृहाच्या शास्त्राबद्दल बोलत आहे. त्याही पलिकडे तुम्हाला जाऊन सभागृहाचे शास्त्र मोडून किंवा नियम मोडून काय करायचे असेल तर जरूर करा. तुमच्या भावनेशी मी जास्त सहमत आहे की, त्या ठिकाणी प्रकल्प केल्यानंतर काय अडचणी होणार आहेत? पण तुम्हाला मी तेव्हाही सांगितले होते की, याच्यामध्ये अनेक भाग आहेत की, त्याच्यात तुम्ही आजही प्रयत्न करू शकता. आपल्याला ते टाळायचे असेल तर ज्यावेळी भावनांचा संबंध येतो तेव्हा. परंतु, एखादी गोष्ट करण्याची मुदत संपुन जाते आणि ती मुदत संपल्यानंतर पुन्हा त्या विषयावर बोलायचे याला काहीही अर्थ राहिलेला नाही. म्हणजे सभागृहाच्या शास्त्राप्रमाणे सुद्धा ते उचित नाही आणि कायदेशीररित्या आम्हीसुद्धा आमची जबाबदारी बाजूला ठेवून अशा प्रकारे काहीही करित नाही आणि असे जर केले तर सभागृहाच्या सदस्यांवर त्याची टाप येणार आहे आणि म्हणून मला या ठिकाणी हे सांगावेसे वाटते की, त्यावेळी दहा दिवसांच्या आत आपल्याला वेळ दिली होती की, दहा दिवसात आपण सांगावे की, याच्यावर आपण काय केले आहे. त्याच्यानंतर बरेंच दिवस झाले.

तरीसुद्धा निर्णय झाला नाही. आम्ही हे गृहित धरले होते की, ही सभा तेवढ्यासाठी तहकुब केलेली आहे आणि सभा जोपर्यंत पूर्णपणे चालवली जात नाही, संपविली जात नाही. तोपर्यंत याचे इतिवृत्तान्त मंजुरीला येणार नाही आणि इतिवृत्तान्त जोपर्यंत मंजुर होत नाही. तोपर्यंत त्या ठरावावर अंमलबजावणी करण्याची प्राथमिक जबाबदारी प्रशासनाची होत नाही असे आम्ही एकंदरीत गृहित धरलेले आहे आणि म्हणुन इतके दिवस आम्ही वाट पाहत होतो की, आपण याच्यामध्ये काहीतरी चांगला पर्याय काढाल. काही लोकांना तुम्हाला दिलासा द्यायचा असेल तर जरूर द्या. आम्हाला कुठलीही आडकाठी नाही. परंतु कायदेशीररित्या असे करणे हे योग्य होणार नाही. ही माझी सभागृहाला विनंती आहे. मी कुठल्याही प्रकारे ठराव मांडत नाही. आपण ठराव मांडा. पण विनंती आहे की, कायदेशीररित्या कुठल्या अडचणीमध्ये जायचे नाही. आणि या ठिकाणी जो ठराव आलेला आहे. तो अंतिम ठराव आलेला आहे. त्या व्यतिरिक्त कुठला दुसरा ठराव आलेला नाही. त्याही पलिकडे मा. महापौरांची किंवा सभागृह नेत्यांची अशी तयारी असेल की, हा ठराव कायदेशीररित्या बाजूला ठेवुन नवीन ठराव करायचा असेल तर आपण असा कुठलाही ठराव होतो त्या सभेची आपण तारिख पकडुन त्या सभेच्या तारखेपासुन तीन महिन्यांच्या आतमध्ये आपण दुसरा विषय घेऊन किंवा हाच विषय पुन्हा घेऊन आपण तो ठरावाला आणा. तेव्हा सभागृहाच्या नेत्यांची मते बघा आणि हे असेच मध्ये करणे चुकीचे होईल आणि असा जर पायंडा आपण पाडायला लागलो तर मीसुद्धा सचिवांना असे प्रत्येक वेळी सांगणार की, मी सभा संपताना तुम्हाला ठराव लिहून दिला होता. म्हणुन तो पुढच्या सभेत इतिवृत्तान्ताच्या दुरुस्तीमध्ये त्याची दखल घ्यावी, हे चुकीचे आहे. अशा पद्धतीने कृपया सभागृहाचे कामकाज चालु नये. आपल्याला हा ठराव बंधनकारक करुन घ्यायचा नसेल तर तीन महिन्याने हा विषय पुन्हा आणा आणि त्यावर निर्णय घ्या.

महेन्द्रसिंग चौहान :-

मा. महापौर महोदय, मेरी एक सुचना है, की, ये जो ठराव लिखा गया है। ठराव सर्वानुमते मंजुर। ये दुरुस्त किया जाए ऐसा कुछ भी नहीं हुआ था। ठराव की दो प्रती थी दुसरे ठराव के उपर चर्चा हुई थी। ये ठराव सिर्फ इनकी मन की बात थी, इन्होंने बताया की, सुचक सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील और अनुमोदक सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईर ठराव सर्वानुमते मंजुर ये कोई ऐसा शब्द नहीं था। इसके विरोध कुछ भी नहीं था लेकिन हमारा जो ठराव था उसकी मुल प्रती लिखके दी गई थी। और पर्याय जो वहाँपर संभावना है उसको दोन्हो को सुचित किया गया था। और तिसरे मे संभावना नहीं हो सके जब भिवंडी और ठाणा नगरपालिका संभावित नहीं हो। उसके बावजूद सेम जगह पर जो प्रपोजल है वो पुरा किया जाए। तो मेरी आपको सुचना है ये शब्द जो ठराव सर्वानुमते मंजुर है ये निकाल दिया जाए।

प्रफुल्ल पाटील :-

आपण दहा दिवसाच्यानंतर काही सभागृहाला माहिती देणार होता. आयुक्त साहेब, आपण बोललात की, तुम्हाला दहा दिवसानंतर याच्यावर काही पर्यायी निर्णय होतोय. त्याचे काहीतरी सांगा.

मोहन पाटील :-

या ठिकाणी घन कचरा प्रकल्पावर चर्चा सुरु असताना आम्ही सभागृहामध्ये पण त्यावेळी बोललो होतो की, आपल्याला काही समाविष्ट करता येईल की नाही आणि कायद्याच्या बाबतीत बोलल्यानंतर तर सचिव साहेबांनी पहिलेही सभा सुरु होण्यापूर्वी जो ठराव द्यायला पाहिजे होता. तो ठराव सभेपूर्वीच दिलेला आहे. तर तो उल्लेख आपल्याकडून झाला नाही. म्हणुन हा इथे एक प्रश्न निर्माण झाला. दुसरा असा विषय आहे की, या ठिकाणी कायद्यामध्ये कोणतीही अडचण येऊ नये आणि कायद्यात अडचण येत असेल तर प्रत्येक सभागृहातील, प्रत्येक सदस्यांनी पुरक असे मार्गदर्शन केल्यानंतर आपले सार्वजनिक हित साधता येईल. तर त्याप्रमाणे मला या ठिकाणी हेच सांगायचे आहे की, आपण मुळ ठरावात कुठे बदल करत नाही. मुळ आहे तो ठेवत आहोत आणि आतासुद्धा आम्ही ठरावामध्ये बदल मागितला नाही. जो ठराव मांडलेला आहे. त्या ठरावावर बदल मागितला नाही. आम्ही इतिवृत्तान्त जे आपण मंजुर करतो. त्या इतिवृत्तान्तामध्ये ज्या पानावर हा ठराव जो आहे. तो ठराव कायम करु नका. अशा पद्धतीने ठराव मी मांडलेला आहे. तो ठराव तुम्ही नंतर कायम करा. असा मांडलेला आहे. आम्ही त्या ठरावामध्ये कोणता बदल केलेला नाही. सन्मा. सदस्य आसिफ शेख ह्यांनी जो ठराव मांडला या इतिवृत्तामध्ये ज्या पानावर जो घनकचरा प्रकल्पाचा ठराव आहे तो इतिवृत्तामध्ये कायम करु नये अशा पद्धतीचा ठराव मांडलेला आहे. जो मुळ ठराव आहे. त्या मुळ ठरावामध्ये या सद्य परिस्थितीला बदल मागितला नाही. वाटल्यास सन्मा. सदस्य आसिफ शेख ठराव वाचुन दाखवतील तरी मी सन्मा. सभागृहाला विनंती करतो की, आपण हे इतिवृत्त मंजुर करावे आणि ज्या इतिवृत्तान्ताचा

जो भाग ज्या पानावर आहे. ते इतिवृत्तान्तामध्ये तो भाग आपण मंजुर करू नये. अशा पद्धतीचा ठराव मी मांडलेला आहे. मी सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांना या ठिकाणी विनंती करतो की, आपण ठरावात कोणता बदल करत नाही. आपल्याला पूर्णपणे माहिती आहे की, आपण ठरावात तीन महिने बदल करू शकत नाही आणि आपल्याला करायचा नाही. परंतु, जर आपले सहकार्य आम्हाला वेळच्या वेळी मिळाले आहे. प्रत्येक सदस्यांनी ज्या ज्या घटकपक्षाच्या माध्यमातून बोला किंवा घटकपक्ष नसतानासुद्धा प्रत्येक सदस्यांनी या सभागृहाचा एक सन्मा. सदस्य या नात्याने आपण प्रत्येकाला, प्रत्येक सभागृहामध्ये आपण सहकार्य केलेले आहे. सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा हा ठराव मांडू शकत नाहीत. त्या सन्मा. सदस्यांनी आपल्याला त्यावेळी सुचविले की, अशा पद्धतीने आपण हा ठराव दिला नाही तरी आपण लिहून हा ठराव आपण सभा संपण्यापूर्वी द्या. आता हे इतिवृत्तान्तामध्ये आलेले नाही. आम्ही ते सन्मा. सदस्यांनी सांगितल्याप्रमाणे असे नाही की, सभागृहामध्ये ठराव लेखी स्वरूपात द्यावा लागतो. त्या पद्धतीने ठराव सभा संपण्यापूर्वी दिलेला आहे. परंतु, इतिवृत्तान्तामध्ये आले नाही. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी बरोबर वाचन केले. वाचनामध्ये आले तर ते येऊ शकेल. ते आले नाही आणि आपण त्या पद्धतीने सुस्पष्ट केले सन्मा. सचिव साहेबांनी या ठिकाणी सुस्पष्ट केले की, ठराव हा सभा संपण्यापूर्वी लेखी स्वरूपात आलेला आहे आणि वाचनामध्ये या ठिकाणी तो आलेला नाही. तर तो यायला पाहिजे. तो आला नाही आणि आयुक्त साहेब आम्ही मुळ ठरावामध्ये कोणताही बदल मागितला नाही. फक्त इतिवृत्तान्तामध्ये आम्ही हे इतिवृत्तान्त या ठरावाबद्दल कायम करू नये हे आम्ही मागितलेले आहे.

चंद्रकांत वैती :-

घन कचरा प्रकल्पाविषयी आपण एक अशी सुचना केली होती की, सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांचे असे मत होते की, सर्व नं. ६५ च्या ४८ मधील पालीचा सर्व नंबर होता. त्यामध्ये हा घन कचरा प्रकल्प राबविण्यासाठी आपण जागा आरक्षित केली. ती जशीच्या तशी आपण तिथे घन कचरा प्रकल्प सुरु करावा. अशा आशयाचा ठराव मांडला होता. त्याच पद्धतीचा ठराव परंतु त्यासाठी मिरा भाईंदर महानगरपालिका, ठाणे महानगरपालिका, भिवंडी महानगरपालिका यांच्या तिन्हीच्या संयुक्त विद्यमाने भिवंडी टेमघर येथील एका जागेबाबत आपली चर्चा सुरु होती आणि जर या तिन्ही महापालिकेचा प्रकल्प तिथे राबविला गेला तर एका बाजूला होईल आणि तिन्ही महानगरपालिकांना ते सोयीस्कर राहिल. असा एक प्रयत्न आणि आयुक्त साहेब त्यावेळेला काही सदस्यांनी आपल्याला प्रश्न विचारले होते की, याबाबत तिथल्या नागरिकांच्या तक्रारी आलेल्या आहेत. त्या तक्रारीबाबत काय मत आहे. निश्चित शासनाचे काय धोरण आहे? किंवा आपल्या पदाधिकार्यांनी तशा प्रकारची मिटिंग केली काय? किंवा तशा प्रकारे काही ठरले का? तर याबाबत आपण निश्चित काही सांगू शकला नव्हता. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या सभागृहातील त्या दिवशीचे असे मत होते की, या उत्तन परिसरात जो प्रकल्प आपण राबविणार होतो. मिरा भाईंदर शहराच्याबाहेर जर तो कचरा जात असेल आणि त्याचा वाहतुक खर्च जर वाढणार असेल तर त्यावेळेला आपण ही चर्चा केली होती की, कचऱ्याचे कॉम्पॅक्ट कन्टेनर येतात आणि त्याच्यातून तो कॉम्पॅक्ट कचरा आपण पाठविल्यानंतर वाहतुकीचा खर्च कमी करायचा. असा एक प्रयत्न होता. तर या सर्व भावना या सभागृहातील सदस्यांच्या आहेत. आयुक्त साहेब, याच्यावर आपण पर्याय फक्त काढू शकता का? असा काही आपल्या नजरेसमोर तोडगा आहे का? जर तोडगा नसेल तर आपला ठराव असा होता की, जर काही पर्याय निघाला नाही तर जिथे आपण जागा आरक्षित केलेली आहे. तिथे करावा. तिथल्या लोकांना अजिबात त्रास होऊ नये किंवा अतिशय अल्पसा त्रास व्हावा असा आपण तो ठराव ठरवला होता. जर आमचा दुसरा ठराव होता. त्याच्यात आम्हाला म्हणायचे होते की, सर्व सुधारणासह आपल्याला जर सुधारणासह मिळवता आले नाही तर, आहे त्या जागेवर प्रकल्प राबविण्यास काही हरकत नाही असे या सभागृहाचे त्यावेळी मत होते. तर आज निश्चित आपल्याकडे असे काही धोरण असेल किंवा मार्ग निघत असेल असा पर्याय असेल किंवा अशी जागा आपल्यासाठी उपलब्ध होते किंवा असा मार्ग निघू शकतो तर याबाबत आपण सभागृहासमोर निवेदन करावे. अन्यथा, आम्ही आज ठरावाची मागणी करू की, या सुधारणासहित घ्यावे. वास्तविक त्याच दिवशी त्या सभेमध्ये सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा यांनी सांगितलेले मीही सांगितलेले की, दोन्ही ठरावाचे क्लबिंग करावे आणि त्यावेळी सभागृहात आधी ठराव मांडणारे सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनीही मान्यता दिली होती. त्यांनी सांगितले होते की, तसा लेखी ठराव सादर करा आणि त्यामध्ये आम्ही बघतो. परंतु, त्या प्रकारे आपण लेखी ठराव दिला. परंतु, तो दोघांचे क्लबिंग न करता दिला गेला. ठराव सभा चालू असतानाच दिला हे मला ठामपणे माहिती आहे. मी अनुमोदक म्हणून सही केलेली आहे. परंतु, त्यावेळी त्याचे क्लबिंग केले नव्हते. आज जरी हे क्लबिंग

झाले. आपण त्या चर्चेच्या माध्यमातून निश्चित तो निर्णय घेतला की, हे क्लबिंग करतोय पण जर मार्ग आणि पर्याय उपलब्ध नसेल तर ते क्लबिंग करण्याला काहीही अर्थ नाही. यासाठी आयुक्त साहेब प्रथम असे काही पर्याय उपलब्ध आहेत का? कि अजुन एक प्रयत्न केला तर आपण यशस्वी होऊ का? असा जर काही रस्ता असेल तर याबाबत आपण कायदेशीर काहीतरी मार्ग काढून या विषयात नक्की निर्णय घेऊ. म्हणजे या शहरातील या परिसरातील राहणाऱ्या लोकांना त्रास होणार नाही.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेबा, या ठिकाणी इतिवृत्तान्त वाचून कायम करण्याचा विषय विषयपटलावर आहे. काही गोष्टी मी सभागृहाच्या पुन्हा निर्देशनास आणून देवू इच्छितो, पान क्र. ४९ वर सन्मा. सभागृहनेते लिओ कोलासो यांचे या ठिकाणी वक्तव्य आहे. मा. पीठासीन अधिकारी आणि सन्मा. सभागृह घन कचरा प्रकल्पाच्या संदर्भात या सभागृहाचे कामकाज भोजन अवकाशापूर्वी समाप्त होताना दोन स्वरूपाचे ठराव सभागृहाच्या पटलावर आले. सन्मा. सदस्य मोहन पाटील आणि सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैती यांनी अनुमोदन देऊन ठराव सुचक आणि अनुमोदन झालेले आहे आणि सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी या सभागृहामध्ये विस्तृत स्वरूपाचे निवेदन केले. जे अभ्यासपूर्ण आहे. त्यांनी दाखविलेले काही खाचखळगे त्यांनी त्या ठरावात आणि आपल्या विचारात व्यक्त केलेले काही धोके हे विचारात घेतले तर घन कचरा प्रकल्पाबाबत विचार गांभीर्याने करणे या सभागृहाचे आणि महानगरपालिकेचे काम आहे. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील आणि सन्मा. सदस्य मोहन पाटील दोघांनी मांडलेल्या ठरावाची आणि विचारांची जर बैठक बघितली तर यामध्ये हे सभागृहाला मान्य करण्यासारखे होईल की, हा प्रकल्प व्हायला पाहिजे. हा प्रकल्प लवकरात लवकर व्हायला पाहिजे आणि या प्रकल्पासाठी प्रशासनाने अधिक गंभीरतेने, अधिक तत्परतेने त्याला पुढे रेटा दिला पाहिजे. म्हणून सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी व्यक्त केलेले विचार काही नाकारण्याचे कारण नाही. फक्त या परिस्थितीमध्ये त्यांनी जे विचार मांडलेले आहेत आणि पान क्र. ५० वर सन्मा. सदस्य मोहन पाटलांच्या मुळ ठरावामध्ये मांडलेले विचार आहेत. या दोन्ही गोष्टींचे एकत्रीकरण करून जर हा ठराव एकमताने या सभागृहापुढे आला तर अत्यंत चांगले होईल असे माझे मत आहे. तत्पूर्वी फक्त मी सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांच्या मुळ ठरावात किंवा ती उपसुचना म्हणतो. त्यामध्ये त्यांनी जो निर्देश केलेला आहे की, उत्तन परिसरामधील पाली आणि उत्तन ठराव सर्व नंबर त्यांच्या ठरावामध्ये अंतर्भूत आहे असे वाटते. शेवटच्या ह्याच्यामध्ये आहे असे वाटते. तर तो पर्याय आपण खुला ठेवूनसुद्धा दुसरा पर्याय नजीकच्या काळामध्ये जर दहा-पंधरा दिवसामध्ये जर काही जागेची उपलब्धता होत असेल तर तोही त्यांच्यामध्ये सुधारणेच्या भागात घेऊन या ठरावाची परिपूर्णरित्या अंमलबजावणी प्रशासनाने तातडीने करावी. असे या दोन्ही ठरावाचे एकत्रीकरण करून हा ठराव आपण स्विकारावा. अशी मी सभागृहाला विनंती करतो आणि तसा मी ठराव मांडत आहे. सन्मा सदस्य लिओ कोलासो यांनी पण ठराव मांडलेला आहे आणि त्यावर सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैती यांचे वक्तव्य आहे की, मा. महापौर मॅडम आता जे दोन ठराव सभागृहापुढे आले त्याचे क्लबिंग करावे. अशा प्रकारचे वक्तव्य केले तर हे दोन्ही ठरावाचे क्लबिंग होत असेल असे कमिशनर साहेब याबाबत आपले मत व्यक्त करावे आणि पुढील विषयाला सुरुवात करावी. आयुक्त साहेबांचे त्यावर असे म्हणणे होते की, दोन ठराव हे या ठिकाणी आलेले आहेत. ते परस्पर विरोधी नाहीत. एकत्रच आहेत. फक्त त्यामध्ये अॅडिशनल एवढेच सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी मत व्यक्त केले आहे की, इतर पर्यायी उपलब्ध असतील त्याचा देखील विचार प्राधान्याने करावा. त्यामुळे हे ठराव परस्पर विरोधी नाहीत. विसंगत नाहीत आणि नंतर सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा यांचे खालून दुसऱ्या पॅरेग्राफमध्ये दोन्ही ठराव क्लब करून ड्राफ्टिंग करा आणि मग तुम्ही सभागृहाच्यापुढे ठेवा. मग आम्ही त्याच्यावर चर्चा करू आणि ७ 'अ' बाबत आपण कुठेही सांगत नाही की, व्हॉट अबाऊट ६७ ए एन्व्हायर्नमेन्ट स्टेटस रिपोर्ट टु बी सबमिटेड बाय द कमिशनर एव्हरी इयर बिफोर ३१ जुलै त्याबद्दल आपण या ठरावामध्ये काहीच बोलत नाही. प्लीज मेक इट व्हेरी क्लिअर असे त्यांचे म्हणणे होते. म्हणजे जी सभागृहात चर्चा झाली. तेव्हा सभागृहाचा विरोध कोणीच केला नाही. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांची भावना शुद्ध आहे आणि सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांचीही भावना शुद्ध आहे आणि सगळ्यांनी घन कचरा प्रकल्प तातडीने व्हावा हीच भूमिका सभागृहाची आहे. तर या ठिकाणी आता सचिव साहेबांनी खुलासा केला की, सभा संपण्यापूर्वी आम्हाला ठराव प्राप्त झाला होता. सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी जो मांडलेला ठराव होता. त्याला सुचक सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैती होते. तो ठराव आपल्याला प्राप्त झाला होता. परंतु, आपले कर्तव्य होते की, हे दोन्ही ठराव आजच्या इतिवृत्तान्तामध्ये यायला पाहिजे होता. कशी काय चुक राहून गेली. कारण मी प्रत्येक वेळी सांगत असतो. ग्रामपंचायत आणि नगरपालिका होती तिथपर्यंत ठिक

होते, आता महापालिका झाली आहे. प्रशासनामध्ये सुधारणा व्हायला पाहिजे. सन्मा सदस्य मोहन पाटील आणि सन्मा सदस्य चंद्रकांत वैती यांनी जो ठराव आपल्याला सादर केला त्यांचे मी या ठिकाणी वाचन करतो. विषय आहे घन कचरा व्यवस्थापन प्रकल्प राबविण्यासाठी धोरणात्मक निर्णय घेणेबाबत. मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशाचा सन्मान करून आपण आपल्या मिरा भाईंदर मनपा क्षेत्रामध्ये घनकचरा व्यवस्थापनाच्या कामी उत्तन तालुका ठाणे येथे खत प्रकल्प प्रस्तावित केलेला आहे. तथापि, तेथील बहुसंख्य नागरीकांचा पर्यावरण तसेच मुळे मासेमारी व्यवसाय तसेच जवळ असलेल्या लालबहादुर शास्त्री लोकवस्तीस बाधा येईल अशा स्वरूपाच्या हरकती असल्यामुळे व या सभागृहातही दुसऱ्या पर्यायी जागेची पाहणी व उपलब्धता पडताळून घेता यावी म्हणून आपली महापालिका प्रयत्नशील होती. तथापी, उत्तन येथील पर्यायी जागा सर्वे नं. ३५२ आरक्षण क्र. ३८ महाराष्ट्र पर्यटन विकास महामंडळाने देण्यास नकार दिल्यामुळे व मधल्या वेळेत म्हणजे मे २००३ च्या दरम्यान स्टेम प्राधीकरणामार्फत भिवंडी येथे संयुक्त घन कचरा व्यवस्थापन प्रकल्प राबविण्याचे विचार महापालिका स्तरावर पुढे आला होता. तथापी, आता भिवंडी येथे प्रकल्प राबविण्यास तेथे स्थानिक अडचणी असल्यामुळे मिरा भाईंदर हद्दीस लागून नजीकच्या परिसरात खाजगी करणातून जमीनीसहित घन कचऱ्यापासून खत निर्मिती प्रकल्प राबविण्यासाठी प्रस्ताव असे मागविण्यात यावेत असे प्रस्ताव प्राप्त झाले नाहीत. तर मौजे, उत्तन व पाली येथे अनुक्रमे सर्वे नं. ६६ व सर्वे नं. २५ मधील जागेत घन कचऱ्यापासून खत निर्मिती प्रकल्प सुरू करण्यात यावा. अशा प्रकारे खाजगीकरणातून प्रकल्प राबविण्यास स्टेम प्राधीकरणाकडे १८ कोटी रुपये आहेत. त्यातील काही रक्कम आपणास मागता येईल. तसेच शासकीय अनुदान व बाराव्या वित्त आयोगाकडून मिळणारे उत्पन्न तसेच अपारंपारिक उर्जा स्तोत्रांच्या माध्यमातून मिळणारी रक्कम प्रकल्पासाठी वापरता येईल असेही या सभागृहाचे मत आहे. त्यामुळे प्रथमतः स्टेम प्राधीकरणाचे माध्यमातून अथवा मनपाचे वरीलप्रमाणे व्यक्त केल्याप्रमाणे खाजगीकरणातून हा प्रकल्प राबविण्यात यावा. तथापी, जर दोन्ही पर्याय अंमलात न आल्यास लवकरात लवकर मौजे, उत्तन, पाली येथे सर्वे नं. ६५ (४८) आणि सर्वे नं. २५ येथील जागी उभारण्यात यावा असे ही महासभा ठरवित आहे. तसेच, या कामी घनकचरा प्रकल्पाशी संबंधित पुढील कारवाई शीघ्र गतीने पुरी करण्यासाठी मनपा प्रशासनास अधिकार देण्यांत येत आहेत. तसेच, त्या कामी नगररचना, सहाय्यक संचालक, विशेष कार्यकारी अधिकारी (आरोग्य), उपआयुक्त (मुख्यालय) महापालिका मुख्य लेखा परिक्षक व मुख्य लेखाधिकारी यांची प्रशासकीय समिती नेमण्यात यावी. मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशाप्रमाणे व राज्य शासनाच्या निर्देशाप्रमाणे डिसेंबर २००३ च्या पूर्वी अटी शर्तींना अधीन राहून घन कचरा व्यवस्थापन व हाताळणी नियम २००० राबविण्यासाठी या बाबी आवश्यक आहेत. उदाहरणार्थ ओला कचरा व सुका कचरा वेगवेगळा गोळा करणे, त्यावर बायो कल्चर प्रक्रिया करणे इत्यादींची अंमलबजावणी करावी व घनकचरा प्रकल्प कार्यान्वीत करावा. मात्र, या परिसरात रहिवाशांना या प्रकल्पातून उपद्रव होणार नाही. म्हणून वेळोवेळी पाहणी करून आवश्यक त्या उपाययोजना करण्यात याव्यात. खत निर्मिती प्रकल्पाबरोबरच घन कचऱ्यापासून मिथेन वायू निर्मितीसारखे लहान-लहान प्रकल्प महापालिका हद्दीत वेगवेगळ्या ठिकाणी राबविता येईल काय? तसेच महापालिका हद्दीतील निवासी संकुलात निर्माण होणाऱ्या घनकचऱ्यावर त्याच संकुलनात प्रक्रिया होऊन त्याची विल्हेवाट त्याच ठिकाणी लावता येईल काय? या बाबी तपासून घ्याव्यात व त्यानुसार कार्यवाही करावी. वरील सर्व बाबी विचारात घेता नं. १ महानगरपालिका क्षेत्रास लागून खाजगीकरणातून जमीनीसहित घनकचऱ्यापासून खत निर्मिती प्रकल्पासाठी प्रस्ताव मागवावेत. नं. २ महानगरपालिका हद्दीत घन कचऱ्यापासून मिथेन वायु निर्मिती व निवास संकुलात निर्माण होणाऱ्या ओल्या कचऱ्यावर त्याच ठिकाणी प्रक्रिया करण्याची शक्यता तपासून तशी कार्यवाही प्रशासनाकडून करण्यात यावी. नं. ३ वरील अनुक्रमांक १ चे प्रस्तावास प्रतिसाद मिळाला नाही तर मौजे, पाली व उत्तन येथील सर्वे नं. ६५ व सर्वे नं. २५ मधील जागेत घन कचऱ्यापासून खत निर्मिती प्रकल्प सुरू करण्यांत यावा. तसेच, या संदर्भात यथायोग्य ती कार्यवाही करण्यासाठी मा. आयुक्त साो. यांना ही मा. महासभा सर्वाधिकार देत आहे व ही मा. महासभा प्रशासकीय व येणाऱ्या अपेक्षित खर्चास मंजूरी देत आहे. या पद्धतीचा ठराव सन्मा सदस्य मोहन पाटील यांनी मांडलेला होता आणि सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैती यांनी त्यास अनुमोदन दिले होते. सांगायचे एवढेच तात्पर्य आहे की, जी चर्चा झाली की, सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांचा ठराव आणि सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांचा ठराव हे दोन्ही क्लबिंग करून हा ठराव सचिव साहेबांना दिलेला होता. त्यांनी का घेतला नाही? कसा काय आला नाही? मला वाटते ज्या ठरावाचे मी या ठिकाणी वाचन केलेले आहे. ते या ठिकाणी देत आहे आणि अशा पद्धतीने हा ठराव कायम करण्यास मला वाटते, कुणाचीच काही हरकत नसावी. धन्यवाद.

प्रफुल्ल पाटील :-

सभागृहामध्ये आता ज्या पद्धतीने ठराव वाचण्यात आला. आमची हीच अपेक्षा होती आणि म्हणून सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा यांनी सांगितले की, तुम्ही अर्धा तास घ्या, ठराव लिहा आणि सभागृहापुढे मांडा. आज जसा शांत पद्धतीने मांडण्यात आला, वाचण्यात आला. तसा त्यावेळी तो वाचण्यात आला असता, मांडण्यात आला असता तर त्यावेळी त्याची नोंद झाली असती. परंतु या विषयावर सर्व सभा तहकुब झाल्यावर हा ठराव मा. सचिवांकडे दिला तो आजपर्यंत आमच्याकडे आला नाही. एकीकडे सदस्य म्हणतात की, दोन्ही लोकांनी एकत्र बसून क्लबिंग करून घ्यायचे. क्लबिंग म्हणजे कसे काय? माईकवरून करायचे की टेलिफोनवरून करायचे? तर असा ठराव कधीही आमच्याकडे आला नाही. आता जो वाचून दाखविला तो ठराव आम्ही कानाने ऐकला आणि त्यावेळी क्लबिंग करण्यासाठी कुठलीही गोष्ट या ठिकाणी सभागृहामध्ये प्रॅक्टिकल पद्धतीने मांडली नाही. तोंडी मांडली आणि म्हणून या ठिकाणी हा ठराव आता आपल्याला घेताही येणार नाही आणि त्यातूनही सदस्यांची भावना आहे की, आमच्या ठरावाला बगल द्यायची आहे. तर आपण हा विषय आणा. आम्ही त्या विषयावर काही बोलणारच नाही. कायदेशीररित्या आमचे बंधन होते. त्याप्रमाणे आम्ही तो ठराव मांडला. त्यामध्ये साहेब आपल्यालासुद्धा पर्याय दिला की, आपणही म्हणालात की, आम्ही मधले काही पर्याय असतील ते शोधतो आणि तो पर्यंत आपण काही फायनल करू नये आणि म्हणून आजही आम्ही असे समजतो की, ही सभा तहकुब झालेली आहे. ती पुन्हा का लावली गेली नाही. कदाचित आपण या विषयावर आणखी काय पर्याय शोधत असाल. दहा दिवसाचा आता एक महिना गेला. अजून काय पाहिजे असेल तर अजून दिवस घ्या. पर्याय जर आपल्याकडे काही शोधले असतील तर आपण मघाशी सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैती यांनी सांगितले आपण सांगणार होते की, काय पर्याय आपल्याला उपलब्ध आहेत. शेवटी काय या ठरावाला किंवा त्या ठरावाला जरी तुम्ही फायनल मंजुरी दिली तरी शेवटी प्रकल्प हा उभा करायचाच आहे. म्हणून प्रकल्प उभा करण्याच्या बाबतीत जागेचा पर्याय आपण काय शोधला आहे. ही सभागृहाला माहिती द्या. म्हणजे त्याच्यावर मग काहीतरी निर्णय घेता येईल आणि ऑथोन्टिक पाहिजे. नुसते हे नको की, आम्ही यांच्याशी बोललो कुठेतरी राईटिंगमध्ये आले आहे की, स्टेम अॅथॉरिटी इन्व्हॉल्व्ह झालेली आहे. तरी कंपनी फर्म करते आणि केलेली आहे. त्यांनी याची उद्दिष्टे ठरविलेली आहेत. कंपनी रजिस्ट्रेशन अॅक्टखाली त्यांनी कंपनी केलेली आहे आणि या संदर्भात जागेचा ताबा किंवा जागेची मागणी शासनाकडे केली. शासनाने त्याला जागा दिलेली आहे. याच्यामध्ये जे अॅथोरिटीज काम करणार त्याचे काय कॉन्ट्रीब्युशन राहणार याच्या संबंधी ऑथोन्टिक माहिती द्या. म्हणजे त्याच्यावर सभागृहाला काही निर्णय घेता येईल.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छितो, या ठिकाणी पुर्वी आपण सांगितले की ठरावामध्ये आम्ही कुठे बदल केलेला नाही. दुसरी गोष्ट प्रोसीडिंगचे प्रत्येक पॅरेग्राफ प्रत्येक सदस्यांनी या ठिकाणी वाचले. म्हणजे ठराव या ठिकाणी आलेलाच आहे. मघाशी सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी आपल्याला सांगितले की, तो ठराव प्रशासनाकडून लिहीला गेला नाही. जेव्हा सन्मा. सचिव यांनी सभागृहाला माहिती दिली की, ठराव सभेपूर्वी आलेला आहे. त्यांनी तर त्यांची स्पष्टता दिलेली आहे आणि वेळच्या वेळी आपले उपायुक्त साहेब आम्हाला कधीही बोलतात की, असे काही झाल्यानंतर आम्हाला दिलगिरी व्यक्त करायची असे प्रत्येक सभागृहामध्ये बोलतात. स्थायीचे सभागृह असू दे किंवा महासभेचे असू दे. शेवटी काय सांगणारी व्यक्ती मनुष्य असते. जसे बोलतात शरद पवार साहेब बारामतीचे आणि त्यांची बारामतीप्रमाणे बुद्धी आहे. ठिक आहे असे काही प्रत्येकाच्या मतीमध्ये करक असतो हा वेगळा भाग आहे. प्रश्न येतच नाही म्हणजे सर्व अधिकारी त्या पद्धतीने उत्तर देऊ शकतील. सर्व सन्मा. सदस्य आपल्याला त्या पद्धतीने बोलू शकतील. हा विषय होऊ शकत नाही. मग जर संपुर्ण वाचनामध्ये ठराव मांडल्याची भूमिका आलेली आहे. सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेब यांनी जे वाक्य बोललेले आहेत काही वेळेला आम्ही त्याच्या मध्ये बोललेलो आहोत. सन्मा सदस्य रोहित सुवर्णा यांनी या ठिकाणी बोललेले आहेत. म्हणजे ठरावावर चर्चा सुरू झालेली आहे. सन्मा सदस्य चंद्रकांत वैती यांनीही त्याच्यावर बोललेले आहे. या ठिकाणी आम्ही ठराव मांडलेला आहे. परंतु प्रशासनाच्या काही याच्यामध्ये ठराव त्या ठिकाणी सुस्पष्ट लिहीला गेला नाही. म्हणून या ठिकाणी चर्चा सुरू झालेली आहे आणि मी मुळ ठराव मांडताना या ठिकाणी असे बोललेलोच नाही की, आम्ही ठराव कुठे बदलला नाही. म्हणून ही तहकुब सभा पुन्हा घेतली तर पुन्हा घेता येईल. या ठिकाणी असा प्रश्न आलेला आहे. जेव्हा एवढी चर्चा झाल्यानंतर तो ठराव पुन्हा सर्वानुमते आपण मंजूर केलेला आहे. तरी या वाक्याचा बदल करून घ्या. सर्वानुमते मंजूर नसताना बहुमताने झाला तरी चालेल.

अशा पद्धतीने ठरावाच्याबद्दल अनेक बाबी या ठिकाणी आलेल्या आहेत. ठरावाबद्दल कोणतेही मतदान झालेले नाही हे सुस्पष्टच आहे. मला असे बोलायचे आहे की, या ठिकाणी जो ठराव आम्ही मांडलेला आहे. तो ठराव सचिवांच्या किंवा प्रशासनाच्या बाबतीमध्ये हा ठराव या ठिकाणी आलेला नाही आहे. ठराव आलेला नाही. म्हणून तो ठराव त्या ठिकाणी चर्चेमध्ये ही बाब आलेली आहे. तरी मला या ठिकाणी प्रशासनाला एकच सांगायचे आहे की, आयुक्त साहेब, खुलासा करावा कारण आमच्या सदस्यांच्या बऱ्याच चर्चा झाल्या आणि मुळ ठरावाला आम्ही कुठेही बदल केलेला नाही. फक्त आम्ही असे सांगितले होते ठराव इतिवृत्तांतामध्ये कायम करू नये आणि जेव्हा या ठरावाबद्दल सर्वानुमते किंवा बहुमताने विषय आलेला नाही आहे. फक्त अल्प मताने हा ठराव मंजूर झाला असेल. शेवटी आम्ही ठराव नामंजूर करीत नाही. जो या इतिवृत्तांतामध्ये त्याप्रमाणे क्लबिंग करून घ्यावा किंवा अन्यथा ज्या पद्धतीने हो ठराव इतिवृत्तांतामध्ये तुम्ही मंजूर करू नका आणि क्लबिंग बाबतीत आम्ही तुम्हाला दिलेला आहे. कारण जेव्हा सचिवांनी तो ठराव समोर आणला नाही. सभा सुरु असताना मी यापूर्वीही बोललो की, आपण याच्यामध्ये सांगा की, ठराव आणायचा की नाही ते बोलले ठराव सभा संपण्यापूर्वी आलेला आहे. सन्मा सदस्य रोहित सुवर्णा या एक सदस्यांनी सांगितल्यानंतर त्या सदस्यांनी संपूर्णपणे सभागृहाची दखल घेतली असा विषयही होऊ शकतो. तरी मला आपण खुलासा करण्यापूर्वी एवढेच सांगायचे आहे की, मुळ ठरावामध्ये आम्ही बदल करावा असे कुठे आम्ही सुचवत नाही आणि हा ठराव बहुमताने की, सर्वानुमते मंजूर झाला आहे. हा विषयही या ठिकाणी होऊ शकत नाही. कृपया आपण या ठिकाणी कायदेशीररीत्या खुलासा करावा. एवढेच आपल्याला या ठिकाणी सुचवित आहे.

मा. आयुक्त सा. :-

सन्मा. महापौर, महोदया, घनकचरा प्रकल्पाच्या संदर्भातील जे इतिवृत्तांतामध्ये उल्लेख आहेत. ते उल्लेख या ठिकाणी सविस्तर चर्चेला आलेले आहेत आणि सदस्यांनी त्याचे वाचनही केलेले आहे. त्यामुळे त्याच्यावर पुन्हा स्पष्टीकरण देऊन या सभागृहाचा वेळ मी घेऊ इच्छित नाही. मी पान क्र. ५० वर जे मत मांडलेले होते की, याच्या अगोदर चर्चेमध्ये भाग घेताना या ठिकाणी जे मत व्यक्त केलेले होते. त्यामध्ये मी एकच विनंती सभागृहाला केलेली होती की, केवळ पाली, उत्तनला जो पर्याय आपण आम्हाला देत आहात तर पाली, उत्तनच्या बाबतीमध्ये काय परिस्थिती आहे हे मी आपल्याला सांगू इच्छितो की, रिजनल ऑफिसर जे पोल्युशन कंट्रोल बोर्डाचे आहे. त्यांनी काही अडचणी त्यामध्ये आहेत. अशा प्रकारची मते व्यक्त केली आहेत आणि प्रस्ताव ज्यावेळी पोल्युशन कंट्रोल बोर्डाच्या हेड ऑफिसला पाठविला. तेव्हा त्यांनी या प्रस्तावाची शिफारस केलेली नाही आहे. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनादेखील मी त्या संदर्भातील काही कागदपत्रे दाखविलेली आहेत. या सगळ्याचा एकच उद्देश होता की, जर उद्या पोल्युशन कंट्रोल बोर्डाचे या जागेला मान्यता दिली नाही तर पुन्हा सभागृहापुढे यावे लागेल. इतर जे पर्याय आहे त्या पर्यायावर एकेका महासभेपुढे तोडगा काढावा लागेल. हे टाळण्याच्या दृष्टीने एक परिपूर्ण अशा प्रकारचा प्रस्ताव प्रशासनाच्या स्तरावर त्यावर निर्णय घेऊ. सभागृहामध्ये यथावकाशाने त्याबद्दलची मी माहिती देणारच होतो. परंतु असे पर्याय हे प्रशासनाला उपलब्ध व्हावेत. हा त्याच्यातील हेतू होता. याच्या पलिकडे कुठे करायचे? कुठे करायचे नाही? याबद्दलचा वेगळा हेतू त्यामध्ये नव्हता. आपण फक्त १५ दिवसाची मुदत चर्चेमध्ये दिलेली होती. परंतु १५ दिवसात अशा गोष्टी होत नसतात. मी स्वतः त्यानंतर काही जागा ठाणे परिसरामध्ये पाहिल्या स्वतः डॉ. बावस्कर देखील माझ्याबरोबर होते. टी.एम.सी.चे भोगे साहेब त्यांच्याशीदेखील मी चर्चा केली. त्यांनाही मी काही पर्याय सुचविलेले आहेत. परंतु अद्यापपर्यंत त्यांच्याकडे त्याबद्दलचा निर्णय होऊ शकलेला नाही आहे. ही वस्तुस्थिती या सभागृहाला मी सांगू इच्छितो. दरम्यानच्या काळामध्ये जागेवरच काही गॅसचे प्रस्ताव आपल्याला करता येतील का? नैसर्गिक वायु त्याच्यातून तयार करून तिथल्या नागरीकांना त्यापासून घरगुती गॅस पुरवठा करता येणे एका छोट्या छोट्या प्रोजेक्टमध्ये शक्य असेल तर तीही एक शक्यता तपासून घ्यावी असाही प्रयत्न आम्ही करीत आहोत. बी.ए.आर.सी. मध्ये अशा प्रकारची टेक्नॉलोजी उपलब्ध आहे आणि त्या ठिकाणी तो चालू आहे. या क्षेत्रामध्ये वेगवेगळे जे प्रस्ताव आज उपलब्ध आहेत याची शहानिशा करून जो प्रस्ताव योग्य वाटेल तो प्रस्ताव कमी खर्चाचा, इन्फ्लिमेंटेबल, अंमलबजावणी करायला सोपा असे जर उपलब्ध झाले तर ते उपलब्ध करून घ्यावेत आणि जर पालीच्या प्रस्तीवाला पोल्युशन कंट्रोल बोर्डने मान्यता दिली तर त्याचाही विचार या प्रस्तावाच्या बरोबर आपल्याला करावा लागेल. तर सर्व समावेशक अशा प्रकारची ही भूमिका होती. असेच या एकंदर मिनीटसमध्ये देखील प्रतिबिंबित झालेले आहे. ज्या ठरावाचा आपण उल्लेख करता त्या ठरावामध्ये मात्र या चर्चेप्रमाणे उल्लेख आलेला नाही आणि ही जी चर्चा आहे. या चर्चेमध्ये ही अपूरी चर्चा आहे आणि त्यानंतर हा जो सादर केलेला ठराव आहे. तो ठराव

आणि हा ठराव एकत्र क्लब करून सभागृहाने जो या ठिकाणी निर्णय घ्यायचा आहे. त्या संदर्भात या ठिकाणी आज चर्चा चालू आहे. त्यामुळे यावर या सभागृहामध्ये योग्य तो निर्णय घ्यावा मी फक्त एवढेच सांगेन की, जर अनेक पर्याय उपलब्ध असतील. तर त्यातून योग्य पर्याय कमी खर्चाचा पर्याय निवडून ज्याच्यामध्ये जास्तीत जास्त सबसिडी शासनाचे असेल असा एखादा पर्याय निवडून नागरीकांच्या सहभागातून त्या ठिकाणी स्थानिक स्तरावर काहीतरी करता येणे शक्य असेल असे पर्याय निवडून जर आपण या प्रकल्पाची अंमलबजावणी केली तर मला वाटते की, अधिक चांगल्या प्रकारे होईल म्हणून माझी आपल्याला विनंती आहे की, या संदर्भामध्ये या सभागृहाने योग्य तो निर्णय घ्यावा.

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, हा फार जुना विषय आहे. विषय येते वेळी सुप्रिम कोर्टाचे बंधन आहे. अशा पद्धतीने हा विषय आला. सभागृहात त्याच्यावर चर्चा झाली. सभागृहात एक याच्यावर ठराव झाला. त्याच्यानंतर प्रशासकीय कामकाजाच्या दृष्टीने कामकाज सुरु झाले. नंतर राष्ट्रवादी पक्षातर्फे याच्यावर दुसरा पर्याय सुचविण्यांत आला. पर्याय कोणत्या पक्षाने सुचविल्याबद्दल आमचे काही दुमत असण्याचे कारण नाही. जर शहराच्या नागरीकांच्या हिताच्या दृष्टीने तो पर्याय असेल तर त्याचे कोणताही पक्ष स्वागतच करील. त्या पद्धतीने आम्हीही त्याचे स्वागतच करील. त्या पद्धतीने आम्हीही त्याचे स्वागतच केले. ते दुसरा पर्याय मिळत असेल ठिक आहे. पण पर्याय कुठपर्यंत शोधायचा कायद्याने बंधन पाळून शोधायचा की, पर्याय शोधतो शोधतो म्हणून आपण या सभागृहाला माहिती द्यायची याची महापौरावर जबाबदारी आहे. महापौर म्हणून आपण जेव्हा कामकाज करीत असता तेव्हा आपल्याला जे सभागृहानेते सल्ला मसलत करतात किंवा आपले सहकारी जे सल्ला मसलत करतात. त्याचबरोबर हे कामकाज चालवते वेळी आपण प्रशासनाच्या किंवा प्रशासनातील जे आपले विश्वासातील अधिकारी आहेत. त्याच्याकडून आपण सल्ला मसलत घेत असता. त्या दिवशी जी सभा झाली त्यामध्ये एक शहरातील सभागृहाचे पावित्र्य राखण्याच्या दृष्टीने दोन सन्मा. सदस्यांनी दोन्ही मान्यवर त्यांनी दोन ठराव दिले. वास्तविकता होती की, महापौरांनी त्या दोघांना एकत्र बसून त्याच्यातील जो काही क्लब करायचा होता. तर क्लबिंग असे होत नाही. सोयीनुसार होत नाही. त्या दोघांची त्याला मेहनत लागते दोघांच्या मेहनतीतून ते क्लबिंग होते आणि त्यातून काहीतरी निर्माण होणार आहे. आता तुम्ही इकडून तिकडून गोळा करून जर सभागृहाला ठराव वाचला आमचे भारतीय जनता पार्टीचे यामध्ये काही मतच नाही. आम्ही स्पष्ट आरोप केला होता की, तुम्ही आता त्यामध्ये पळवाट काढता. लोकांना तसे करू नका. सभागृहालाही अडचणीत आणू नका. अधिकाऱ्यांना अडचणीत आणा अजून सदसद्विवेक बुद्धीने त्यांनी ठराव दिला नाही दिला हा आमच्या दृष्टीने वादाचाही विषय नाही आहे. या सभागृहात तो जरी पाच मिनिटे उशीरा दिला असेल तरी पण तो ठराव देतो असे झाले होत. कारण हा प्रश्न होता. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी स्पष्ट विचारले होते की, तुम्ही दिलेला ठराव वाचून दाखवा तेव्हा त्यांच्या हातात तो ठराव नव्हता. त्यांनी काय ठराव मांडला तेही त्यांना माहिती नव्हते. त्यांनी काहीतरी ठराव मांडला एवढेच त्यांना माहिती होते. आता असा प्रश्न आहे की, तो वादाचा विषय नाही. सन्मा सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांचाही वादाचा विषय नाही. ह्या सभागृहाने शहराच्या दृष्टीने, नागरीकांच्या सोयीच्या दृष्टीने आणि सुप्रिम कोर्टाचा आदेश पाळण्याच्या दृष्टीने नक्की काय करणार आहात? ही सभा एक वेळा, दोन वेळा, तीन वेळा, किती वेळा पुढे ढकलायची आहे. आम्ही कधीही तक्रार करणार नाही. अजूनही जेवणाच्या सुट्टी करून परत शांत जेवता जेवता आणखी काही ठराव आणला तरी तक्रार नाही. पण याला शेवट आहे की नाही. कशा पद्धतीने तुम्ही ठराव मांडता. जेव्हा तुम्हीच सांगता की, या सभागृहामध्ये शब्दरचनेमध्ये असेल तेवढीच दुरुस्ती सुचवा. हे तुमचेच नियम आहेत. आमचा नियम तर कोणी ऐकणार नाही आणि असे बोलल्यानंतर आयुक्त तुम्हाला सल्ला देत नाहीत. कारण तुम्ही रुलिंगवाले आहात. तुम्हाला सोयीचे आहे. तसे तुम्ही रुलिंग चालवा. पण जेव्हा असे असेल की इतिवृत्तान्ताची चर्चा चाललेली आहे. आपली जितकी वेळ चर्चा चालली आहे किंवा कायदा जे बोलतो तो असाच बोलतोय की, दिलेल्या इतिवृत्तान्तामध्ये जे मिसिंग झाले असेल, न्हस्व, दिर्घ चुकले असेल, शब्दाचा अर्थ लागत नसेल तर तो दुरुस्त करा आणि सभागृहाने त्याला मान्यता द्यायची आहे. आता आपण ठराव मांडतो, अनुमोदन देतो. परंतु तसा नको असा होतो. क्लबिंग करा असे हे कामकाज होणार नाही. आमची पक्षाची भूमिका म्हणून सांगतो की, अजून वेळ गेलेली नसेल तर त्यामधून सदसद्विवेक बुद्धीने जवळचे आहे ते शोधा पळत्याच्या मागे लागू नका. शेवटी कोर्टाचे आदेश आहेत. पहिल्या ठरावात आम्ही पक्षाची भूमिका म्हणून सांगतो की, आम्ही याला सर्व बाजू मांडून तो प्लॉट सुरु करा असे मी बोललेलो आहे. डुप्लिकेट घ्यायचे कारण नाही. महापौर साहेब सांगतो की, ही निवडणूक येईल तेव्हा आम्ही सहकार्याची भूमिका म्हणून तुम्ही किती वेळा जरी सांगितले तरी

निवडणूक आली की, हे सर्व विषय पुन्हा येणार आहेत आणि एकदा निवडणूक आली आचारसंहिता लागल्यानंतर कोणतीही कामे होणार नाहीत. कोणत्याही एकतर त्या अपक्ष नगरसेवकाच्या विनंतीनुसार झाले तरी या शहराचे भले, भारतीय जनता पार्टीच्या मागणीनुसार झाले तरी या शहराचे भले, अन्य पक्षाच्या मागणी नुसार झाले तरी या शहराचे भले. शहराचे भले करण्यासाठी आपण येथे बसतो. त्यामुळे उगाच कोणीतरी वेळ काढतो असे जे चित्र दिसते यात काही नाही. सभागृह नेते ते तुमचे कर्तव्य आहे. या सभागृहात प्रोसीडिंग येते वेळी आज नाही दिली प्रशासनाने किती वेळ तुम्ही पळकुटी धोरण घ्याल किंवा किती वेळ तुम्ही आपल्या अक्षमतेचे प्रदर्शन कराल. हे प्रोसीडिंग तुम्हांला दिल्यानंतर तुम्ही ताबडतोब सचिवांना विचारायला पाहिजे होते. मॅडम आम्ही तुम्हाला अजिबात दोष देणार नाही. पण मी तुम्हीला बोललो की, ज्यांच्या खांद्यावर बसून तुमची पालखी चालली आहे. ते तुमचे साथीदार सक्षम नाही आहेत. हे असे मी बोललो होतो. म्हणून पुन्हा बोलतो. राष्ट्रवादी आणि काँग्रेस हे दोन्ही पक्षाचे जे तुमचे पालखी वाहणारे साथीदार आहेत ते सक्षम नाहीत.

मोहन पाटील :-

हे वाक्य तुम्ही इतिवृत्तांतामधून काढून टाका .

याकुब कुरेशी :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी अतिशय चुकीचे शब्द वापरलेले आहेत. मी त्यांना विनंती करतो. त्यांनी हे शब्द मागे घ्यावेत.

रोहिदास पाटील :-

मी जे शब्द आहेत ते मागे घेतो. मला काही वाद घालायचा नाही. पण जे चुकीचे वाटतात ते सगळे काढा माझी काहीही तक्रार नाही.

मोहन पाटील :-

सन्मा. महापौर मॅडम, या ठिकाणी सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी या ठिकाणी भूमिका मांडलेली आहे. आणि या ठिकाणी त्यांनी सांगितले की, ठराव दिला नाही. ठराव गेला नाही, आला नाही. त्यांना माहिती नाही. त्याच्यामध्ये निर्णय गेलेला आहे. ठराव लिहिला आहे. सचिवांनी तो ठराव आणला नाही. सचिवांनी जेव्हा पहिली भूमिका मांडली सभा सुरू होण्यापूर्वी सचिव असे बोलले की, ठराव सभा होण्यापूर्वी आला होता.

तुळशीदास म्हात्रे :-

असे बोलू नका हा जेव्हा तुम्ही अजेंडा काढलेला आहे. तेव्हा काय सचिवांनी एकट्याने मर्जीने काढलेला का? असा त्यांचा बोलण्याचा तो उद्देश आहे. तुम्ही असे कसे बोलता? सभागृहा नेते त्या विषयाला बसले नव्हते का?

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य तुळशीदास म्हात्रे विषयाचा प्रश्न नाही. विषय असा आहे की, जेव्हा सन्मा. सचिव यांनी या ठिकाणी सांगितले की, ठराव सभा संपण्यापूर्वी आला होता. मग सभा संपण्यापूर्वी सभागृहामध्ये सदस्यांनी वाच्यता केली होती. सभा संपण्यापूर्वी ज्या इतिवृत्तांतामध्ये ज्या काही गोष्टी बोलल्या गेलेल्या आहेत. त्या येतात तो साधा प्रश्न आहे. तुम्ही जर मान्य करता ठराव आला होता. तर ठराव यायला पाहिजे सन्मा सदस्य रोहिदास पाटील असे बोलतात की, त्यांना ठराव माहिती नव्हता. ठराव माहिती नव्हता पण ठराव दिला गेला हे मी बोलत नाही तर प्रशासकीय बॉडीमध्ये असलेले एक उच्चस्थ अधिकारी बोलतात आणि ते ग्राह्य धरले जाते. ज्यांनी ठराव दिल्यानंतर तो ठराव लिहिला गेला नाही आहे. ही कोणाची चुक आहे? जेव्हा ठराव आल्यानंतर आपण बोलता ठराव आलाच नाही. या इतिवृत्तान्तामध्ये अनेक वेळा असे बोलले गेलेले आहे की, सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा, सन्मा सदस्य मोहन पाटील किंवा सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो, अशा पद्धतीने बोलले असे इतिवृत्तान्तामध्ये आलेले आहे. तर सन्मा. वरिष्ठ सदस्य रोहिदास पाटील हे जे बोलतात की, हा ठराव आला नाही ठरावाची घोषणा झाली नाही. आम्ही कायद्यामध्ये येणार नाही आणि तुम्ही कायद्यामध्ये येऊ नका. या शहराचा विकास करताना आमचे नगरसेवक पद रद्द झाले तरी चालेल. विकासाच्या बाजूने आम्ही आहोत. राजकीय कुठल्याही बाबी आम्ही इथे मांडत नाही. कोणतेही राजकारण आम्ही या ठिकाणी केलेले नाही. जेव्हा प्रत्येक वेळेला आम्ही सदस्य बोलतो तेव्हा आम्ही असे बोलत नाही की, आमची राष्ट्रवादीची भूमिका आहे. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील नेहमी बोलतात. भाजपाची ही भूमिका आहे. भूमिका तुमची आहे. आम्ही तुमच्या भूमिकेविरुद्ध जात नाही. जर अशी भूमिका आली की, ज्या भूमिकेमुळे शहराचा विकास होत असेल त्या विकासाला आम्ही सामोरे जायला तयार आहोत. आमचे सदस्यत्व रद्द झाले तरी आम्ही मागेपुढे बघणार नाही. तुम्ही सांगा की हा प्रकल्प उत्तनमध्ये

व्हावा. भाजपाची भूमिका आहे. हा प्रकल्प उत्तनमध्ये व्हावा. तुम्ही ते मान्य करीत नाही. तुम्ही मान्य करा आम्ही मान्य करायला तयार आहोत, आम्ही तुमच्या बाजूने ढोल वाजवायला तयार आहोत अजूनही तुम्ही मांडा. आम्ही ते घ्यायला तयार आहोत. तुम्ही एका बाजूने हे मान्य नाही आणि भाजपाच्या भूमिकेला मान्य आहे. सन्मा सदस्य रोहिदास पाटील आपण नगरपालिकेपासून महानगरपालिकेपर्यंत आपण आहात आपणही विकासाच्या बरोबर आहात असे मी मान्य करतो. मान्य करीत नाही असे नाही. पण जेव्हा एखाद्या पार्टीची भूमिका येते. तेव्हा तुम्ही सांगता आमची ही भूमिका आहे. पण इथे पार्टीची भूमिका मांडायला आलो नाही. आपल्याला भले प्रत्येक पार्टीने प्रतिनिधित्व दिलेले आहे. प्रत्येक पार्टीचे प्रतिनिधित्व प्रत्येकाला दिलेले आहे. ते इकडे आलेले आहेत. ते विकासाचे काम करायला आलेले आहेत. सभागृहाच्या बाहेर जावून आम्ही भाजपाने हे केले, राष्ट्रवादीने हे केले, काँग्रेसने हे केले, अन्य पार्टीने हे केले असे आपण सांगतो हे आपले सांगायचे काम आहे. प्रश्न येतच नाही. परंतु तुम्ही तेही सांगत नाही की, भाजपाची ही भूमिका आहे की, हा प्रकल्प उत्तनमध्ये व्हावा. आपण या ठिकाणी सुस्पष्ट करावे. आम्ही तुमच्याबरोबर बाके वाजविण्यास तयार आहोत. सुस्पष्ट भूमिका हवी. याच्यामध्ये आम्ही नंतर बोलतो.

जेन्ची अल्मेडा :-

मॅडम, आमचा या प्रकल्पाला विरोध नाही. पण आता सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील बोलले की, प्रकल्पाला सुरुवात करा तर यांनी स्पष्ट करून द्यावे की, कुठे सुरुवात करायची.

रिटा शहा :-

मा. महापौर मॅडम, जेव्हा हा विषय सुरु झाला तेव्हा मी फक्त दोन प्रश्न विचारले होते आणि आता आपला कमीत कमी एक तास वाया गेला. कारण तेव्हा सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी ठराव मांडला होता आणि सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांचा ठराव दोन ठराव आपल्याकडे होते. फक्त त्याच्यामध्ये होते की, क्लबिंग करून कारण दोघांचा सारखा ठराव होता. फक्त नेमका प्रकल्प कुठे करायचा? ते आपल्याकडे होते आणि कमिशनर साहेबांनी त्यावेळी सांगितले होते की, भिवंडीला आणि सर्वांनी मिळून आपण काहीतरी प्रकल्प करू शकतो. मला थोडा वेळ द्या. तिथे जागा मिळाली तर आपण एकत्र करून करू. फक्त आपला विषय तिथेच अडकला होता आणि आपल्याकडे दोन ठराव होते आणि आता प्रोसीडिंगमध्ये एक ठराव सर्वानुमते आला आणि एक ठराव आला नाही. ती प्रशासनाची चुक आहे. मी पहिलाच प्रश्न विचारला की, तुम्ही सभेपूर्वी आला की, सभेच्या नंतर आला तुम्ही सांगितले सभेपूर्वी आला ते मी मान्य करते मग दोन्ही ठराव आले. ते प्रशासनाच्या कुठल्यातरी चुकीने ते ठराव राहिले. आता एवढाच विषय राहिलेला आहे की, तो ठराव आला नाही म्हणून सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी नविन ठराव मांडलेला आहे. तो ठराव कुठल्याही सभासदांना मंजूर नसेल तर तो ठराव मतदानाला टाका.

प्रफुल्ल पाटील :-

इतिवृत्तांत वाचनामध्ये एक गोष्ट स्पष्ट कराविशी वाटते. या ठिकाणी जेव्हा आम्ही ठराव वाचून दाखविला, लेखी दिला. त्यावेळी दोन वेळी आम्ही सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांना विनंती केली. त्याच्यामध्ये आलेले आहे की, आपण आपला ठराव वाचून दाखवावा आणि जर ठराव लिहिला नसेल कारण त्यांनी वाचला तो व्यवस्थित वाचला नाही. आता तो जो वाचला आणि आता जे सांगतात यात खुप फरक आहे.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील माझे म्हणणे असे आहे. त्यांनी मान्य केले आहे की, सभा संपण्यापूर्वी ठराव दिलेला आहे. मग तो ठराव यायला पाहिजे.

प्रफुल्ल पाटील :-

मी आपली कुठलीही गोष्ट नाकारत नाही. आज आमच्या समोर जे इतिवृत्तांत वाचनाला आलेले आहे. त्यांच्यामध्ये आम्ही कुठल्या गोष्टी ग्राह्य धरायच्या त्या बोलल्या नसतील आणि लिहिल्या नसतील. त्या आम्ही ग्राह्य धरणार नाही. ज्या बोलल्या पण लिहिल्या नाहीत. आमच्याकडे टॅपिंगसुद्धा तुम्ही बोलला असेल तर जे बोलला ते जसेच्या तसे ते सभागृहाला ऐकवून दाखवा. त्याहीपेक्षा मला इथे कमाल वाटते की, दोन्ही ठराव हे एकमेकांशी सुसंगत आहेत. असे जे सारखे म्हटले जाते. तर मी जो ठराव मांडला आहे. तो यांनी मांडलेल्या ठरावाच्या कुठल्या वाक्याशी किंवा कुठल्या मुद्दांशी सुसंगत आहे हे तरी आम्हाला सांगा. एकीकडे तुम्ही सांगता क्लबिंग करा. किंवा क्लबिंग करायला हरकत नाही. आणि क्लबिंग करण्यासारखे जर दोन्ही ठराव आहेत. तर ते क्लबिंग करण्यासाठी जर आमचा पुढाकार पाहिजे तर ते निदान सांगा या ठिकाणी आपल्या दोघांचे एकमत

आहे. ज्या ठिकाणी मतभेद आहे तो बाजुला ठेवून करता येईल आणि त्याहीपेक्षा महापौर मॅडम आपल्याला एक विनंती करतो प्रशासनामध्ये काही सल्लागार लोक इथे आलेली आहेत. त्यांनी विशिष्ट वेळीच सल्ला दिला पाहिजे. जेव्हा सभागृहामध्ये एखादी चर्चा गरम होते आणि मग त्यांना विचारले जाते. ते सभागृहाचे वातावरण बघून सल्ला देतात. खरे म्हणजे जेव्हा या सभेचे इतिवृत्तांत कायम करण्यासाठी तुम्ही विषय आणला तेव्हा आपल्या सल्लागारांनी आपल्याला असा सल्ला द्यायला पाहिजे होता की, ही सभा पुर्ण झालेली नाही आणि कुठल्याही सभेचे मग कुठलीही सभा असू दे. नगरपालिका, महानगरपालिकेच्या कुठल्याही समितीची सभा असू दे. जोपर्यंत सभा पुर्ण होत नाही. तोपर्यंत याचे इतिवृत्तांत वाचनासाठी आणले जात नाही. अशी सभा आपल्या मर्जीप्रमाणे, आपल्या वेळेप्रमाणे आपल्याला कधीही लावायचे अधिकार आहेत. परंतु, अशा सभेचे इतिवृत्तांत आपल्याला कायम करता येत नाहीत. आज समजा सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी सुचना मांडली आम्ही मान्य करतो. ठिक आहे. आता यांनी सांगितले ठराव मांडला हा पण घ्या. तोही ठराव सर्वानुमते मंजूर असे म्हणा, आम्हीही म्हटले आमचा ठराव सर्वानुमते मंजूर आहे असे म्हणा. तर आपण कुठे त्याला विधीवत मान्यता दिली पाहिजे. आपल्या सभागृहाचे हे काम आहे. जरी आपण नवीन असलो तरी आपल्यामध्ये काही लोक नवीन नाहीत. बरेचसे लोक यामध्ये जुने आहे आणि बरेचसे लोक आपण सल्लागार म्हणून निवडले आहेत. त्यांचे स्पष्ट मत घ्या किंवा जेव्हा एखादी सभा तहकुब होते. तेव्हा ती सभा पूर्ण होईपर्यंत त्याच्यावर कुठलेही इतिवृत्तांत वाचून कायम करण्याचा विषय आणता येत नाही. कृपया याच्यावर आपण विधीवत पण सल्ला द्या की, असे काही करता येईल का? आणि म्हणून मॅडम, तेवढा वेळ आपल्याला घ्यायचा असेल तर घ्या. साहेब प्रामाणिकपणे प्रयत्न करीत आहेत. हे सभागृहाला माहिती नसेल तरी मला माहिती आहे आणि म्हणून त्यांनी इतर काही पर्याय काढले तर ते कुठल्याही पक्षाच्या नावावर आपल्याला ते काही खपवायचे नाही, कोणालाही काळीमा फासले असे काही करायचे नाही आणि कुठल्याही लोकांना त्रास होईल असेही करायचे नाही. पण मात्र आम्ही कायद्यातून सुटलेले आहोत. आजच्या क्षणी जे प्रथमदर्शनी आपण दाखविले ते पुरेसे आहे. पुढे याच्यातून बाजुला जायला आणि सभा तहकुब झालेली आहे त्याचे इतिवृत्त कायम न करता मधल्या काळात आयुक्त साहेबांना चांगली वेळ द्या. त्याच्यामध्ये आपल्याला वाटले तर इतर लोकांशी किंवा आपल्या नेत्यांशी बोला आणि इतर काही पर्याय सुचना. शासनही आपल्याला मदत करील, आता एवढा वेळ गेला आहे. ३१ डिसेंबर ही फासावर जायची शेवटची तारीख होती. समजा ती वाचली तर पुन्हा थोडी देणार आहे. म्हणून फाशीच्या शिक्षेमध्ये मी आपल्याला एक सांगतो की पुर्वी फाशीची शिक्षा दिला जात असे तर एकदा काय झाले? एका आरोपीला फाशीची शिक्षा दिली आणि त्याला बोहल्यावर उभे केले. ही टेक्निकल बाब आहे आणि बोहल्यावर उभा केल्यानंतर फाशीची शिक्षा कोर्टाने सुनावली याला फासावर द्या. याने कठोर अपराध केले. बोहल्यावर उभा केला. त्याला बुरखा घातला. गळ्यामध्ये फास घातला आणि नेमका तो खेचताना फास तुटला तो म्हणतो बरे झाले नशीबाने मी वाचलो आणि पुन्हा कोर्टाने सांगितले की, आता याला फाशी देता येणार नाही. म्हणून त्यांच्यानंतर कोर्ट असे ऑर्डर करायला लागले की, मरेपर्यंत फाशी द्या. म्हणजे बुरखा घालून गळफास लागल्यानंतर मेला आहे की, नाही ते बघा नाहीतर परत चढवा आणि परत त्याला मारा. ही घडलेली बाब आहे आणि अशा प्रकारे कायद्यामध्ये अशा अनेक गोष्टी असतात. त्याचा आपल्याला फायदा घेता येईल का? मी आता हे जे बोललो आहे. ते कायद्याच्या तरतुदीचा या सभागृहाला निश्चितपणे आमचे धोरण सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांचे नाही. माझे नाही, सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांचे नाही. कोणावर तरी ते लादायचे. अशा प्रकारे आयुक्त साहेबांना आणखी वेळ द्या आणि याच्यामध्ये त्यांना काय करता येईल ते करू द्या. आपणही याच्यामध्ये मदत करू या आणि मला वाटते ते चांगले हे करतील. मला विश्वास आहे. हा सभा तहकुब जो विषय आहे तो तसाच पुढे इतिवृत्तांताचा कायम ठेवावा. बाकी विषय आपण चालवा.

मोहन पाटील :-

विषय असा होता की, कमिशनर साहेब मी आपल्याला विनंती करतो. आपण खुलासा करावा. जो ठराव आम्ही मांडला होता. तो काय ठराव मांडलेला आहे.

मा. आयुक्त सा. ,

या दोन ठरावामध्ये सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी जे या ठिकाणी आता बोलले की, नक्की एकमत काय आहे? आणि दुमत काय आहे. आपल्याला सांगितले दुमत नाहीच आहे. माझ्या इतिवृत्तांताच्या भाषणामध्ये ते आले. एकमत या गोष्टीवर आहे की, प्रकल्प झाला पाहिजे. उत्तन, पालीचा जो सर्वे नं. आहे त्या ठिकाणी प्रकल्प झाला पाहिजे याबद्दल दुमत नाही. मी आपल्याला

दरम्यानच्या काळामध्ये जे डॉक्युमेन्ट्स आहेत तेही आपल्याला दाखविले आजही हा प्रस्ताव जे राज्याचे पोल्युशन कंट्रोल बोर्ड आहे त्यांच्याकडे विचाराधीन आहे. रिजनल बोर्डाने त्याची शिफारस केलेली नाही. आजुबाजुचे विहिरीचे पाणी प्रदुषित होईल की, काय याची त्या ठिकाणी सर्टीफिकेट अजून गेलेली नव्हती, ते सर्टीफिकेट आम्ही मिळवून दिलेले आहे. परंतु पोल्युशन कंट्रोल बोर्ड त्याला अद्यापर्यंत त्यांनी मान्यता दिलेली नाही. त्यामुळे कायद्याच्या कचाट्यामध्ये आपण आज तरी सापडत नाही आणि त्या ठिकाणी जर आपल्याला मान्यता मिळाली तर त्या ठिकाणी करण्याबद्दल प्राधान्याने आपण विचार करू. परंतु जर उद्या पोल्युशन कंट्रोल बोर्डाने त्याला मान्यता दिली नाही. ते त्यासाठी किती दिवस लावणार आहेत तेही आपल्याला माहिती नाही. प्रकल्पाचा जो खर्च आहे तो देखील अननेसेसरी वाढणार आहे. आणि जर त्याच्यापेक्षा सोप्या, साध्या टेक्नॉलॉजिस्ट जर आपल्याला उपलब्ध असतील तर आपण त्या कराव्यात का? किंवा इतर पर्याय जर ठाणे महापालिकेच्या सहकार्यामधून किंवा स्टेमच्या माध्यामातून जर आपल्याला करता आले तर हे सगळे पर्याय आपण खुले ठेवायचे आहेत. कारण कुठलाच पर्याय आता पर्यंत आपण अंतिम केलेला नाही. जी जागा उपलब्ध आहे. त्याच्यावर आज आपण प्रकल्प करू शकत नाही. ही वस्तुस्थिती आहे. त्याचे कारण पोल्युशन कंट्रोल बोर्डाचा आपल्याला अजूनपर्यंत ना हरकत दाखला आलेला नाही. त्यामुळे ते करीत असताना इतर काही सोपे पर्याय उपलब्ध होत असतील तर ते करावेत. हा फक्त अॅडीशन आपल्या ठरावामध्ये करायचा भाग होता. या पलिकडे काहीच नव्हते. दोन्ही ठरावामधील हा जो साम्य असणारा भाग आहे आणि याला भेद म्हणणार नाही. परंतु, एक अॅडीशन त्यामध्ये करायचा भाग होता. हा एवढाच होता की, इतर पर्यायाचा देखील प्राधान्याने प्रशासनाने विचार करावा याला ही महासभा मान्यता देत आहे. एवढाच त्यामध्ये भाग होता.

मा. महापौर :-

विषय संपला.

प्रकरण क्र. ६१ :-

दि. २०/११/२००३ व दि. ०२/१२/२००३ (दि. २०/११/२००३ रोजीची तहकुब सभा) रोजीचे मा. महासभांचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

ठराव क्र. ५२ :-

दि. २०/११/२००३ व दि. ०२/१२/२००३ रोजीचे इतिवृत्तांत पाहता दि. २०/११/२००३ रोजीच्या इतिवृत्तांतातील पान क्र. ५७-५८ वरील ठराव क्र. ३५ सोडून इतर दि. २०/११/२००३ व दि. ०२/१२/२००३ रोजीच्या इतिवृत्तांतास मा. सदस्यांनी सुचविलेल्या दुरुस्तीसह ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. लिओ कोलासो.

अनुमोदन :- श्री. मोहन पाटील.

ठराव बहुमताने मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ६२ चे वाचन केले)

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. महापौर साहेबा, प्रकरण क्र. ६२ बालवाडी सेवकांच्या मानधनाबाबत विचारविनिमय करणे आपल्या महापालिका व्यवस्थापनाखाली एकूण २७ बालवाडी कार्यरत आहेत. सदर बालवाड्या या तत्कालीन नगरपालिकेने महिला व बालकल्याण समितीचा कार्यक्रमाचा एक भाग म्हणून सुरु केल्या होत्या. व त्या बालवाड्या आजही चांगल्या पद्धतीने चालू आहेत. सदर बालवाड्या एकूण २९ सेविका असून त्यांना त्यांच्या कामाचा मोबदला प्रति माह ५०० रु. देण्यात येतो. सदर बालवाडी सेवकांची कामाचा विचार करता त्यांना करावी लागणारी अंग मेहनत, प्रत्येक बालकांकडे ठेवण्यांचे व्यक्तिगत लक्ष, त्याची साफसफाई, परिसर व बालकांच्या व्यक्तिगत सेवा, साफसफाई त्यांना नेणे-आणणे इत्यादी गोष्टीचा विचार करता आपल्या महानगरपालिकेतर्फे त्यांना देण्यांत येणारा मेहनत वजा मानधन ही हल्लीची महागाई व सामाजिक परिस्थिती पाहता फारच कमी आहे. म्हणून अशा बालवाडी सेवकांना सेवेची संधी देता यावी म्हणून त्यांच्या कामाचे तास वाढवून यापुढे त्यांना रु. १०००/- मेहनताना वजा मानधन देण्यात यावे. त्यास ही सभा मंजूरी देत असा मी ठराव मांडत आहे.

मुक्ता रांजणकार :-

माझे अनुमोदन आहे.

प्रकरण क्र. ६२ :-

बालवाडी सेविकांचे मानधनाबाबत विचार विनिमय करणे.

ठराव क्र. ५३ :-

आपल्या महापालिका व्यवस्थापनाखाली एकूण २७ बालवाडी कार्यरत आहेत. सदर बालवाड्या ह्या तात्कालीन नगरपालिकेने महिला व बालकल्याण समितीच्या कार्यक्रमाचा एक भाग म्हणून सुरु केल्या होत्या व त्या बालवाड्या आजही चांगल्या पद्धतीने चालू आहेत. सदर बालवाड्या एकूण २९ सेविका असून त्यांना त्यांच्या कामाचा मोबदला प्रतिमाह रु. ५००/- देण्यांत येतो सदर बालवाडी सेविकांचे कामाचा विचार करता त्यांना करावी लागणारी अंगमेहनत, प्रत्येक बालकाकडे ठेवण्याची व्यक्तिगत लक्ष, त्याची साफसफाई, परिसर व बालकांच्या व्यक्तिगत सेवा, साफसफाई, त्यांना नेणे, आणणे इत्यादी गोष्टींचा विचार करता आपल्या मनपातर्फे त्यांना देण्यांत येणारा मेहनत-वजा मानधन हे हल्लीची महागाई व सामाजिक परिस्थिती पाहाता फारच कमी आहे. म्हणून अशा बालवाडी सेविकांना सेवेची संधी देता यावी म्हणून त्यांच्या कामाचे तास वाढवून त्यांना यापुढे रु. १०००/- मेहनताना वजा मानधन देण्यांत यावे त्यास ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल जॉर्ज बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. मुक्ता रांजणकार.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ६३ चे वाचन केले)

हॅरल बोर्जीस :-

प्रकरण क्र. ६३ विषय मिरा भाईदर नगरपरिषदेचे महापालिकेत रुपांतर झाल्यामुळे मंजुर विकास नियमावलीमध्ये प्रशासकीय स्वरूपाचे बदल करणे. ठराव, आपल्या महापालिकेची विकास योजना १९९७ रोजी मंजुर झाली आहे. तथापी ही योजना व त्याच्याशी संबंधीत नियमावली ही नगरपालिका हा घटक समजून तयार केल्यामुळे विकास नियमावली सर्व ठिकाणी नगरपालिका, मुख्याधिकारी व तत्सम शब्दप्रयोग झालेले आहेत. तसेच, आता महापालिका झाल्यामुळे तेथे सहाय्यक नगररचना संचालकाच्या दर्जाचे अधिकाऱ्याचे पद निर्माण झाल्याने त्यांनी सादर केलेल्या टिपणीप्रमाणे नियम ६०, ६१(ब), ६२, ६३ व नियम क्र. १ ते ३९ असे हे बदल स्विकारण्यास ही सभा मंजूरी देत आहे. असा मी ठराव मांडत आहे.

प्रमनाथ पाटील :-

या ठरावास मी अनुमोदन देत आहे.

प्रकरण क्र. ६३ :-

मिरा भाईदर नगरपरिषदेचे महानगरपालिकेमध्ये रुपांतर झाल्यामुळे मंजुरी विकास नियंत्रण नियमावली मध्ये प्रशासकीय स्वरूपाचे बदल करणे.

ठराव क्र. ५४ :-

आपल्या महापालिकेची विकास योजना दि. १४/५/९७ व २५/८/२००० रोजी मंजुर झाली आहे. तथापी ही योजना व त्याच्याशी संबंधीत नियमावली ह्या नगरपालिका हा घटक समजून तयार केल्यामुळे विकास नियमावलीत सर्व ठिकाणी नगरपालिका, मुख्याधिकारी व तत्सम शब्दप्रयोग झालेले आहेत. तसेच आता महापालिका झाल्यामुळे व येथे सहाय्यक नगररचना संचालकाच्या दर्जाच्या अधिकाऱ्याचे पद निर्माण झाल्याने त्यांनी सादर केलेल्या टिपणी हे नविन नियम अंतर्भूत करणे खालील नियमातील उपसंचालक नगर रचना कोकण विभाग, नवी मुंबई याबाबतचे उल्लेख वगळणे.

नियम ६०, ६१(ब), ६२, ६३, व

नियम क्र. (1) 3(20) (2) 3(54) (3) 4(2)

(4) 9, Table 3, a) IV(f) b) V(1) a to e & f to g c) V(4) I to K

(5) 10(4) (6) 12(2) (7) 16(2)

(8) 18(1) (9) 19 (10) 20(2) (11) 22(g)(ii)(e)

(12) 22(2)(b) (13) 24(iv)(a) (14) 25(iv)(r) (15) 25(5)

(16) 26	(17) 28(1)©	(18) 31	(19) 32(1)
(20) 32(2)	(21) 34(1) note	(22) 34(2) ©	(23) 24(2)(I)(vii)
(24) 37(2)(ii) Table 15(1) ©		(25) 49	(26) 51(3)(ii)
(27) 51(3)(xii)		(28) 51(3)(xxx)	(29) 51(5)(vii)
(30) 51(7)(I)		(31) 51(7)(vii)	(32) 51(7)(ix)
(33) 51(7)(xi)		(34) 54(1) Table 18V (17) and (18)	
(35) 54(1) note		(36) 55(3)	
(37) 57		(38) Appendix IV (15)	
(39) Appendix IV (20 totally deleted)			

हे बदल करण्यासाठी महाराष्ट्र प्रादेशीक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम २१(४) प्रमाणे ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल जॉर्ज बोर्जिस. अनुमोदन :- श्री. प्रेमनाथ गजानन पाटील.
ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ६४ चे वाचन केले)

हॅरल बोर्जिस :-

प्रकरण क्र. ६४ मिरा भाईंदर महानगरपालिका आस्थापने वरील गट 'क' वर्ग ३ वरील कर्मचाऱ्यांना पदोन्नतीच्या संधी उपलब्ध नसल्यामुळे असलेली कुठिताना घालविण्यासाठी कालबद्ध पदोन्नती आश्वासित प्रगती योजना लागू करण्याकामी मा. स्थायी समितीने आमसभेपुढे शिफारस केलेले प्रकरण क्र. १९५ ठराव, वरील प्रकरणी मा. स्थायी समितीने तीच्या प्रकरण क्र. १९५ अन्वये शिफारस केलेले प्रकरण विचारात घेता व या कामी मा. आयुक्त साहेबांनी सादर केलेली त्यांची टिपणी विचारात घेता टिपणीतील परिशिष्ट क्र. १ मधील १ ते ९ कर्मचारी अनुक्रमे श्री. भरत ताम्हणकर, श्री. अशोक गायकवाड, श्री. दशरथ हंडोरे, श्री. प्रकाश कुलकर्णी, श्री. कांतिलाल पाठारे, अन्नपूर्णा आवडेकर, लहु चौधरी, जगदिश भोपतराव, श्रीम. चित्रा पाटील (कडू) यांना नियमाप्रमाणे कालबद्ध पदोन्नती योजना लागू करण्यास व तद्अनुषंगे उचित ते लाभ देण्यास ही महासभा मंजूरी देत आहे. तसेच या प्रकरणातील इतर दोन कर्मचारी म्हणजे श्रीम. नाताळ रिबेलो, श्री. जोगेन्द्र पाटील यांना आश्वासित प्रगती योजना लागू करण्यास मुंबई प्रांतिक महापालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५१ (४) अन्वये खाली मंजूरी देत आहे असा मी ठराव मांडत आहे.

रिटा शहा :-

साहेब अनुमोदन होण्याअगोदर मी उठलेली आहे. अनुमोदन होण्याअगोदर ठराव क्र. १३० पायगुडे साहेब होते तेव्हा काहीतरी ठराव झालेला होता. ठरावाची कॉपी पण माझ्याकडे आहे. सन्मा. सदस्य अशोक पाटील यांनी सूचना केली होती आणि सन्मा. सदस्य नितीन ठाकूर यांनी ठरावाचे अनुमोदन केले होते. त्या अंतर्गत आपल्याकडे एकूण ६५ कर्मचारी आहेत आणि ६५ कर्मचाऱ्यांना बारा वर्षे पूर्ण झालेली आहेत. ते लोक जनरलमध्ये आहेत आणि जनरलमध्ये त्यांची पदोन्नती येण्याचा प्रश्नच येत नाही. वेतन श्रेणी बारा वर्षे पूर्ण झाली. तर शासन निर्णयानुसार त्यांना बारा वर्षांचा काळ पूर्ण झाला तर ती श्रेणी आपण त्यांना लावून देवू शकतो आणि असा ठरावही पुर्वी पास झालेला आहे. तर मला असे वाटते की, नऊ कर्मचाऱ्यांना आपण जी या वेतनश्रेणीला पदोन्नती देत आहे. तर जे आपले बाकीचे राहिलेले आहेत. त्या ६५ लोकांना पण आपण यामध्ये समाविष्ट करून द्या अशी मी सूचना देत आहे.

मोहन पाटील :-

स्पष्टिकरण करतो, जर अशी वेतनश्रेणी देता येत असेल तर सन्मा. सदस्या रिटा शहा यांनी या ठिकाणी प्रस्ताव आणलेला आहे. त्याला माझी अनुमती आहे.

रोहिदास पाटील :-

आम्हाला मिळालेल्या माहितीनुसार पहिल्यांदा हे क्लिअर कट आहे की, महापौरांना त्या ६५ कर्मचाऱ्यांनी निवेदन दिलेले आहे. या सभागृहात असे प्रत्येक सदस्य सन्मानित आहे. आमच्या दृष्टिने या महापालिकेच्या कामकाजामध्ये आस्थापनात असलेला प्रत्येक कर्मचारी सन्मानित आहे. त्याला सर्व अधिकारी आपल्याला देण्याचे आपले कर्तव्य आहे. मागण्याची त्याची एक नैतिक जबाबदारी आहे. तर

त्यांनी मागितलेले आहे. त्यांचे असे मत आहे की, आम्ही १२ वर्षे म्हणजेच ८५ पासून त्यात त्यांनी लिहिले आहे १२ जून १९८५ माझी जी माहिती आहे. तरी त्यानुसार अनेक कर्मचारी आहेत की ते ग्रामपंचायतपासून होते. काहींनी नगरपालिकेच्या स्थापनेचा दिवस पकडलेला आहे. काही कर्मचारी नगरपालिकेच्या स्थापनेच्या आधी काही पंचायतमध्ये होते तेही कर्मचारी आहेत. आणि त्यांना ९७ ला बारा वर्षे पूर्ण झाली. ९७ नंतर प्रत्येकवेळी मिळालेल्या माहितीनुसार प्रशासनाने त्यांना आपण पुढे बघु या असे करताना ते कामकाज राहिलेले आहे अशी माहिती आहे, नियमात आहे. आता मिळालेल्या माहितीनुसार ठाणे महापालिकेमध्ये, भिवंडी महापालिकेमध्ये, कल्याण महापालिकेमध्ये ज्यांना ९७ च्या आधी बारा वर्षे पूर्ण झाली होती. त्यांना ह्या सवलती लागू केलेल्या आहेत. आपण तपासून बघा. पुढचा वाद किंवा चर्चा वाढविण्यापेक्षा जर अन्य महापालिकामध्ये नियमानुसार त्यांना मिळते तर यांना आपण नरु किंवा अकरा लोकांचीच आपण शिफारस करण्याऐवजी आणि मला जी आता माहिती मिळते ती ही की एल्. एस्. जी. डी. जे आपण टिपणीमध्ये लिहिले आहे. एल्.एस्.जी.डी. अपेक्षित आहे. मिळालेल्या माहितीनुसार त्या लोकांना त्यांची प्रमोशन हा वेगळा विषय आहे. पदोन्नती वेगळा विषय आहे. वेतनश्रेणी वेगळा विषय आहे. सेवा ज्येष्ठता वेगळा विषय आहे. त्यापेक्षा सविवेक बुद्धीने आपण हा निर्णय घेऊ या की, नियमानुसार जे आहे ते त्यांना द्यावे असे आमचे मत आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, प्रश्न तो आहे की, कुठल्याही महानगरपालिका, नगरपारिषदेमध्ये ठराव झाला तर त्यांचे इम्प्लिमेंटेशन व्हायला पाहिजे. दिनांक ३/८/२००० रोजी कर्मचारीकरीता ठराव झालेला आहे. त्या ठरावाच्या हिशेबाने ३/८/२००० पासून ते इम्प्लिमेंटेशन व्हायला पाहिजे होते. आता २००४ म्हणजे या ठरावाला चार वर्षे झाली.

रोहिदास पाटील :-

९८ ला झालेला आहे. १९/०६/९८ ठराव क्र. १३०.

रिटा शाह :-

आता वर्ग-३ ची गोष्ट चाललेली आहे. मग त्यांना पण तोच नियम लागू पडणार ना. वर्ग ४ ला आपण वेतन श्रेणी दिलेली आहे. तर आपण त्यांच्यासाठी प्रमोशन मागत नाही. प्रमोशन आपण केले तर त्याला एल्.एस्.जी.डी. कम्प्लेसरी होते. आपण कॅटेगरीचे सर्व कर्मचारी आहेत. आता त्यांची पदोन्नती होणारच नाही. ते शक्य पण नाही. पण ते पदोन्नती न करता त्यांना इतर नगरपालिकेने जसे वेतन श्रेणी म्हणजे वेतन वाढविले आहे. त्या हिशेबाने त्यांना बसवून बाकी ६५ लोकांना पण वेतन श्रेणी वाढवून द्या. अशी मी सुचना मांडत आहे.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो आपण आता अकरा कर्मचाऱ्यांना पदोन्नतीसाठी हा 'क' वर्गासाठी प्रस्ताव आणलेला आहे. आता आमचे सन्मा. सदस्य हॅरल बोर्जोस सहकारी नगरसेवक यांनी ठराव मांडलेला आहे. त्याला अनुमोदन झाले नाही. सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांनी एक उपसुचना मांडली त्यामध्ये शासन निर्णय क्र. एस्.आर.व्ही./१०९५/प्र.क्र./१/९५/१२- मंत्रालय मुंबई दिनांक ८ जून १९९५ हा जो जी.आर. शासनाने काढला आहे की, पदोन्नती संदर्भात कुठितता आश्वासित वेतन श्रेणी ह्याबाबत हा निर्णय दिलेला आहे. त्याच्यात 'ब' मध्ये या योजने अंतर्गत वरिष्ठ श्रेणी मिळविण्यासाठी, पदोन्नतीसाठी विविध कार्यपद्धती, ज्येष्ठता, पात्रता, अर्हता परिक्षा, विभागीय परिक्षा या बाबतीत पुर्तता करणे आवश्यक आहे. तर याबाबत अर्हता परिक्षा मी मान्य करेन की, एस्.एस्.सी. बारावी किंवा बी.कॉम असायला पाहिजे ते मान्य करेन. पण विभागीय परिक्षा नक्की कोणती? एल्.एस्.जी.डी. परिक्षा म्हणजे विभागीय परिक्षा का? असा काही शासन निर्णय झालेला आहे का? आपण ११ लोकांना पदोन्नती देणार आहोत. ती एल्.एस्.जी.डी. या संदर्भात दिलेली आहे. त्यांना याच्या अगोदर वेतन श्रेणीमध्ये लाभ झालेला आहे का? याचे जरा मला उत्तर द्यायचे आहे. तदनंतर आपण एल्.एस्.जी.डी. परिक्षा ही शासनाने जी.आर. मध्ये देऊन आणि हीच विभागीय परिक्षा असे ग्राह्य पकडलेले आहे. याचा मला खुलासा करावा. ही आपणास विनंती आहे.

प्र. सचिव :-

विरोधी पक्षनेते परशुराम पाटील यांचे पत्र आहे. उपरोक्त विषयानुसार आपणास कळविण्यात येते की, मिरा भाईंदर महापालिकेत ग्रामपंचायत काळापासून किती कर्मचारी काम करीत असून त्यांच्या सेवेची बारा वर्षे पूर्ण झालेली आहेत. परंतु, महानगरपालिकेने या कर्मचाऱ्यांना पदोन्नती, वेतनश्रेणी अद्यापर्यंत दिलेली नाही. तसेच शासन निर्णयानुसार ज्या कर्मचाऱ्यांना नियमित बारा वर्षे सेवा झालेली आहे. अशा कर्मचाऱ्यांना पद उपलब्ध असल्यास पदोन्नती देणे अथवा वरिष्ठ वेतनश्रेणी लागू करणे

आवश्यक आहे. परंतु या कर्मचाऱ्यांना महानगरपालिकेची एल्.एस्.जी.डी. परिक्षा उत्तीर्ण होण्याची अट लागू केली आहे. सदर अट लागू करताना या परिक्षेस बसण्याकरीता नोटीस बोर्डवर नोटिस प्रसिद्ध करण्यात आली होती का? तसेच या कर्मचाऱ्यांनी गोपनीय अहवाल दिले आहेत का? त्याप्रमाणे सेवा ज्येष्ठता यादी डावलून या पूर्वी किती कर्मचाऱ्यांना पदे दिलेली आहेत? असे पत्र आहे.

कल्याण केळकर (मा. उपआयुक्त साो.)

मा. आयुक्त साहेबांच्या अनुमतीने बोलतो, बऱ्याच नगरसेवकांनी याबाबत आपले विचार व्यक्त केले. राज्य शासनाने दि. ८ जून १९९५ रोजी सामान्य प्रशासन विभागाने एक शासन निर्णय काढला. या शासन निर्णयामध्ये कालबद्ध पदोन्नती कशा पद्धतीने द्यावी. याचे सविस्तर विश्लेषण यामध्ये करण्यात आलेले आहे आणि त्यामध्ये या कालबद्ध पदोन्नतीचा तपशीलवार योजना खालील प्रमाणे आहे. अ, ब, क, ड मधील पद धारकांना १२ वर्षांच्या नियमित सेवेनंतर त्यांच्या पदोन्नतीच्या वरच्या पदावरील वेतन श्रेणी देण्यात येईल. ज्या कर्मचाऱ्यांना पदोन्नतीच्या साखळीत पदावर पदोन्नतीसाठी पद अस्तित्वात नाही अशा कर्मचाऱ्यांना या निर्णयाच्या सोबतच्या परिशिष्टामध्ये दर्शविण्यात आल्यानुसार वरिष्ठ पदाची वेतन श्रेणी देण्यात येईल. या योजनेची प्रमुख वैशिष्ट्ये व अंमलबजावणी खालीलप्रमाणे करावी. यामध्ये काही नॉर्म्स दिले आहेत. कसे करायचे, ही योजना १ ऑक्टोबर १९९४ पासून अस्तित्वात येईल. या योजने अंतर्गत वरिष्ठ वेतनश्रेणी मिळविण्यासाठी, वरिष्ठ पदोन्नतीसाठी जर राज्यशासनाने नियम, कार्यपद्धती, सेवा ज्येष्ठता, पात्रता, अर्हता, अर्हता परिक्षा, विभागीय परिक्षा या बाबींच्या पूर्तता करणे आवश्यक आहे. यामध्ये आपल्याला संचालक नगरपालिका प्रशासन पूर्वी आपल्याकडे वरिष्ठ लिपिक पदाची पोस्ट सॅन्क्शन करित होते आणि त्यांनी वरिष्ठ लिपिक या पदासाठी आणि सर्व पदासाठी नॉर्म्स ठरवून दिली. शैक्षणिक पात्रता काय असावी? त्यामध्ये दिल्या आपल्याकडे जे बहुसंख्य लिपिक आहेत. लिपिक वर्गाचा हा मोठा प्रश्न झाला. कारण की चतुर्थ श्रेणीमध्ये अशा तऱ्हेचा वाद नाही आहे. कारण की बहुसंख्य चतुर्थ श्रेणी यांना पुढे काही पदोन्नतीसाठी स्कोप नसल्यामुळे ते जास्त शिक्षित पण नाहीत. परंतु, लिपिक पदासाठी वरिष्ठ श्रेणी लक्षात घेता. वरिष्ठ शैक्षणिक अर्हता निश्चित करताना शासनाचे संचालक नगरपालिका प्रशासनाने एस्.एस्.सी. आणि एल्.एस्.जी.डी. हे कम्प्लेसरी केले असल्यामुळे या पदासाठी विचार करताना कालबद्ध पदोन्नतीसाठी वरिष्ठ श्रेणी देताना त्यावेळेस हे काही कर्मचारी जे आहेत. ते कर्मचारी एल्.एस्.जी.डी. आणि एस्.एस्.सी. पास आहेत अशाच लोकांचा प्रामुख्याने विचार केला गेला आहे. त्यानंतरसुद्धा आम्ही सर्व कर्मचाऱ्यांना एक इथे प्रशिक्षण आयोजित केले. जवळजवळ आता सर्व कर्मचारी प्रशिक्षणासाठी भाईदरमध्ये नगरभवन येथे प्रशिक्षण सेन्टर तयार केले आहे. आणि एल्.एस्.जी.डी. चे प्रशिक्षण तेथे सुरु आहे. त्याचे प्रशिक्षण येत्या काही दिवसात संपल्यानंतर, येत्या काही महिन्यात त्यांचे प्रशिक्षण संपेल. त्यांच्या प्रशिक्षणाची संपूर्ण परिक्षा पास झाल्यानंतर, प्रशिक्षणार्थी जे कर्मचारी परिक्षा उत्तीर्ण होतील त्या सर्वांना या पदोन्नतीचा लाभ देण्याचे शासनाने जे सूत्र ठरवून दिले आहे. त्या सुत्रामध्ये हे बसत नसल्यामुळे त्यांचा सध्याच्या वेळेत विचार केला गेला नाही आणि याच्यानंतर निश्चित विचार केला जाणार. ती शैक्षणिक अर्हता पास केल्यानंतर त्यांचा नगरपालिका निश्चित विचार करील.

रिटा शाह :-

आयुक्त साहेब, आता केळकर साहेबांनी हा जो खुलासा केला. स्थायी समितीमध्ये पण हा खुलासा केला होता. परंतु प्रश्न हा नाही की, एल्.एस्.जी.डी. कम्प्लेसरी आहे. ठिक आहे पण नऊ लोकांनी एल्.एस्.जी.डी. चा कोर्स केला आहे आणि त्या हिशोबाने ते त्यामध्ये बसतात. मग इतर कर्मचाऱ्यांनी ते कोर्स कसा केला नाही. आता विरोधी पक्ष नेत्यांनी आपल्याकडे पत्र दिलेले आहे की, अशा प्रकारची जाणीव आपण कर्मचाऱ्यांना दिलेली होती का? सुचना फलकावर अशी सुचना लावली होती का? लेखी स्वरूपात असे काहीतरी दिले होते का?

कल्याण केळकर (मा.उपआयुक्त साो.)

सन्मा. सदस्या रिटा शाह सर्व पदासाठी शैक्षणिक पात्रता शासनाने निश्चित केलेली आहे. हे सर्व कर्मचाऱ्यांना माहिती आहे. प्रत्येक पद हे निश्चित करताना कोणतेही पद भरताना शासनामध्ये असो किंवा महानगरपालिकेमध्ये असो, राज्यशासनाने त्याचे नॉर्म्स आणि शैक्षणिक पात्रता निश्चित केलेली आहे. सर्व कर्मचाऱ्यांना माहिती होते, वरिष्ठ लिपिक पदासाठी एल्.एस्.जी.डी. ही आवश्यक आहे आणि अशा स्वरूपाचे ही पदे सॅन्क्शन आलेली आहे. हे पद १९८७ साली सॅन्क्शन आलेली आहे आणि त्यांनी शैक्षणिक पात्रता ग्राह्य करणे आवश्यक होते. ते त्यांनी केलेले नाही.

मा. आयुक्त :-

या ठिकाणी एक-दोन महत्वाचे मुद्दे उपस्थित झाले. त्याबद्दल मी खुलासा करू इच्छितो कुठितता घालविण्याची योजना ही जी शासनाने सुरु केलेली आहे. ही अपात्र कर्मचाऱ्यांसाठी योजना नाही आहे. केवळ एखाद्याला बारा वर्षे पुर्ण झालेली आहेत. म्हणून त्याला पदोन्नती द्यायची किंवा पदोन्नतीची वेतन श्रेणी द्यायची अशी ही योजना नाही आहे. हे आपण कृपा करून प्रथम लक्षात घेणे आवश्यक आहे. ८ जून १९९५ च्या शासन निर्णयाचा आपण उल्लेख केला. त्यातील फक्त एकच वाक्य या संदर्भात महत्वाचे आहे. त्यामध्ये आपल्या सर्व शंकांचे निरसन होईल असे मला वाटते. या योजने अंतर्गत वरिष्ठ वेतन श्रेणी मिळविण्यासाठी, पदोन्नतीसाठी विहित कार्यपद्धती जी आता आपल्याला सांगितली की, कार्यपद्धतीमध्ये प्रमोशन कमिटीने बैठक घेतली पाहिजे. या प्रमोशन कमिटीमध्ये कोण पात्र आहेत? कोण अपात्र आहेत? याची छाननी केली पाहिजे. याच्यामध्ये त्याचे गोपनीय अहवाल विचारात घेतले पाहिजेत. त्याची पात्रता जी एल्.एस्.जी.डी. ची शासनाने ठरविलेली आहे. ही कोर्टाने कित्येक प्रकरणामध्ये सर्टिफाय केलेली आहे. त्याचे निर्णय आपल्याकडे आहेत की, एल्.एस्.जी.डी. न झाल्यामुळे कित्येक कर्मचाऱ्यांना जे डावलेले गेलेले आहे. त्या कर्मचाऱ्यांच्या विरोधात ते निकाल लागलेले आहेत. त्यांची ज्येष्ठता विचारात घेतलेली आहे. पात्रता विचारात घेतलेली आहे. विभागीय परिक्षेचा आपण जो उल्लेख केला. हा सर्वच ठिकाणी लागू होणार नाही आहे. हा शासनाचा निर्णय आहे. आपल्याकडे विभागीय परिक्षा नाहीत. परंतु, एल्.एस्.जी.डी. आहे. ही एल्.एस्.जी.डी. ची परिक्षा पास झाल्याशिवाय त्याला पदोन्नती मिळणार नाही आणि तो पदोन्नतीस पात्र असल्याशिवाय त्याला ही वेतन श्रेणी मिळणार नाही. जर तो पदोन्नतीला पात्र असता तर त्याला पदोन्नतीच मिळाली असती आणि जर पदोन्नती त्याला मिळाली असती तर याचा लाभ त्याला मिळाला नसता. एक तर त्याला बारा वर्षे पदोन्नती मिळाली नाही. तो पात्र असून मिळाली नाही. अशा अवस्थेत फक्त हा शासन निर्णय आपल्याला लागू करायचा आहे. आपण एक प्रश्न विचारला की, नोटिस बोर्डवर हे लावले होते का? वगैरे मी आपल्याला सांगू इच्छितो की, ज्या कर्मचाऱ्यांची निवड या ठिकाणी झालेली नाही. त्यांना आपण कदाचित विचारले असेल की नाही. मला माहिती नाही. पण दोन तीन वेळा हे एल्.एस्.जी.डी. परिक्षेत नापास झालेले सर्व कर्मचारी आहेत. म्हणजे त्यांना त्या गोष्टीचे नॉलेज आहे. दर वर्षी कधी फॉर्म भरायचा असतो. त्याचे सिलॅबस काय आहे? त्याचे क्लासेस सुद्धा कुठे घेतले जातात. हे कर्मचाऱ्यांना सर्व माहिती आहे. परंतु अद्यापपर्यंत त्यांना या ना त्या कारणाने परिक्षेत यश मिळालेले नाही. आपली भूमिका त्यांना कधीच पदोन्नती द्यायची नाही. याचा फायदा द्यायचा नाही अशी नाही. ज्या दिवशी ते एल्.एस्.जी.डी. पास होतील आणि ह्या वरिष्ठ वेतन श्रेणीसाठी जे पात्र ठरतील त्यावेळेला पुन्हा पदोन्नती समितीची बैठक बोलावू, पुन्हा त्यांची पात्रता अपात्रता तपासू आणि त्यांना पात्र असतील तर त्यांची शिफारस करू. त्यामुळे आज जरी याच्यामध्ये आम्ही कव्हर केलेले नसले तरी भविष्यकाळामध्ये कायमची त्यांची ती संधी गेलेली आहे. असे अजिबात नाही आहे. ते त्या परिक्षेला प्रयत्न करीत आहेत. जेव्हा ते पास होतील त्यावेळेला ते नक्कीच पात्र होतील. त्यांचे गोपनीय अहवाल आणि इतर पात्रता बघून त्यांच्या पदोन्नतीची नक्कीच शिफारस केली जाईल. मला वाटते एवढा खुलासा पुरेसा असावा हा जो प्रस्ताव आहे. महासभेने त्याला मान्यता द्यावी अशी मी प्रशासनातर्फे विनंती करतो.

रिटा शाह :-

साहेब ठराव झालेला आहे. माझी त्यामध्ये फक्त सुचना होती. अनुमोदन तर आमचे आहे. नऊ कर्मचारी होते तेही आमचे आहेत आणि बाकी राहिले ते पण आमचेच आहेत. नऊ कर्मचारी आणि स्थायी समितीमध्ये असेही आम्ही ठराव मांडला आहे की, त्यांना मागच्या पासून पदोन्नती द्या. वेतन श्रेणी द्या. जेव्हा त्यांना बारा वर्षे पुर्ण झाली त्या दिवसापासून.

मा. आयुक्त :-

खरे म्हणजे हा जो मुद्दा आहे हा आम्ही तपासून घेऊ, आता आपण पदोन्नतीचा निर्णय आजच्या बैठकीत घेऊ आणि त्यांना मागचा फरक द्यायचा काय वगैरे याबद्दल शासन निर्णयात देखील थोडी संदिग्धता आहे. आम्ही गव्हर्नमेंटकडून मार्गदर्शन मागवू आणि त्याप्रमाणे त्याची अंमलबजावणी करू.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, याच्यासाठी मी तिन्ही महापालिकेचे तुम्हाला उदाहरण दिलेले आहे किंवा त्या ठिकाणी दिलेले आहे. त्यामुळे मागचा जो फरक देण्यामध्ये कोणती पदोन्नती, वेतन आणि मागचा फरक यामध्ये फरक आहे. त्यातील जे बसते ते बघा.

मा. महापौर :-

विषय मंजूर आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. उपआयुक्त केळकर साहेबांनी १५ चा एक जी.आर. वाचून दाखविला त्यानंतर ३ ऑगस्ट २००९ ला एक शासन निर्णय आलेला. त्यासंबंधी आपल्याकडे काही माहिती आहे का? गट क व ड वर्ग ३, ४ मधील कर्मचाऱ्यांना पदोन्नतीच्या संधी उपलब्ध नसल्याने असलेली कुंठीतता घालविण्यासाठी योजना म्हणजे सेम या विषयावर २००९ चा शासन निर्णय आहे. या शासन निर्णयाप्रमाणे ज्या सुधारित वेतन श्रेणी होत्या. त्या पात्र उमेदवारांना लागू करण्यात येणार आहे. मग ह्याच्या बरोबर जे ११ लोक जे आपण या आश्वासीत प्रगती योजना प्रमाणासाठी किंवा कालबद्ध पदोन्नती अखंडित सेवा किंवा सेवा कुंठितता घालविण्यासाठी त्यांना वरिष्ठ वेतन श्रेणी देण्यासंदर्भात आपण या ११ लोकांचा निर्णय घेत आहोत. बाकीचे जे ६५ लोक आहेत. यांची शैक्षणिक अर्हता एकच आहे. फक्त आपल्या सांगण्याप्रमाणे एल्.एस्.जी.डी. हे त्याला डायरेक्टर ऑफ म्युनिसिपाल्टी अॅडमिनिस्ट्रेशनने ते प्रपोज केलेले आहे की नाही केले आहे किंवा ते कम्लसरी केले आहे का? याची आपण पुन्हा एकदा शहानिशा करावी कारण शेवटी असा एक सुप्रीम कोर्टाचा डायरेक्टिव्ह आहे की, सेवेत रुजू होताना जी एखादी शैक्षणिक पात्रता असेल. त्या शैक्षणिक पात्रतेचा पदोन्नतीसाठी विचार करता येतो. त्यानंतर मिळविलेल्या कुठल्याही शैक्षणिक अर्हतेचा प्रमोशनसाठी विचार करता येत नाही. आता या ठिकाणी प्रमोशन देऊ शकत नाही. कारण पदोन्नतीसाठी तेवढी पदे आपल्याकडे उपलब्ध नाहीत आणि त्याच पदावर त्यांना बारा वर्षे काम करावे लागत आहे आणि ते करीत आहेत. म्हणून त्यांना आपण एक वरिष्ठ वेतन श्रेणी देत आहोत. ती सेवा कुंठीतता घालण्यासाठी म्हणजे जे कर्मचारी प्रारंभी ज्या शैक्षणिक अर्हतेवर काम करतात. तेच कर्मचारी त्या पात्रतेला जे अनुज्ञेय असलेले लाभ मिळण्यास पात्र होतात. आणि म्हणून आपण कृपया याचा पुन्हा एकदा विचार करा. आणि ह्याच्याबरोबर ६५ लोक बसत असतील तर त्यांना अशा प्रकारची वरिष्ठ वेतनश्रेणी सेवा कुंठितता घालण्यासाठी दिली पाहिजे. कारण प्रमोशनमध्ये सेवेत रुजू झाल्यानंतर मिळविलेली कुठलीही शैक्षणिक अर्हता ही प्रमोशनसाठी विचारत घेतली जात नाही.

रिटा शाह :-

साहेब, ठराव आणि अनुमोदन मध्ये आमची सुचना इन्क्ल्युड करावी की बाकी ६५ लोकांची एल्.एस्.जी.डी. ते आपण जरा बघून घ्या. कारण इतर नगरपालिका आणि महानगरपालिकाने त्यांची वेतनश्रेणी वाढविली आहे. तर आपण पण त्या पद्धतीने करू शकतो. शेवटी आपल्या महानगरपालिकेचे शासन आणि प्रशासन शेवटी आपले कर्मचाऱ्यांवरच चालते. आपण आपल्या कर्मचाऱ्यांच्या बाजूने आपण बोलणार नाही, राहणार नाही आणि कुठलाही आपण कायदर्शीर मार्ग काढणार नाही. असे आहे तसे आहे करून आपण चालणार मग त्यांची पदोन्नती की, त्यांची श्रेणी कोण वाढवणार? साहेब सर्व आपल्या हातात आहे. आपण इतर नगरपालिकेने कुठल्या पद्धतीने केलेले आहे. त्याचा शहनिशा करून आजच्या ठरावामध्ये सुचना इन्क्ल्युड करून ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

प्रकरण क्र. ६४ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका आस्थापनेवरील गट क (वर्ग-३) मधील कर्मचाऱ्यांना पदोन्नतीच्या संधी उपलब्ध नसल्याने असलेली कुंठीतता घालविण्यासंबंधी कालबद्ध पदोन्नती/आश्वासित प्रगती योजना लागू करणे. (मा. स्थायी समितीने शिफारस केलेले प्रकरण क्र. १९५)

ठराव क्र. ५५ :-

शासन निर्णय सामान्य प्रशासन विभाग क्र. एस्.आर.व्ही.१०९५/प्र.क्र.१/९५/बारा/दिनांक८/६/९५ नुसार कर्मचाऱ्यांना १२ वर्षांच्या नियमित सेवेनंतर त्यांच्या पदोन्नती साखळीतील वरच्या पदावरील वेतनश्रेणी देऊन कुंठीतता घालविण्यासाठी योजना आहे. उपरोक्त शासन निर्णयामध्ये दि. २९/७/९३, १/११/९५, २०/३/९७, १७/७/९७, १७/७/२००१, ३/८/२००१, १७/५/२००३ नुसार वेळोवेळी परिपत्रकाद्वारे सुधारणा, स्पष्टीकरण करण्यांत आले आहे.

शासन निर्णय दि. ८/६/९५ नुसार महानगरपालिका आस्थापनेवरील कर्मचाऱ्यांना ही योजना लागू करणे पूर्वी पदोन्नतीसाठी विहित कार्यपध्दती, सेवाजेष्ठता पात्रता, अर्हता परिक्षा, गोपनीय अहवाल या बाबींची पूर्तता करून घेतली आहे व पात्र कर्मचाऱ्यांची यादी या सोबत परिशिष्ट "अ" प्रमाणे आहे. या कर्मचाऱ्यांचे यादीस पदोन्नती निवड समितीने दि. २२/१२/०३ रोजी बैठक घेऊन शिफारस केली आहे.

शासन निर्णय वित्त विभाग क्रमांक वेतन-११९९/प्र.क्र.२/९९/सेवा-३ मंत्रालय, मुंबई, दि. २०/७/२००९ नुसार दि. १/८/२००९ पासून आश्वासित प्रगती योजना लागू करुन कालबध्द योजना बंद करणेत आली आहे. त्यामुळे ज्या कर्मचाऱ्यांना दि. ३१/७/२००९ पर्यंत सर्व पात्रतेसह १२ वर्ष पूर्ण झाली आहेत. त्यांना कालबध्द पदोन्नती योजना व तदनंतर (दिनांक १/८/२००९) पासून आश्वासित प्रगती योजना लागू केली आहे. शासन निर्णय दि. ८/६/९५ नुसार कालबध्द योजना लागू करणेस मा. उपसंचालक, नगरपालिका प्रशासन संचालनालय यांचे कडील दि. १७/७/९७ चे पत्रानुसार कालबध्द पदोन्नतीची वेतनश्रेणी लागू करणेची योजना राबविणेस नगरपरिषद सक्षम असल्याचे कळविले आहे. तसेच नगरपरिषद कर्मचाऱ्यांना महाराष्ट्र नागरी सेवा शर्ती नियम सन १९९५ चे ठरावापासून लागू आहे. त्यामुळे ही योजना महानगरपालिका कर्मचाऱ्यांना लागू करणेस शिफारस करण्यात येत आहे. यापूर्वी ठाणे महानगरपालिका, कल्याण डोंबोवली महानगरपालिकेने कर्मचाऱ्यांना या योजना लागू केल्या आहेत.

तरी सोबतच्या परिशिष्ट "अ" मधील अ.क्र. १ ते ९ पात्र कर्मचाऱ्यांना कालबध्द पदोन्नती योजना व अ.क्र. १० व ११ कर्मचाऱ्यांना आश्वासित प्रगती योजना लागू करणेस तसेच पात्रता धारण केलेल्या दिनांकापासून सदर योजनेनुसार वरिष्ठ वेतनश्रेणी व शासनाने मान्यता दिल्यानंतर वेतनातील फरक अदा करणेस आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी करीता मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५१(४) व त्यावरील स्पष्टीकरण नुसार ही सभा मंजूरी देत आहे. तसेच एकाच संवर्गात सतत १२ वर्ष सेवा करणाऱ्या एल.एस.जी.डी.ची पात्रता धारण करणाऱ्या कर्मचाऱ्यास यापुढे कालबध्द/आश्वासित प्रगती योजना लागू करणेस तसेच तदनुषंगाने अन्य लाभ अदा करणेस मा. आयुक्त सा. यांना अधिकार देणेस ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल जॉर्ज बोर्जिस.

अनुमोदन :- श्री. चंद्रकांत मोदी.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

मा. महापौर :-

सभेस उपस्थित असलेले मा. उपमहापौर, मा. आयुक्त, मा. प्र. सचिव, अधिकारी वर्ग तसेच पत्रकार बंधू आजची सभा खेळीमेळीच्या वातावरणात पार पडली असून सभा संपल्याचे मी जाहिर करीत आहे.

सभा संपल्याची वेळ

सायं. ०३.४० वाजता

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगर सचिव,

मिरा भाईंदर महानगरपालिका